

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 121 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Γ'

Ο ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΗΣ

"Ένα μεγάλο ρεπορτάζ από την έκτόξευση
του αμερικανικού δορυφόρου στο διάστημα

ΚΟΣΜΙΚΗ ΑΘΗΝΑ

"Ένας χορός — μία πρεμιέρα — μία μαστίχα
"Ένα αποκλειστικό φωτογραφικό ρεπορτάζ

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ
ΓΛΥΦΑΔΑ

Τό άρτιώτερο
τό πολυτελέστερο
τό άνετώτερο
τουριστικό συγκρότημα
ξενοδοχειακών έξυπηρετήσεων
είς όλην τήν Έλλάδα.

Έκατό περίπτερα πολυτελείας
μέ ένα δωμάτιον δύο κλινών
πλήρες λουτρόν
θεράντα
τηλέφωνο
καί πρό παντός θέρμανσιν

Ο καλύτερος τόπος ξεκουράσματος
τόν χειμώνα.
Έστιατόρια
Κέντρα διασκεδάσεως
Dancing
Άθλοπαιδιαί ξηράς
καί θαλάσσης.

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ
ΓΛΥΦΑΔΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 121 ΔΡΑΧ. 5
17-23 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1958

Έκδοσις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ήλιόπουλος
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη άριθ. 8, Άθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Άλδου Μανουτίου 18 Άθήναι)

Γραφετα:
Συντάξως, Σωκράτους 57, Άθήναι, Τηλεφ. 57-081
Έκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Άθήναι, Τηλεφ. 90-821
Συνδρομαί:
Έσωτερικού, εξάμηνός δραχ. 130. Έτησία δραχ. 260.
Έξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Έτησία δολλάρ. 14.

Άεροπορική άποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Άπαγορεύεται ή άναδημοσίευσιν άρθρων καί εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων καί των εκδοτών—Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Μόνιμες στήλες

Παίροντας άφορμή από την τόσο κατατοπιστική έρευνά σας γύρω από την τράπουλα καί την ιστορία της, φρονώ πως μία μόνιμη στήλη (κατά το πρότυπον των άριστουργημάτων της παγκοσμίου λογοτεχνίας) άφιερωμένη στην ιστορία των πάσης φύσεως άντικειμένων ή έννοιών, που έχουν άμεση σχέση με τον καθημερινό άνθρωπο, θα ήτο τα μέγιστα ενδιαφέρουσα καί διδακτική. Δέν θα ξεφευγε συγχρόνως από τα πλαίσια μιας επικαιρού πληροφορίας.

Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, Κύπρος

♦ Έχουμε ξαναγράψει σχετικά: Οι μόνιμες στήλες προσδίδουν ένα δάκαμπτο χαρακτήρα σ' ένα περιοδικό, όπως οι ΕΙΚΟΝΕΣ. Γι' αυτό καί τις άποφεύγουμε όσα μπορούμε.

Τά άστεία

Μήπως μπορείτε να μου λύσετε μάν άπορία; Ποιοί είναι οι πατέρες (ή μητέρες) των τόσο νόστιμων καί συχνά επικαιρών άστείων, που κυκλοφορούν από στόμα σε στόμα καί βλέπουν συχνά τό φώς της δημοσιότητας—όσες δέν είναι πολύ άλμυρές;

ΙΣΜ. ΠΑΠΑΤΑΣΗ, Θεσ/νίκη

♦ Η άπάντησιν δέν είναι εύκολη. Όπως τά παραμύθια—που κι αυτά δέν στερούνται πνεύματος, ή εχιομοσμός άν προτιμάτε—κ' οι άστείες ιστοριούλες έχουν άγνωστους δημιουργούς. Τό θέμα έχει άπασχολήσει τους ειδικούς επιστήμονες, τους λαογράφους, κ' υπάρχουν σοδαρώτατες μελέτες καί θεωρίες γύρω από την προέλευσιν καί την κοινότητα των παραμυθίων. Στόν σχετικό με τά ελληνικά παραμύθια τόμο της «Βασιικής Βιβλιοθήκης» μπορείτε να δοήτε τις θεωρίες αυτές σε μία σαφή καί άκριτα έκτεταμένη σύνοψη, μαζί με την διαπίστωση ότι ο μαρσαμός των παραμυθίων, ως δημόδους λογοτεχνικού είδους άφείλεται, σόν τοις άλλοις, καί στην διάδοση των σύντομων (καί συχνά πολύ πιπεράτων, άνοήτων ή χυδαίων) ανέκδοτων. Έκείνο που πρέπει να έπισημανθή είναι ή έκκλητική ταχύτης διαδόσεώς των. Στην άπερηχητικήν εποχή μας τό φαινόμενο αυτό είναι από τά πιο συνεπή. Ένα άνέκδοτο, που

γεννήθηκε στο Παρίσι κάνει αθήμερόν τον γύρο του κόσμου. (Χαρακτηριστική περίπτωση ή Ιστοισούλα για τον άμερικανικό «Έξερευνητή» καί τον ρωσικό «Σπούτινικ». Την ίδια μέρα που μαθεύτηκε ή άμερικανική έπιτυχία, είχε κιόλας σκαφωθεί. Ο «Έξερευνητής»—λέει τό άστείο—συναντά τον «Σπούτινικ» στους αήδρες. —Καί τώρα που είμαστε μόνοι, του λέει, μπορούμε να μιλήσουμε στην μητρική μας γλώσσα, δηλαδή... γερμανικά!). Βέβαια, υπάρχουν κι άνέκδοτα άποδιδόμενα σε ώρισμένες προσωπικότητες, συγχρότα, όμως, ή πατρότης καί αυτών άκόμη είναι πλαστή. Τά άστεία τά δημιουργεί ο άνώνυμος, άπείρατος, εφάπταστος λαός. (Άκόμη καί ή περιδότη καυθέντα του Καμπρόν άμφισβητείται από τους Ιστορικούς...).

Η στοά

Μπράβο! Η «Στοά των ΕΙΚΟΝΩΝ» πολύ χρήσιμη, πολύ ένδιαφέρουσα.

Κ. ΑΛΕΞΑΚΗΣ, Άθήναι

Θαυμάσια πρωτοβουλία σας ή καθιέρωσιν των μικρών άγγελιών. Τπάρχουν ένα σωρό ένδιαφέροντα πράγματα, που άνακαλύπτει κανείς μέσα σ' αυτήν. Γιατί, όμως, τόσο περιορισμένος ο κύκλος;

Β. ΑΡΕΙΜΑΝΟΣ, Πειραιεύς

♦ Ο κύκλος είναι σχετικά περιορισμένος, άκριθως για να διατηρή τό ένδιαφέρον της ή «Στοάς». Άν ήταν μία συνηθισμένη σελίδα μικρών άγγελιών μέσα στην άπεραντωσύνή των πολυμένων ή ζητούμένων ή έννοικιαζόμενων σπιτιών, αυτοκινήτων κλπ. ειδών, θα έχάνοντο τα άντικείμενα, οι ενδιαφέρει, που καταχωρίζονται. Σκεφτόμαστε, μάλιστα, με την έπιτυχία που έχει να την επέκτεινουμε καί να δώσουμε ίσως ένα κατάστημα, μία πραγματική εγκαταστάσι που θα μπορούν να έκτιθενται όσα άντικείμενα μπορούν να έκτεθούν.

Κριεζής ή Πίτζε;

Τό ίδιο άκριθως πορτραίτο που δημοσιεύσατε στο τελευταίο τεύχος σας, με τίτλο «Τδραίσια»

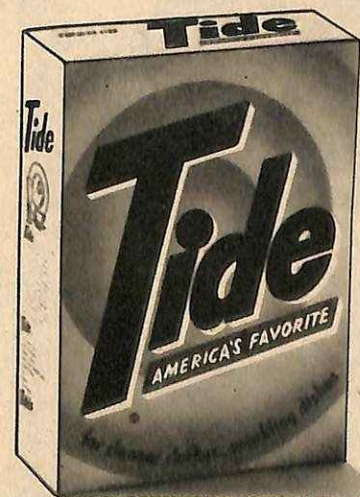
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 6

Tide Πλένει υαδαρώτερα
από υάθε τί!

Η Έλληνίδα Νοικοκυρά ξέρει καλά ότι μπορεί να βασισθί στο TIDE για την καθαρώτερη μπουγάδα. Γιατί τό TIDE κάνει τά άσπρόρρουχα λευκότερα, τά χρωματιστά λαμπερώτερα.

Βάλτε μπουγάδα με TIDE καί δα διαπιστώσετε μόνη σας, ότι τό TIDE κάνει την καλύτερη μπουγάδα. Γιατί ο άφρός του περνώντας μέσα από τό ρούχο διαλύει κάθε ξένη ουσία (σκόνη, βρωμιά κλπ.) καί την παρσύρει βγαίνοντας.

Προσέξτε αυτό τό κοριτσάκι. Φοράει πεντακάδαρο φουστανάκι. Η Μητέρα του είναι περήφανη καί εύχαριστημένη γιατί τώρα ξέρει πως ή μπουγάδα με TIDE είναι ή καθαρώτερη καί ή πιο οικονομική. Η Έλληνίδα Νοικοκυρά γνωρίζει σίγουρα πως τό

TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

ΕΦΘΑΣΕ ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ
ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ή Θρυλική ΛΙΑΝΑ

το γυμνό άγριμνι της ζούγκλας που συναρπάζει με την γοητεία της και συγκλονίζει με της περιπέτειές της.

ΛΙΑΝΑ ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

με την ΜΑΡΙΟΝ ΜΙΚΑΕΛ
(έξελέγη μεταξύ 20.000 κοριτσιών)

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ 17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΣΤΑΡ—ΕΛΛΗ—ΑΣΤΡΟΝ

ταινία της ΣΠΕΝΤΖΟΣ ΦΙΛΜ

"Γνώμη"

Ζητήσατε τους κυκλοφορήσαντες 6 Νέους Χρωματισμούς.

N° 00, 10, 20, 3, 33 & 39

Κανένα σίδερο στον κόσμο δεν μοιάζει με το HOOVER
Είναι απλό, γλυστό, εύκολο σε όλα τα ύφασματα, σιδερώνει καλλίτερα, υγραίνει ομοιόμορφα
ΤΟ ΜΟΝΟ ΜΕ ΑΝΟΞΙΔΩΤΗ ΧΑΛΥΒΑΙΝΗ ΠΛΑΚΑ

HOOVER
ΑΤΜΟΥ & ΣΤΕΓΝΟΥ
ΣΙΔΕΡΩΜΑΤΟΣ
B. & K. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ 15 - ΤΗΛ. 26.747

Οι δημεύσεις

ΤΟΥ Κ.

ΟΣΚΑΡ

♦ Μέσα στον Μάρτιο, η κοσμική 'Αθήνα θα προσκληθεί για μια μεγάλη πρεμιέρα. Θα επιστρατευθούν οι κομψές τουαλέττες των μπροκάρ και της δαντέλλας, της οργάντζας και του δελουδου. Θα δουλέψουν τα τηλέφωνα των κομψών κυριών, για την απαραίτητη παρουσία στην κοσμική συγκέντρωση. Παρουσία Βασιλέων, επισήμων, διπλωματικού σώματος. Θάχνη περάσει η φρενίτις της 'Αποκράς και η 'Αθήνα των κομψών συγκεντρώσεων θα λαχταράει για μια τέτοια εκδήλωση. Θα προβληθεί σε πρώτη ευρωπαϊκή προβολή στην 'Αθήνα, στον κινηματογράφο 'Αττικόν', η θρυλική υπερπαραγωγή του Ντέιβιντ 'Ο Σέλτζνικ 'Ο Αποχαιρετισμός στα όπλα, από το όμνυμο μυθιστόρημα του 'Ερνεστ Χέμινγουαι...

Η 'Σκούρας Φίλμ', μια εταιρία ομολογουμένως που ανέβασε τη στάθμη ποιότητας του κινηματογράφου στην 'Ελλάδα, έχει συνήθως το προβάδισμα των πρώτων προβολών των μεγάλων ταινιών της 'Τουέντιθ Σέντσουρι Φόξ' στην 'Ελλάδα. Τρεις ολόκληρους μήνες πριν παιχθεί ο οποιαδήποτε ευρωπαϊκή πρωτεύουσα, παίχθηκε το 'Παίδι και το δελφίνι' στην 'Ελλάδα — σε σύγχρονη μάλιστα πρεμιέρα με το 'Ρόζυ' της Νέας 'Υόρκης. Πολλές ταινίες, που πριν ένα χρόνο είδαν οι 'Αθηναίοι, τώρα μόλις παίζονται στο Παρίσι, στη Ρώμη και στο Βερολίνο. Μην ξεχνάτε ότι πρόεδρος της έγκυρότερης εταιρίας της 'Αμερικής, της 'Φόξ', είναι ο κ. Σπύρος Σκούρας, ο 'Ρωμικός', και το καίμα νερό δεν γίνεται. Η 'Ελλάδα είναι πάντα η αδυναμία του καί, φυσικά, κάθε νέα ταινία που θνάνει από τα στούντιο της εταιρίας του στέλνεται άμέσως στην 'Ελλάδα. Τρεις ολόκαινουργιες — τσίλικες-τσιλικές, που λένε — κόπιες της κολοσσικής αυτής ταινίας, του 'Αποχαιρετισμού στα όπλα', ταξιδεύουν ήδη για την 'Ελλάδα.

♦ 'Εχουν τόσα πολλά γραφή για την ταινία αυτή, ώστε αν τα επαναλαμβάναμε όλα εδώ δεν θα μάς έφταναν ίσως όλες οι σελίδες των ΕΙΚΟΝΩΝ. 'Αξίζει μόνο να αναφερθεί η δήλωση του παραγωγού του 'Αποχαιρετισμού' κ. Σέλτζνικ: 'Από τον καιρό που γνώρισα το 'Όσα παίρνει ο άνεμος' με απασχολούσε η σκέψη να παρουσιάσω μια ταινία πολύ μεγαλύτερη από εκείνη, μια δημιουργία δηλαδή στην οποία να δώσω όλο τον εαυτό μου, μια ταινία που να θεωρηθεί σαν η παραγωγή της ζωής μου. 'Οραία φιλοδοξία, θα μου πείτε. 'Επρεπε, όμως, να θρεθούν και οι κατάλληλες και ανάλογες προϋποθέσεις. 'Ενα μεγάλο θέμα, πρώτα απ' όλα. 'Όταν σκέφθηκα να μεταφέρω στην οθόνη το κλασικό έργο του Χέμινγουαι, έφρόντισα να εξασφαλίσω κατά κύριο λόγο τις απαραίτητες αυτές προϋποθέσεις. 'Ο φείλω μεγάλη ευγνωμοσύνη στην ιταλική κυβέρνηση, για την πολύτιμη προσφορά της. Τέσσερις ολόκληρες μεραρχίες στρατού ετέθησαν στη διάθεσή μου. Η τρομερή σκηνή της υποχωρήσεως του Ιταλικού στρατού μέσω των 'Αλπεων μετά την υποχώρηση του Καπορέττο, νομίζω ότι είναι η μεγαλύτερη και επιβλητικότερη σκηνή που παρουσίασε ο κινηματογράφος σ' όλα τα χρόνια. Δυό ολόκληρα χρόνια μελετούσε τις συνθήκες και τις λεπτομέρειες του γυρίσματος ο σκηνοθέτης του έργου Τσάρλς Βίντορ και δεκατέσσερις μήνες κράτησε το γύρισμα του έργου, με τις χειρότερες συνθήκες στην άνοιξη και καύσαν το καλοκαίρι. 'Ο κόσμος συνήθισε, όταν ακούει το δικό μου σε μια ταινία, να περιμένει μια 'επιπαραγωγή'. 'Εχω, συνεπώς, την υποχρέωση έναντι αυτής της θήμης να μη λυπάμαι ποτέ ούτε τις δαπάνες, ούτε τους κόπους. Η παραμονή μου τρεις ολόκληρους μήνες στις 'Αλπεις μου στοίχισε, κοντά στα άλλα, ένα τρομερό χρόνιο κρυολόγημα (γιατί, βλέπετε, δεν είμαι πια νέος), που αυτό νομίζω ότι είναι και η πιο ακριβή δαπάνη του έργου μου. Σήμερα, που βλέπω τον 'Αποχαιρετισμό στα όπλα' έτοιμο πια για προβολή στους κινηματογράφους, δεν μπορώ ακόμα να πιστέψω πως τελείωσαν όλες αυτές οι περιπέτειες και οι ταλαιπωρίες και... πιστέψτε με, νομίζω ότι βλέπω ένα ωραίο όνειρο. Σας παραδίδω προς κρίση των 'Αποχαιρετισμό στα όπλα, μαζί με μια δήλωση: Θα δεχθώ ακόμα και την πιο άσχημη κρίση γιατί πιστεύω ότι προσέξαμε τόσο πολύ την κάθε λεπτομέρεια, ώστε πούθενά δεν θα μπορούσε να γίνει τίποτε καλύτερο...

♦ 'Αθλος, λοιπόν, υπήρξε ο 'Αποχαιρετισμός στα όπλα. Η Τζένιφερ Τζόνς και ο Ρόκ Χάτσον μαζί με τον Βιττόριο Ντε Σίκα αποτελούν το τρίπτυχο των πρωταγωνιστών της ταινίας αυτής, ενώ παράλληλα ένας αμέτρητος αριθμός Γάλλων, 'Ιταλών και 'Αμερικανών ήθοποιών λαμβάνουν μέρος. Η ιστορία της αγάπης της 'Αγγλίδας νοσοκόμου Κάθριν και του ύπολοχαυού Χένρυ είναι ότι πιο λεπτό κ' ευγενικό έχει να επιδείξει η διεθνής φιλολογία. 'Ιδιαίτερα ακόμη πρέπει να τονισθεί η μουσική που συνέθεσε για τον 'Αποχαιρετισμό στα όπλα ο 'Ιταλός μουσικός Μάριο Νανσιμπένε. Το 'Μάργς των 'Αλπεων' είναι κάτι που συγκλονίζει τον θεατή με την μεγαλοπρέπειά του.

♦ Η 'Σκούρας Φίλμ' θα παρουσιάσει τον 'Αποχαιρετισμό στα όπλα' (που, για την ιστορία του πράγματος, η διάρκεια του υπερβαίνει τις τρεις ώρες) σε ειδική επίσημη παράσταση εντός του Μαρτίου στο 'Αττικόν' και εν συνεχεία η κανονική προβολή του θ' αρχίσει μέσα στον Μάρτιο από της οθόνης 6 κινηματογράφων.

Ο Κίριος Οσκαρ

Υ.Γ. Σημειώνουμε ότι η έκπομπή του κυρίου 'Οσκαρ μεταδίδεται κάθε Κυριακή στην μία το μεσημέρι από τον Κεντρικό Ραδιοφωνικό Σταθμό 'Ενόπλων Δυνάμεων με συμμετοχή γνωστών και άγνωστων καλλιτεχνών και με πρωταγωνιστή τόν... κύριο 'Οσκαρ.

Και κάτι ακόμα. Την τελευταία Κυριακή της 'Αποκράς, δηλαδή στις 23 Φεβρουαρίου, οι συμπαθείς εκφωνητές του Ραδιοφωνικού Σταθμού δίνουν τον ετήσιο καθιερωμένο χορό τους στις αίθουσες του ξενοδοχείου της Μεγάλης Βρετανίας. Θα ήταν κοινοτοπία αν λέγαμε ότι ο χορός αυτός αποτελεί πάντα 'ετο μεγάλο γεγονός της 'Αποκράς. Το έχουν αποδείξει έλλωστε με την επιτυχία που σημειώνει κάθε χρόνο ο χορός τους.

(Α να κοινησες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ : ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 11
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "COMERZBANK"

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΣ ΕΜΒΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ.
ΑΓΟΡΑΝ CHEQUES, TRAVELLER'S CHEQUES ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 116.132.743.10
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1957 ΔΡΧ. 2.108.475.532.33

ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΟ:
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD.
17, ST. HELEN'S PLACE E.C. 3, LONDON

23 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ
55 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ
2 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τό 'Ελιξήριον
των μαλλιών!

Τό νέο Χρωμο - Σαμπουάν

Palette «Παλέτ»

σας δίδει νεανικά μαλλιά
χωρίς άσπρες τρίχες!

Μακιγιάρει και λούζει ταυτόχρονα τὰ μαλλιά.

Δίδει τὸ φυσικὸ τους χρώμα
ἢ μιὰ μοντέρνα ἀπόχρωση τῆς ἐκλογῆς σας.

Τὸ καταπληκτικὸ
ΧΡΩΜΟ-ΣΑΜΠΟΥΑΝ

Palette

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ
CHEMISCHE FABRIK
HANS SCHWARZKOPF
HAMBURG

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΔΗ • ΝΙΚΗΣ 9 ΑΘΗΝΑΙ • ΤΗΛ. 25739

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 3)

και με ζωγράφο τὸν 'Ελληνοαυστριακὸ Πιττέ, εἶχε δημοσιευθῇ πρὸ ἐτῶν στὴν 'Εκλογὴ ὡς ἀνῆκον στὸν ζωγράφο Α. Κριεζή. Πού βρίσκεται ἡ ἀλήθεια;

Κ. ΡΟΤΜΕΛΙΩΤΗΣ, Ἀθήναι

♦ Πράγματι, στὸ τεύχος 59 τῆς 'Εκλογῆς, σ' ἓνα θέμα γιὰ τὴν συλλογὴ Ε. Κουτλίδη, τὸ ἴδιο πορτραῖτο ἀνεφέρετο ὡς ἀνῆκον στὸν ζωγράφο Α. Κριεζή, μετὰ τὸν τίτλο 'Ἡ σύζυγος τοῦ ναυάρχου Σαχτούρη. Καὶ τότε εἶχαν προκληθῇ ἀμφισβητήσεις. Ἡ ὁρθότερη — φαίνεται — ἐκδοχὴ εἶναι αὐτὴ ποὺ ἐδημοσιεύθη στὸ τεύχος τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ καὶ ποὺ βασίζεται στὴν ἐκδοχὴ τοῦ ὁραίου λευκώματος τῆς Ἑμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος (ἐπιμέλεια καὶ κείμενα τοῦ κ. Ε. Κ. Φραντζεσκάκη). Στὸ βιβλίο αὐτὸ (σελ. 63) τὸ ἔργο ἀναφέρεται: Φ. Πιττέ, 'Ελβετία' (0,83Χ0,65). Συλλογὴ Ε. Κουτλίδη. Ἀλλὰ καὶ στὴν εἰσαγωγὴ τοῦ ἔργου ὁ κ. Φραντζεσκάκης ἐπιλαμβάνεται ἀκριβῶς τοῦ θέματος, ποὺ προκάλεσε τὴν δίκαιη ἀπορία σας, καὶ γράφει: «Φ. Πιττέ: δὲν εἶναι πολλὲς καὶ ποὺ λυθῆκε τὸ ἀντικείμενόν τῆς καταγωγῆς τοῦ ἀγνώστου αὐτοῦ ζωγράφου. Οἱ πίνακες τοῦ ἀπεδιδότο συνήθως στὸν Ἀνδρέα Κριεζή, ἂν καὶ πάντα ἤτοξε ἡ ὑπόνοια ὅτι μάλλον πρὸς ἔργον διαφορετικοῦ ζωγράφου ἐπρόκειτο. Τελικὰ, ὁ κ. Τάνης Σπητέρης βοήθησεν στὴν ἔρευναν καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ. Ἐστὶ γνωρίζομε σήμερον ὅτι ὁ Βοηθὸς τῆς συλλογῆς Κουτλίδη καὶ ἀκριβῶς ἄλλο θανμάσιον, ἀλλ' ἀνυπόγραφον πορτραῖτον, ποὺ ὑπάρχον στὴν Ἑλλάδα, μετὰ χαρακτηριστικὰ διὰ ὅτις ἔργα τοῦ Φραντζεσκάκη ἀπὸ τὸ Τυρόλο».

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΜΠΟΡΕΙ νὰ ταλαιπωρηθεῖ κάποιος σκληρὰ τοὺς Ἑθνοπαίοντες ὁ ἐφευρετὴς χειμῶνας, ἀλλὰ, παράλληλα, τοὺς προσέφερε τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀπολαύσουν γραφικῆς, εἰδυλλιακῆς εἰκόνας μοναδικῆς ὁμορφίαν. Στὴν Ἑλλάδα, ἡ ἀνάλογη αἰσθητικὴ ἀπόλαυση, ἦταν εὐτυχῶς παροδική, γιὰ τὴν (μεταξὺ μας) καὶ ἀπ' τὸ γραφικώτερον χιονισμένον τοπίον, ἀφάνταστα προτιμότερες εἶναι οἱ λαμπρὲς ἀκκονίδες.

ΜΟΝΗ ΜΕ 2 ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΚΕΦΑΛΕΣ ΕΥΡΙΣΜΑΤΟΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ-ΣΠΙΓΓΟΣ
ΠΕΡΙΜΑΧΟΥ 9 (ΕΝΑΝΤΙ ΙΟΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠ.)

...πού μᾶς ἔστειλαν

«ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ», ΤΟΥ Θ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΙΧ. Ι. ΣΑΛΙΔΕΡΟΥ Α. Ε. Ἀθήναι 1958. Σελ. 195. Ἀπόλαυση ἡ κάθε καινούργια ἐκδοχὴ βιβλίου τοῦ Θεοῦ Ποταμιάνου, γιὰ τὴν ἀστείρευτὴ εἶναι πάντα ἡ πηγὴ τῶν ἐμπνεύσεών του καὶ ἀστραφτερὴ ἡ γλωσσικὴ του ἐνέργεια. Σὲ γιολογὸς καὶ λιμάνια, σὲ βυθοὺς καὶ ψαρότοπους, σὲ κάστρα καὶ ταρσανάδες ἀπλώνονται τὰ θέματά του καὶ ἔχει καεὶς τὴν αἴσθησιν πὺς ἀνασπίνει τὸν πονέντε καὶ χαίρεται τὴν μυρουδιά καὶ τὴν ἀρμύρα μιᾶς αὐγινῆς χαρᾶς σ' ἐγκαταλείβει κυκλαδίτικες καὶ σὲ κάδους τοῦ Αἰγαίου. Ὁραϊότατα σκίτσας τοῦ Μανώλη Ἑμμανουηλίδου κοσμοῦν τὴν καλαίσθητη αὐτὴ ἐκδοχὴ, ποὺ εἶναι ἄλλη μιὰ ὥραία προσθήκη στὴν πινακοθήκη τοῦ γλαφυροῦ θαλασσογράφου τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας καὶ συγγραφῆς τοῦ «Ἐδὼ Βυθός!».

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 9

Πρόσωπο
ΔΡΟΣΕΡΟ
ΝΕΑΝΙΚΟ
ΒΕΛΟΥΔΙΝΟ

ΜΕ ΛΑΔΙ ΧΕΛΩΝΑΣ

Dr. N. Givalle

Ἐξαφανίζει τὶς ρυτίδες, ξαναφέρει τὴν ἀνοιξὴ στὴν ἐπιδερμίδα

LABORATOIRES BIOLOGIQUES «ARVAL» S. A. - SION (SUISSE)

Ἔνταμ.

Κάντε σήμερα καὶ θεῖς
τὸ τέστ "MOCCONA"

Παίρνετε δύο κουτιά καφέ ἀμέσου παρασκευῆς. Τὸ ἓνα μάρκας "MOCCONA". Τὸ ἄλλο «ἄλλος» μάρκας. Βάζετε μιὰ κουταλιά καφέ ἀπὸ τὸ κάθε κουτί σὲ δύο χωριστὰ φλυτζάνια. Λίγο ζεστό νερό, ζάχαρη, ἀνακατεύετε καὶ ἔχετε τοὺς δύο καφέδες σας ἑτοιμοὺς.

Δοκιμάστε τὸν καφέ τῆς «ἄλλος» μάρκας.

— Πὼς σας φαίνεται;
— Χμ... καλοῦτσικος...

Καὶ τώρα δοκιμάστε τὸ
M O C C O N A

— Θαυμά! Τὴν ἄρωμα... τὴν γεύσιν.

Νὰ ἐπὶ τέλους ἓνας καφὲς ἀμέσου παρασκευῆς, ποὺ ὅχι μόνον δὲν συγκρίνεται μετὰ τοὺς «ἄλλους» καφέδες τοῦ τύπου αὐτοῦ, ἀλλὰ εἶναι καλλίτερος καὶ ἀπ' τὸν πιὸ ἀγνὸ φρεσκοκαβουρδισμένον καφέ.

— Καὶ βέβαια ἀπὸ τὸ "MOCCONA" παρασκευάζεται μετὰ εἰδικὸν χαρμάνι γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ γούστο.

ΚΑΦΕΣ ΕΝΣΤΑΝΤΑΝΕ

MOCCONA

...ΚΑΙ ΤΙ ΚΑΦΕΣ!

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΚΟΥ ΚΑΦΕ "MOCCONA":

ΓΕΝΚΑ Α.Ε. ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9 - ΤΗΛ. 56447 - 56448

Απόκριες!

Ο καθρέπτης σας θα σας δείξει
πιο όμορφη, αν χρησιμοποιήσετε
Λανολίνη και Γαλάκτωμα Μελάν

ΜΕΛΑΝ

Ο ΦΥΛΑΞ ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΣΑΣ

THERMOFAN

Phonylon

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΕΞΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ
ΣΤΗΝ ΚΑΩΣΤΟΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ

ΕΣΩΡΟΥΧΑ

που προστατεύουν
από το ΚΡΥΟ
από την ΥΓΡΑΣΙΑ

που προλαμβάνουν
και θεραπεύουν
τους ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥΣ
τά ΑΡΘΡΙΤΙΚΑ

ΑΤΟΙΣ Ο.Ε.

ΒΙΟΗΛΙΚΙΑ ΠΑΡΕΚΤΙΚΗΣ & ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ, ΖΗΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣΕΙΣ

Γίνονται δεκτές μικρές δημοσιεύσεις για πράγματα που ζητούνται ή πωλούνται, προσωπικές υπηρεσίες, προσφορές λογοτεχνικής, εκδοτικής και γενικότερα πνευματικής φύσεως, αιτήσεις εργασίας, ιδέες για αξιοποίηση κλπ. Όλες οι άγγελίες πρέπει να είναι σύμφωνες με τον χαρακτήρα του περιοδικού. Τιμή: δραχ. 3 κατά λέξη (σε μετρητά ή με ταχυδρομική επιταγή). Έλάχιστο όριο 10 λέξεις. Αποστολή: Περιοδικό ΕΙΚΟΝΕΣ, Σοκράτους 57 - Αθήναι.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΛΙΝΧΟΦ φωτογραφική μηχανή (10X12 εκ.) λήψης, εις άριστην κατάσταση ζητείται. Τηλ. 53.366, 6-8 μ.μ.

ΓΚΡΑΦΛΕΕ φωτογραφική μηχανή (10X12 εκ.) με οιντώ, με ευχώνιον και τηλεφών, ζητείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (71).

ΦΛΑΣ κατάλληλον διά λήψιν εγχρώμων φωτογραφιών, ισχυρόν, με δυο άντανυστήρας, ζητείται. Τηλ. 463.392, 3-5 κ. Κίμων Ραφαηλίδης.

ΣΤΕΓΝΩΤΗΡ φωτογραφιών, κυλινδρικός, περιστρεφόμενος, μετόλου μεγέθους, ζητείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (72).

ΜΕΓΕΘΥΝΤΙΚΗ μηχανή δυνατότητας μεγεθύνσεως έως 2 μέτρων, σε τιμή ευκαιρίας, ζητείται. Τηλ. 53.366, 6-8.

ΜΙΝΟΞ, μικροσκοπική φωτογραφική μηχανή άκρίβειας, με τρισόδο, πωλείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (10).

ΡΟΜΠΟΤ φωτογραφική μηχανή, φактς τολάχιστον 1:2,8, αυτόματη, σε άριστη κατάσταση, ζητείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (16).

ΒΙΒΛΙΑ

ΚΥΑΝΑΙ βιβλίο ("Εγγραφα") αγγλικά, Κίτρινα γαλλικά βιβλία και Λευκά ελληνικά βιβλία, σχετικά με τον πόλεμον του 1897 και το Κρητικόν Ζήτημα 1895-1898, ζητούνται. Τηλ. 663.203, 5-7 μ.μ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΖΑΖ πωλείται δραχ. 650. Έστις πολλοί δίσκοι. Γ' Σεπτεμβρίου 199. Τηλ. 871.364, 4ος όροφος άριστερά.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ή υπό τον τίτλον «La politique extérieure de l'Allemagne», γαλλικά μετάφρασις του ΙΒ' τόμου της «Grosse Politik der Europäischen Kabinette». Τηλ. 663.203, 5-7 μ.μ.

ΠΡΟΠΥΛΑΙΕΝ ιστορία της τέχνης, πλήρη σειρά, σε καλήν κατάσταση ζητώ. Έν άνάγκη και μεμονωμένους τόμους. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (22).

ΙΣΤΟΡΙΑ των ήθων του Φούκς, με τό συμπλήρωμά της, σε άριστην κατάσταση, ζητείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (23).

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ του Κοραή, τόμοι 4, ζητείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (24).

ΒΑΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, τόμοι 1-48, σειρά πλήρης, άμεταχείριστος, δεμένη, πωλείται σε τιμή ευκαιρίας. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (25).

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ Δίκαιον του Ν. Σαροπόλου, πλήρες, ζητείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (17).

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ γνωστοτάτου ιστορικού έργου, σημειώσαντος καταληκτικήν επιτυχία, κατά την α' έκδοσιν, πωλείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (8).

Οι άπαντήσεις, έφ' όσον ο άγγελιοδότης δεν όριζει διαφορετικά, πρέπει ν' αποστέλλονται στή διεύθυνση του περιοδικού, με ένδειξη σημείωση του αριθμού της άγγελίας στον φάκελο.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΣΙΜΠΛΙΤΙΣΙΣΙΜΟΥΣ, σειράς παλαιών τευχών, ζητώ. Γράψατε λεπτομερώς έτη. ΕΙΚΟΝΕΣ (20).

ΝΕΑΣ ΕΣΤΙΑΣ πλήρη σειρά δεμένη ζητώ. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (21).

ΒΟΓΚ, ζητείται ή σειρά του περιοδικού «Βόγκ» από το 1945 μέχρι σήμερα, σε γαλλική ή άμερικανική έκδοσιν. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (26).

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ

ΚΥΑΛΙΑ πωλούνται φθηνά. Τηλ. 58.164.

ΚΙΝΕΖΙΚΗΣ τέχνης σεοβίτιον τσιγιού, από έκλεκτή ποσότητα, με ποσότητα σχέδια, πωλείται σε τιμή ευκαιρίας. Τεμάχια 42. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (3).

ΚΗΡΟΠΗΓΙΑ (ζεγόγος) τσίφωτα, άσημένα, στυλ άγγλικό, πωλούνται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (9).

ΡΟΤΟΝΤΑ παλαιά, άριστης κατασκευής, μαρκετερί, μετόλου μεγέθους, ζητείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (13).

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙ, μέγεθος ορευθισό, άνωμάλου χρώματος blanc nacré, ζητείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (7).

ΠΙΝΑΞ του Νικολά ντε Λαονγκιέρο, από τα πρώτα έργα του καλλιτέχνη (1656-1746), όταν δρισκεόταν στην αλή του Καρόλου Β' της Άγγλίας, έκτίθεται στην έκθεσιν «Έντίκας», Ακαδημίας 28α, τηλ. 611.549.

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΚΑΓΚΡΑ μινιατούρες, ζητούνται. Τηλ. 613.601, 5-6.

ΕΣΤΑΜΠ γιαπωνέζικες, αθθεντικές, σε τιμήν ευκαιρίας, ζητούνται. Γράψατε με λεπτομερή περιγραφή, ΕΙΚΟΝΕΣ (68).

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΕΣ πάσης φύσεως έκτελούνται, με επιμέλεια και ταχύτητα. Πανόδετες από δραχ. 20 Βασιλ. Καλλιαντζής. Έισοδον Έθνικής Βιβλιοθήκης.

ΛΙΓΚΟΥΑΦΟΝ αγγλικό σε άριστην κατάσταση πωλείται, συγχρόνως με γραμμόφωνο «Κολούμπια». Τηλ. 665.517.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ελληνικών χορών, κατ' όκον, από διπλωματούχο της Σχολής Πράτσικα. Τηλ. 612.268.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ από τα αγγλικά, αναλαμβάνονται από έμπειρο μεταφραστή, λογοτεχνικών και ιστορικών έργων. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (1).

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ κειμένων και γενικά κάθε έκδοτικής εργασίας, καθώς και διορθώσεως δοκιμών, αναλαμβάνω συμφωνίαν. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (2).

ΠΙΚ - ΑΠ τύπου Dual, έπιπλο, αυτόματον περιστροφής δέκα δίσκων, σε καλήν κατάσταση πωλείται. Πωλείται επίσης οα-διόφωνο «Έλένταλ» Έλέκτρικα. Τηλεφωνήσατε 872.877, 10-1.

ΣΑΝΤΟΥΡΙ σε άριστην κατάσταση πωλείται. Τηλ. 612.268.

Από τα βιβλία

...πού μάς έστειλαν

«ΡΗΓΑΣ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗΣ». ΤΟΥ Λ. Ι. ΒΡΑΝΟΥΣΗ. Έκδόσεις «Συλλόγου προς Διάδοσιν Όφελίμων Βιβλίων». Αθήναι 1957. Σελ. 158. Ό-ραία προχωρεί ή νέα σειρά του «Συλλόγου προς Διάδοσιν Όφελίμων Βιβλίων». Μετά την «Σύντομη Ιστορία της Κύπρου» του άκαδημαϊκού κ. Κ. Αμάντου και την «Ατομική ενέργεια με άπλά λόγια» του καθηγητού Δ. Χόνδρου, ή μονογραφία του κ. Βρανούση, που άποτελεί έπιτομή της θαυμασίας εκείνης εργασίας του για τον Ρήγα που έδραβεύθη από την Ακαδημία Αθηνών, ά-ποτελεί μία άντάξια συνέχισιν του καθαρά έθνι-κού έργου που έχει αναλάβει ο Σ.Δ.Ω.Β. από την έποχή της ίδρύσεώς του: να δώση στον λαό βιβλία σώστα, φθηνά κ' εύπαρου-σίαστα.

«ΑΠΟΨΕ Η ΓΗ ΚΑΙΕΙ». ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ Ν. Κάρτερ (ποιήματα). Αθήναι 1958. Όρθα παρατηρεί ο Ανδρέας Καραντώνης πώς: «ή ποίηση του Κάρτερ έκφράζει με προσωπικούς τόνους το άγχος της έποχής μας. Η φωνή της είναι ελ-ικρινής και ή λεπταίσθησις της έκδηλη». Ο Γιώργος Κάρτερ, πράγματι, είναι μία πολύτιμη παρουσία σ' όλους τους τομείς της συγχρόνου άθηναικής πνευματικής ζωής, αρχίζοντας από την Ποίηση και τελειώνοντας στην Ραδιοφωνία και μεθυσίριο, έλπιζω, στην Τηλεόρασιν. Στα δέκα περίπου χρόνια από τότε που παρουσιάστηκε στον νεοελληνικό ποιητικό όρίζοντα με «Τα άντιφύγισματά της ψυχής μου», έχει διανύσει έναν δρόμο άρκετα σημαντικό. Με την άίσθησιν τώρα των άποστάσεων —χαραγμένη στην ήλικία του ύφους μου— περιπαλώ τα γεγονότα, μακριά της, κοντά της», λέει κάπου κ' ο ίδιος.

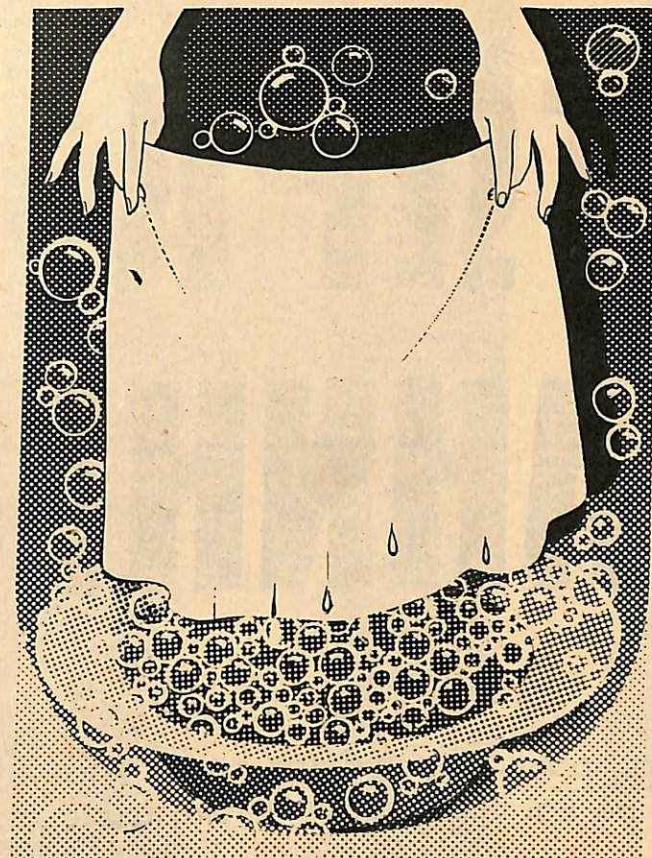
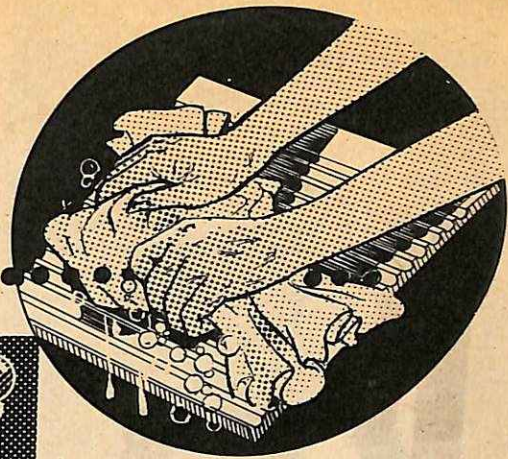
«ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΠΟΙΗΤΩΝ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ ΚΑΙ Κορινθίας 1798-1957» των Λουκά Σταθακοπούλου και Γιάννη Γκίκα, με πρόλογο του κ. Γ. Θ. Ζώρα, καθηγητού της βυζαντινής και νεοελληνικής φιλολογίας του πανεπιστημίου Αθηνών. Αθήναι 1958. Σελ. 255. Καιρός ήταν ν' άποκτήση ή Αργολιδοκορινθία την άνθολογία της, όπως καιρός ήταν, γενικότερα, ή περιοχή αυτή της Πελοποννήσου να δεχθή μία γερή τόνωση της πνευματικής της ζωής, άντάξια προς την μακρά παράδοσιν του λίκνου αυτού της νεοελληνικής άνεξαρτησίας. Ο Αχιλλεύς Παράσχος, ο Στέφανος Δάφνης, ο Ρώμος Φιλλύρας, ο Σπύρος Παναγιωτόπουλος άπο-τελούν μερικά χτυπητά παραδείγματα, άλλα πώς να μη σταθή κανείς στην «Κόρινθος» του Αγραφιώτη, στα τόσα ώραία ποιήματα του άλυσμότητου Αναπλιώτη, στις εύαισθητες ρίμες της Αντιγόνης Γαλανάκη - Βουρλέκη, και στους ώραιούς στίχους της Υπατίας Δελή και της άλυσμότητης κόρης της, της Έύας; Η ποίηση του Βασίλη Ράτα δίνει μία πρόσθετη ποιότητα στην ώραία αυτή άνθολογία, που κλείνει με την «Παλιά Άποκρηά στο Αργος» του Ανδρέα Χριστόπουλου, ένα ποίημα που βάσιζε κάποτε ένας άπ' τους σύγχρονους συνθέτες μας να δάλη σε μουσική.

«Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ». ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ Χουρμούζη. Έκδόσεις Δίφρου. Αθήναι 1957. Σελ. 115. Σε ποίον θα δώσω τούτο το καλοκαί-ρι; —Ποιά όνειρα και ποιά μάτια — Ποιά χέρια και ποιοί πλός — Ποιά τραγούδια και ποιά νη-σιά — θα κρατήσουν τούτο το βαρύ σώμα του; Τό άπόσπασμα αυτό δίνει το μέτρο της έξάρσεως του ποιητού των Δρόμων του καλοκαιριού, που συνδυάζει ένα πηγαίο κοσμοπολιτισμό με μία έξ-ίσου άγνή ελληνικότητα, γεμάτη έντονες έμπειρί-ες: «Έρωτες, νησιά, Μαρίες, μεσημέρια, —και μία Έλλάδα που όδύρεται στα χέρια μου», όπως λέει κ' ο ίδιος στο Πρώτο Τραγούδι του Καλοκαι-ριού...

«ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ», ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΜΟΥΝ-ΤΕ (ποιήματα). Έκδοσιν της Προοδευτικής Έκπο-λιτιστικής Κοινωνικής Ένώσεως Βροντάδου Χίου. 1958. Σελ. 30. Αξίειπαινη ή πρωτοβουλία της Π.Ε.Κ.Ε.Β. της Χίου να έκδόση τη μικρή αυτή πλακέτα, από την κάθε σελίδα της όποιας ξεχύνε-ται μία θρησκευτική άνάστασιν και μία εύδία ά-γάπης Χριστιανικής. «Υπάρχει ένα θέμα ώραίο —να γράψης στίχους μουσικούς, χλωμούς, νησιώ-τηνους — που να διαβάζονται με τη βοήθεια της φλόγας —ένός μικρού κεριού που τρέμει— κ' ά-πό ψυχής που τρέμουν και ποθούν. Τι ποιότης, τι λεπτότης...

ΒΑΣ. Α. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ

Μη χαλάτε
άδिका τὰ χέρια σας

Στή σημερινή έποχή είναι
κρίμα να χαλάτε πιά τὰ
χέρια σας στις παλαιοσκά-
φες και τούς νεροχύτες,
όταν τὸ „DAL" σας δίνει
την έξαιρετική εύκαιρία
να έχετε άκοπα και
γρήγορα την πιο καθα-
ρή πλύση.

Τὸ „DAL", παρασκευασμέ-
νο με τὰς τελευταίας έπι-
στημονικάς μεθόδους, δά
σας βοηθήσει να διατηρή-
τε όλα τὰ είδη τοῦ ρου-
χισμού σας: ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ,
ΜΑΛΛΙΝΑ, ΜΕΤΑΞΩΤΑ,
ΛΙΝΑ, ΝΑΪΛΟΝ, κ.λ.π.,
πεντακάδαρα και να μο-
σχοβολάνε, χωρίς να
βλόπτη και έρεδιζή τὰ
χέρια σας.

Η συγχρονισμένη νοικοκυρά
μεταχειρίζεται „DAL".
Η έξυπνη νοικοκυρά μετα-
χειρίζεται μόνον „DAL".

ΠΡΟΪΟΝ

"ΒΙΟΧΡΩΜ,"

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙ, Φεβρουάριος. — Στην Γερμανία τὸ όνομάζουν τὸ «Θαυ-
ματουργὸν χόρτον». Πράγματι αξίζει αυτόν τὸν χαρακτηρισμό, διότι αφαιρεῖ κιλά, διώ-
χει τὸ περίττο πάχος, χωρίς να είναι κάτι επικίνδυνον και χωρίς μεγάλη
δίαιτα. Οι παχύσαρκοι, και πρὸ πάντων οι παχύσαρκες, σε ὅλο τὸν κό-
σμο, πιστοποιοῦν με συγκίνηση τὴν αποτελεσματικότητά του. Πρόκει-
ται γιὰ μία άνάμειξη ειδικών χόρτων καί άνθων, ένα ἄπλο φυτικό παρα-
σκεύασμα, πού τὸ πίνει κανείς σάν τσάι τρεῖς φορές τὴν ἡμέρα. Έχει
εύχρηστη γεύση, κρατεῖ τὸ σώμα λεπτό κ' έμποδίζει τὸ νοσηρὸ σχηματι-
σμό παχυσαρκίας. Με τὸ ρόφημα αυτό και μία σχετική μόνο δίαιτα, έγε-
τε σε λίγο καιρὸ ένα έξοχο αποτέλεσμα. Αποκτάτε τὴν σιλουέττα ενός
μανεκέν και νοιώθετε τὸ σώμα σας ελαστικό και εύκλειστο. Έν σάς ένδια-
φέρει μπορεῖτε να τὸ βοήτε στα ελληνικά φαρμακεία. Λέγεται Τσάι Ρίχτερ.
Είναι ἀπολύτως άβλαβές. Τὸ Τσάι Ρίχτερ θα σας βοηθήσει ν' άδυνατίσετε
τόσο εύκολα και εύχρηστα, πού θα μέινετε κατάπληκτοι.
Προσφέρει μία άληθινή εύργασία στους έχοντρώς και πρὸ πάντων
στis έχοντρές. Άδυνατίζουν χωρίς να πεθαίνουν τὴς πείνας.

Κοινωνίες
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ
ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
με φυσικά αιδέρια έλαια
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΔΑΜΒΕΡΓΗ
ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 39 (ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ)

ΚΑΙ ΤΩΡΑ, Η ΣΕΛΗΝΗ!

Μετά την έκτόξευση του «Έξερευνητού» στο διάστημα η Άμερική κέρδισε τον χρόνο που είχε χάσει κι' αποδύεται στην μεγάλη παγκόσμια προσπάθεια για την κατάκτηση χώρων έξω από τον μικρό και περιορισμένο πλανήτη μας

Τέσσερις μήνες μετά την εξαπόλυση του πρώτου σοβιετικού δορυφόρου, και έπειτα από αγωνιώδεις προσπάθειες για να εξουδετερωθῇ τὸ προβάδισμα, πὺλ κατέκτισαν οἱ Ρῶσοι, ὁ ἀμερικανικὸς στρατὸς ἐξαπέλυσε τὸν πρῶτο τεχνητὸ δορυφόρο τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. (Μὰ, αὐτὸ εἶναι θαυμάσιο!), ἀνεφώνησε ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ, μόλις τοῦ ἀνήγγειλαν τὴν ἐπιτυχία. Πραγματικὰ, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ Ρῶσοι ἐξακολούθουν νὰ προηγούνται στὸν διαπλανητικὸ τομέα, ἡ ἐπιτυχὴς ἐκτόξευση τοῦ «Ἐξερουνήτου», ἀποκαθιστᾷ τὴν ἰσορροπία μεταξύ τῶν δύο δυνάμεων καὶ θέτει τὶς βάσεις μιᾶς εὐλικρινέστερης μελλοντικῆς συνεννοήσεως.

Οἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖες ἐξαπέλυσαν κι' αὐ-
 τὲς τὸν πρῶτο τεχνητὸ δορυφόρο τους. Ὁ
 πρῶτος Αἰζενχάουερ ἀνήγγειλε τὴν Κυρια-
 κή, 2α Φεβρουαρίου, πὼς ἡ «τεχνητὴ σελήνη»
 τῶν Ἀμερικανῶν εἶχε μῆτι στὴν τροχιά της
 στὴς 22.15' (τοπικὴ ὥρα) τοῦ Σαββάτου, 1ης
 Φεβρουαρίου.

Τὸ ἑπίσημο ὄνομα τοῦ ἀμερικανικοῦ δορυ-
φόρου εἶναι «Ἐξερευνητής» (Explorer). Τὸ ἑπι-
σημονικό του ὄνομα, «1958 Α». Τὸ θάρος
του, 13 κιλά καὶ 365 γραμμάρια. Τὸ μήκος
του, 90 ἑκατοστά, κ' ἡ διάμετρος του 15 ἑ-
κατοστά.

κατοστά. Ὁ «Ἐξερευνητής» ἐξασκοντιόθηκε ἀπὸ ἐ-
να πύραυλο τοῦ ἀμερικανικοῦ στρατοῦ μὲ
τέσσερις ὀρόφους, πὺλ λεγόταν «Ζεὺς C» καὶ
εἶχε ὕψος 21 μέτρων. Σὲ 7 λεπτά, ἄρχισε
κίβλας νὰ διαγράφη τὴν τροχιά του.

Ὁ πρῶτος ὄρφος τοῦ μεγάλου πυραύλου ἦταν ἕνας πύραυλος «Ρέντστον», ποῦ ἀποτελοῦσε τελειοποίηση τῶν δύο γερμανικῶν «V2» ποὺ βομβάρδισαν τὸ Λονδίνο τὴν ἐποχὴ τοῦ πολέμου.

Ο δεύτερος ὄροφος ἦταν μιὰ δέσμη πυ-
ραύλων «Σέρτζαντ».

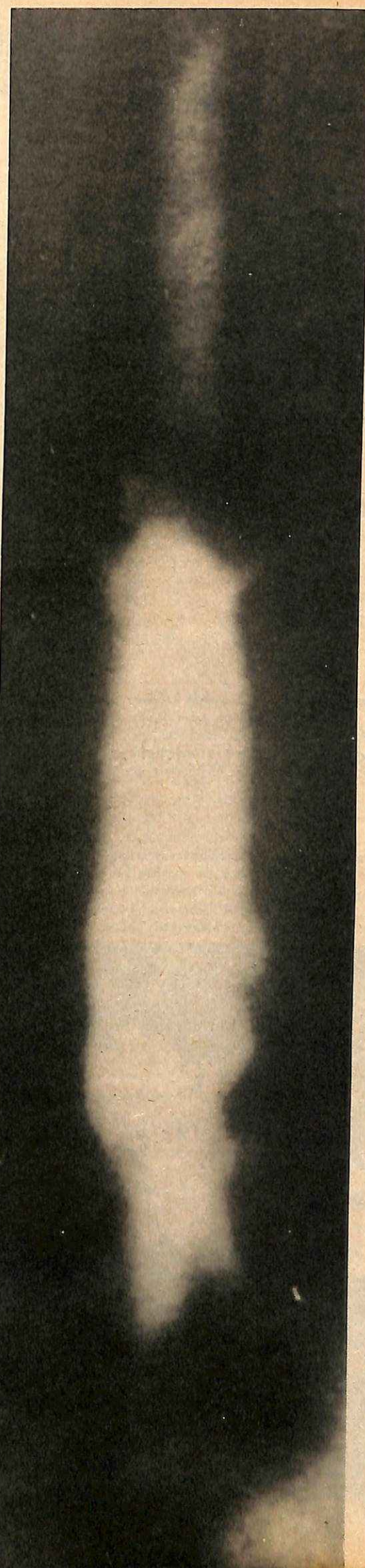
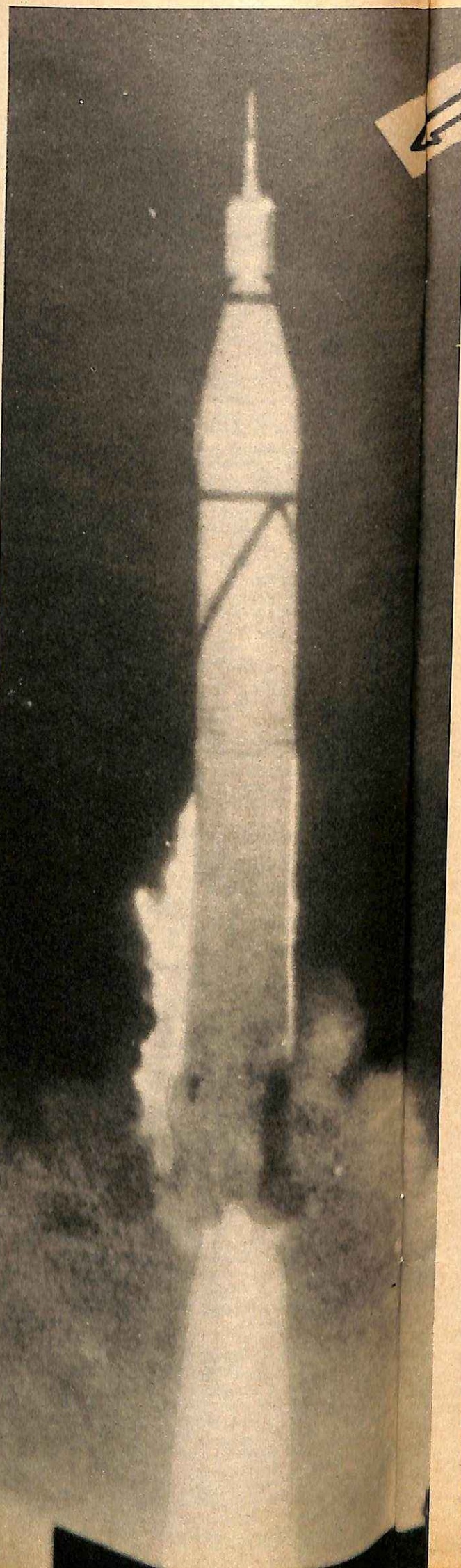
Ο τρίτος όροφος περιείχε ένα στερεό καύσιμο, τοῦ όποίου ἡ σύνθεση τηρεῖται μυστική.

Ο τέταρτος όροφος, ένα παράυλο «Σέρ-
τζαντ» μήκους 1.10 μ.

Τεράστιες φλόγες συνάδευσαν την έξαπ-
λωση του αμερικανικού δορυφόρου. Οι φλόγες
είχαν χρώμα πορτοκαλί. "Ένας δαιμονιώδης
κρότος σκέπαζε κάθε φωνή.

Ὁ πύραυλος ἀνέβηκε ἀμέσως καθέτως.
Ἀπ' τὴν πρώτη στιγμή, ἡ ταχύτης του ἦταν
πολὺ μεγάλη.

Ὁ «Ἐξερευνητής» κάνει τὸ γύρο τῆς γῆς

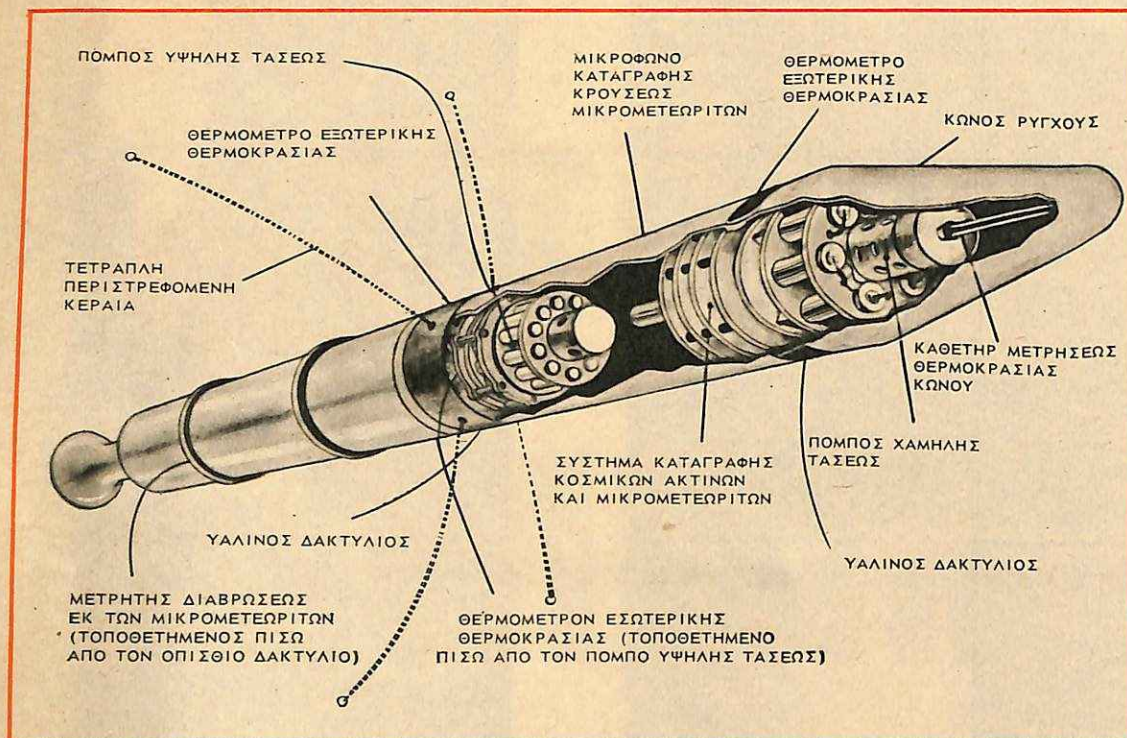
1 Μόλις έγινε η πυροδότηση, ένα τρομακτικό σύννεφο καπνού εκάλυψε τη βάση εκτοξεύσεως και ο πελώριος «Ζεύς Γ'» άρχισε να κινείται άργα προς τα επάνω, αφήνοντας πολυχρωμές εκτυφλωτικές λάμψεις. Όο εκατομμυρίων θορύβων ακούσθηκε σέ άκτίνα πολλών χιλιομέτρων. Το βέλος δείχνει το σημείο εις τό οποίο είχε γίνει η τοποθέτηση του δορυφόρου.

2 Ὁ τεράστιος πύραυλος μὲ τὸν μικροσκοπικὸ δορυφόρο ἀρχίζει ν' ἀνεβαίνει στὰ ὕψη. Μιά ἐκτυφλωτικὴ οὐρὰ τὸν ἀκολουθεῖ, χαράζοντας μιά φωτεινὴ τροχιά στὸν σκοτεινὸ οὐρανό, ποὺ καλύπτει τὴν περιοχὴ τοῦ ἀκρωτηρίου Κανάδεραλ.

3 Οί παρατηρηταί καί οί ἐπιφορτισμένοι μέ τήν ἐκτόξευσιν κρατᾶνε καί τήν ἀνάσσα τους. Ὁ πύραυλος, λίγο-λίγο, ἀπομακρύνεται καί χάνεται στό διάστημα. Τό φλογισμένο αὐλάκι, ὅμως, διακρίνεται ἀκόμα ἀρεκτα καθαρά στό σκοτεινό φόντο.

4 Οί διαστάσεις του πυραύλου, που έχει μήκος εξισάντα μέτρα, μικραίνουν. Σε λίγο ο πύραυλος χάνεται δότεια από τα μάτια και απομένει μόνο η φωνή τροχιά, που ανδραίνε στα ύψη. Δέν άργει, όμως, να χαθεί και αυτή. Ο πρώτος άμερικανικός δορυφόρος δρίσκεται ήδη στο διάστημα και άρχίζει την περιστροφική του κίνηση γύρω από τη Γη.

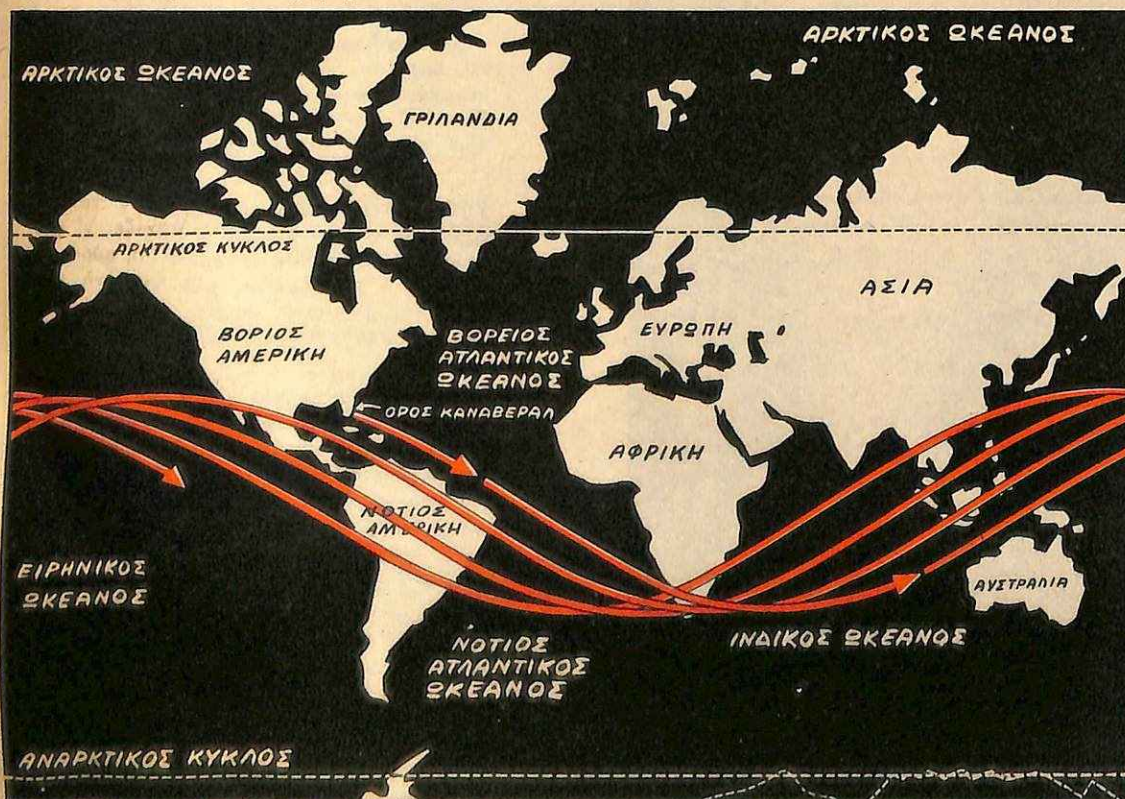
ΟΙ ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ, ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΚΑΙ ΡΩΣΙΑ, ΘΑ ΜΠΟΡΕΣΟΥΝ ΝΑ ΣΥΝΕΝΝΟΗΘΟΥΝ ΤΩΡΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΣΤΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΤΟΜΕΑ

ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ του «Εξερευνητού», στο οποίο καταδεικνύονται τα διάφορα όργανα επιστημονικών παρατηρήσεων. Ο αμερικανικός τεχνητός δορυφόρος είναι εφοδιασμένος με τελειότατα όργανα, τα οποία μεταδίδουν πολύτιμες πληροφορίες από το διάστημα, που θα συντελέσουν στη λύση ξη αινιγμάτων σχετικά με τις κοσμικές ακτίνες, τους μετεωρίτες, τη θερμοκρασία του διαστήματος, την πυκνότητα του αέρος, το σχήμα της Γης και τον ηλεκτρικόν ωκεανό που βρίσκεται στην Ιονόσφαιρα.

(Φωτ. International News Photos)

ΣΤΟΝ ΕΠΙΠΕΔΟ ΧΑΡΤΗ της Υδρογείου προβάλλεται η τροχιά των τεσσάρων πρώτων περιστροφών του αμερικανικού τεχνητού δορυφόρου. Ο «Εξερευνητής» εξακοντίσθηκε με γωνία 20 μοιρών προς τον Ισημερινό και η τροχιά του διαγράφεται τώρα μεταξύ των τριακιστών πέμπτων παραλλήλων βορείου και νοτίου γεωγραφικού πλάτους. Συμπληρώνει την περιστροφή της Γης σε 113 λεπτά, με ταχύτητα 28.800 χιλ. την ώρα, φθάνοντας σε ύψος 2.720 χιλ. στο απόγειό του και 320 στο περίγειο.

σε 113 λεπτά, με 28.800 χιλιόμετρα την ώρα.

Δεν εκπέμπει «μπιπ-μπιπ», αλλά ένα συνεχές μουσικό ήχο, που μοιάζει σαν παράφωνη συγχροδία. Ο ήχος αυτός εκπέμπεται από δύο πομπούς ασυρμάτου. Θα εκπέμπεται (σε 108,03 μεγακύκλους και 108 μεγακύκλους) επί 2-3 εβδομάδες από τον ένα ασυρματο, κ' επί 2-3 μήνες από τον άλλο.

Ο δορυφόρος θα δίνει πληροφορίες που θα καταγράφονται από όργανα που ζυγίζουν 4,5 κιλά, και που αποτελούν ένα μικροσκοπικό επιστημονικό εργαστήριο. Αυτά τα όργανα θα καταγράφουν: 1. Τη θερμοκρασία στην επιφάνεια του δορυφόρου. 2. Την εσωτερική θερμοκρασία. 3. Τη φθορά που προκαλούν οι κοσμικές ακτίνες. 4. Πληροφορίες γενικά για τις κοσμικές ακτίνες.

Ταχύτερος του «Σπούτνικ»

Ο αμερικανικός δορυφόρος φτάνει σε ύψος 2.720 χιλιομέτρων στο απόγειό του, και 320 χιλιομέτρων στο περίγειό του, ενώ ο «Σπούτνικ Ι» είχε απόγειο 900 χιλιομέτρων, κ' ο «Σπούτνικ ΙΙ» 1.650 χιλιομέτρων.

Αυτή η διαφορά του ύψους, καθώς και το μικρότερο βάρος, θα επιτρέψει στον «Εξερευνητή» να «ζήσει» 10 χρόνια, δηλαδή να γυρίσει γύρω από τη γη επί 10 χρόνια, όπως δήλωσε ο στρατηγός Μεντάρ, αρχηγός των θαλλιστικών υπηρεσιών του αμερικανικού στρατού.

Η ταχύτης του αμερικανικού δορυφόρου είναι κατά 1.000 χιλιόμετρα την ώρα μεγαλύτερη από την ταχύτητα των «Σπούτνικ».

Τέλος, το επιστημονικό «εργαστήριο» του «Εξερευνητού», αν και μικροσκοπικό, είναι πολύ τελειότερο από τα όργανα των «Σπούτνικ».

Η εξαπόλυση έγινε δημοσίως

Στις Ηνωμένες Πολιτείες, η εξαπόλυση του «Εξερευνητού», ήταν σχεδόν δημόσια. Πιρέστησαν δημοσιογράφοι, φωτογράφοι και κινηματογραφιστές τηλεόρασης. Αντιθέτως, οι Ρώσοι είχαν τηρήσει μυστικότητα. Μόνο μία φωτογραφία του «Σπούτνικ Ι» δημοσιεύθηκε.

Η Αμερική αναστέναξε με ανακούφιση. Η είδηση της εξαπολύσεως του δορυφόρου, που μεταδόθηκε άμεσα από όλους τους σταθμούς ραδιοφώνων και τηλεόρασης, την ελευθέρωσε από το «πλέγμα κατωτερότητας» που της είχαν δημιουργήσει οι δύο «Σπούτνικ». Οι Ρώσοι δεν είναι πια οι μόνοι που ελέγχουν το διαπλανητικό διάστημα.

Οι Αμερικανοί ξαναβρήκαν την εμπιστοσύνη τους προς τις επιστημονικές τους ικανότητες και τα επιστημονικά τους μέσα. Η ψυχολογική ισορροπία ανάμεσα στις Ηνωμένες Πολιτείες και τη Σοβιετική Ένωση αποκαταστάθηκε. Η διαπλανητική εποχή δεν θα είναι αποκλειστικά ρωσική. Οι δύο μεγάλες δυνάμεις θα μπορέσουν να συνεννοηθούν τώρα καλύτερα στον επιστημονικό και πολιτικό τομέα. Οι Ρώσοι έσπευσαν να συγχαρούν τους Αμερικανούς επιστήμονες, και να τονίσουν πως «ήταν βέβαιοι για τις ικανότη-

τές τους». Ο πρόεδρος Αϊζενχάουερ, που έπαιζε χαρτιά την ώρα που του ανήγγειλαν την μεγάλη επιτυχία, είπε: «Είναι θαυμάσιο!». Τρεις μήνες έπειτα από την εξαπόλυση του πρώτου ρωσικού «Σπούτνικ», οι Αμερικανοί απέκτησαν δικό τους δορυφόρο, και σκέπτονται κιόλας να δεχθούν την διάσκεψη σε ανώτατο επίπεδο, που ζητούν τα Σοβιέτ.

Συνάντηση στο διάστημα...

Το παράξενο είναι ότι, τόσο οι «Σπούτνικ», όσο και ο «Εξερευνητής», κατασκευάστηκαν σύμφωνα με ιδέες και σχέδια Γερμανών επιστημόνων. Στην Ουάσιγκτον, μάλιστα, κυκλοφόρησε, την επομένη της εξαπολύσεως του αμερικανικού δορυφόρου, η ακόλουθη ιστορία:

«Ο ρωσικός «Σπούτνικ» κ' ο νέος αμερικανικός του σύντροφος συναντώνται στον ουρανό: —Τι ευχαρίστηση που νοιώθω βλέποντάς σε, φωνάζει ο «Σπούτνικ». —Επί τέλους, θα μπορέσουμε να μιλήσουμε γερμανικά!».

Πραγματικά, οι Ρώσοι έφτιαξαν το δορυφόρο τους με τη βοήθεια Γερμανών επιστημόνων, καθώς και γερμανικών μοντέλων πυραύλων, που θρήκαν μισοτελειωμένα στη βάση της Βαλτικής Πένεμιντε. Οι Αμερικανοί πάλι, κατασκεύασαν τον πύραυλό τους χάρη στους Γερμανούς επιστήμονες Κούρτ Ντήμπεους (διευθυντής του εργαστηρίου εκτοξεύσεως πυραύλων), Τζάκ Φραϊλνχ (έμπειρο γνώμων επί των πυραύλων) και ιδίως του Βέρνερ φον Μπράουν, τον πατέρα των «V2» και του «Εξερευνητού». Ο φόν Μπράουν, σε ηλικία 45 ετών, γνώρισε τον πιο μεγάλο του θρίαμβο: Ώς τεχνικός διευθυντής του προγράμ-

ματος πυραύλων του αμερικανικού στρατού, κατώρθωσε, μέσα σε τρεις μόνο μήνες, να εξουδετερώσει την καθυστέρηση των Ηνωμένων Πολιτειών σε αυτό τον τομέα. «Ας σημειωθεί ότι από πέρις ο φόν Μπράουν θα μπορούσε να είχε εξαπολύσει τον δορυφόρο του, αν το υπουργείο Αμύνης ανέθετε τα σχετικά σχέδια στο στρατό και όχι στο ναυτικό, με το άτυχο πρόγραμμα «Βάνγκαρντ» του. Μετά τις αποτυχίες, όμως, των έμπειρογνωμόνων του ναυτικού, ο αρχιστράτηγος των αντιχιτλερικών δυνάμεων Αϊζενχάουερ κ' ένας Αμερικανός θιομήχανος σαπουνιού, ο υπουργός της Αμύνης Μάκ Έλρου προσέφεραν στον πατέρα των «V2» την μεγαλύτερη νίκη του.

Ο φόν Μπράουν είχε αιχμαλωτισθεί από τα αμερικανικά στρατεύματα στο Μάουλαουζεν, στα 1945, και στάλθηκε στην Αμερική μαζί με 120 συνεργάτες του της Πένεμιντε. Στα 1950, Αμερικανός πια πολίτης, διορίσθηκε τεχνικός διευθυντής του προγράμματος πυραύλων του αμερικανικού στρατού, και κατασκεύασε τον πύραυλο «Δία». Από τότε είχε πη: «Δώστε μου 4 δισεκατομμύρια δολάρια, και μέσα σε μερικά χρόνια θα σας φτιάξω έναν τεχνητό δορυφόρο!».

Η Σελήνη, μόνος μου σκοπός

Ο πρόεδρος Αϊζενχάουερ πείσθηκε και, πρόπερι, ανήγγειλε πως οι Ηνωμένες Πολιτείες σχεδιάζουν την κατασκευή, για το Διεθνές Γεωφυσικό Έτος, ενός τεχνητού δορυφόρου. Αλλά χρειάστηκε η εξαπόλυση του «Σπούτνικ» για να υπερνικήθούν όλες οι αντιδράσεις και να εξουδετερωθεί η αμερικανική καθυστέρηση, που ο φόν Μπράουν την υπολόγιζε σε 6 χρόνια. Ο υπουργός της Αμύνης Ούιλσον είχε αρνηθεί να τον άκουση, κ' είχε προτιμήσει να απευθυνθεί στο ναυτικό, όπου τις σχετικές εργασίες διηύθυνε ένας Αμερικανός επιστήμων της παλαιάς σχολής, ο Μιλτον Ρόες.

Στα 1942, ο ξανθός Γερμανός γίγας είχε παρουσιάσει στον Χίτλερ τα «V2». Στα 1946, όμως, έλεγε: «Δεν μ' ενδιαφέρει καθόλου ο Χίτλερ! Δεν έχω πατρίδα... Εκείνο που μ' ενδιαφέρει είναι να πάω στη Σελήνη...».

Θόρ, Φάραϊντ, "Ατλας και συνέχεια...

Ο φόν Μπράουν δεν αποκλείεται να πάει, πράγματι, στη Σελήνη. Η Αμερική σχεδιάζει τώρα να εκτοξεύσει 20 δορυφόρους ως το τέλος του Γεωφυσικού Έτους, καθώς και πύραυλο στη Σελήνη... Εκτός από τους 4 δορυφόρους του στρατού, θα εξαπολυθούν 9 από το ναυτικό και 7 από την αεροπορία. Η αεροπορία διαθέτει πολλούς τύπους πυραύλων, τους: «Θόρ», «Ατλας», και «Φάραϊντ». Ο τελευταίος, έφτασε κιόλας στο ύψος των 4.800 χιλιομέτρων. Και δεν αποκλείεται, με μία κοινή προσπάθεια των τριών δυνάμεων, να εκτοξεύσουν πύραυλο στη Σελήνη. Από τη στιγμή εκείνη, ο «επανδρωμένος» πύραυλος, ή κατοικημένη εξέδρα του διαστήματος και το ταξίδι του ανθρώπου στη Σελήνη δεν θα είναι παρά ζήτημα χρόνου! Αλλωστε, υπάρχουν και οι Ρώσοι, που δεν θα βελήσουν, ασφαλώς, να μείνουν πίσω...

«ΚΩΔΩΝΟΚΡΟΥΣΙΑ από Μητροπολιτικό Ναό», χαρακτηρίζει τα σήματα του αμερικανικού δορυφόρου ο δρ Φράνκ Γκόντφριντ, που επέδειξε, μετά την εκτόξευση, ένα μοντέλο του «Εξερευνητού».

ΛΙΓΕΣ ΩΡΕΣ πριν από την εκτόξευση, οι ειδικοί του αμερικανικού στρατού προσαρμόζουν τον «Εξερευνητή» στην άκρη του πυραύλου «Ζεύς Γ»

Στις 15 Φεβρουαρίου ανοίγει τὸ Καρναβάλι στὸ Ρίο.
Καρδιά τοῦ καλοκαιριοῦ γιὰ τὴν βραζιλιανή μεγαλόπολη.
Γιὰ 4 μέρες καὶ νύκτες ἡ ζωὴ χάνει τὸν κανονικὸ τῆς ρυθμὸ.
Γιὰ 4 μέρες βασιλεύει, πολύχρωμη, πολυθόρυβη, παντοδύναμη ἡ φρενίτις.

(Φωτ. Dalmás)

←
ΣΤΗΝ Κοπακαμπά-
να γίνεται τὸ Καρ-
ναβάλι τῶν Λευκῶν,
ἀλλὰ εἶναι πολὺ τῆς
μόδας νὰ μεταμφι-
έζωνται —ὄχι μὲ
μάσκες, ἀλλὰ μὲ
μακιγιάζ— σὲ νέ-
γρους μάγους. Τὴν
τετάρτη ἡμέρα τε-
λειώνει ἡ κραιπάλη
καὶ στὸ Δημοτικὸ
Θέατρο τοῦ Ρίο.
→

4 ΗΜΕΡΕΣ ΤΡΕΛΛΑΣ

Τὸ πιὸ ἑξαλλο, τὸ πιὸ γνήσιο καρναβάλι εἶναι τοῦ Ρίο

Ὅταν λέμε, σήμερα, Καρναβάλι ἔχομε τὴν εἰκόνα κάποιου μικροῦ ἢ μεγάλου δημόσιου χοροῦ μὲ λαχειοφόρο ἀγορά, μερικῶν μέτρων ἢ ἔστω χιλιομέτρων τσαλακωμένης σερπαντίνας ποὺ καμουφλάει τὰ χασμουρητά, ἢ τὸ πολὺ μιάς τυποποιημένης εἰσόδου τοῦ «Βασιλέως τοῦ κεφιού», σὲ κάποια ἐπαρχιακὴ πολιτεία, ὅπου τὸ πρόγραμμα καθορίζεται, μὲ παραδειγματικὴ τάξη, ἀπὸ τὸν διευθυντὴ τῆς ἀστυνομίας. Ἴσως ὅμως σὲ πολλοὺς νὰ μὴν εἶναι γνωστὸ ὅτι στὴν ἔρημο αὐτῆς τῆς ἀποκρηάτικης μονοτονίας ἐξακολουθοῦν νὰ ὑφίστανται ἐξαιρέσεις. Ἐξαιρέσεις ποὺ ἐννοοῦν τὸ Καρναβάλι σὰν ἓνα ἡχηρότατο λάκτισμα στὸ ἐπίχρισμα μερικῶν χιλιετηρίδων πολιτισμοῦ. Ἐνα λάκτισμα ποὺ παραμερίζει τὰ προσωπεῖα καὶ ἀφήνει τὸν πραγματικὸ —καὶ ὄχι τόσο ἀξιοζήλευτο—ἐαυτὸ μας νὰ διασκεδάσῃ ὅπως τοῦ ὑπαγορεύουν τὰ προαιώνια ἔνστικτα. Ἐνα ἀπὸ τὰ λίγα σύγχρονα Καρναβάλια, ποὺ κρατᾶνε ἐπάξια τὸ ὄνομά τους, εἶναι ἀναμφίβολα τὸ φημισμένο Καρναβάλι τοῦ Ρίο. Ὁ Γάλλος δημοσιογράφος Ὑβ Μανσιέ δίνει στὶς σελίδες ποὺ ἀκολουθοῦν μιὰ περιεκτικὴ περιγραφή. Κ' οἱ φωτογραφίες ποὺ δημοσιεύονται εἶναι ἀδιάρπυστες ἀποδείξεις τοῦ κεφιῦ καὶ τῆς φρενίτιδος...

‘Ολόκληρο τόν χρόνο οί νέγροι έτοιμάζονται για νά ξεφαντώσουν στίς 4 ήμέρες τής ξενοιασιᾶς καί τής σάμπας

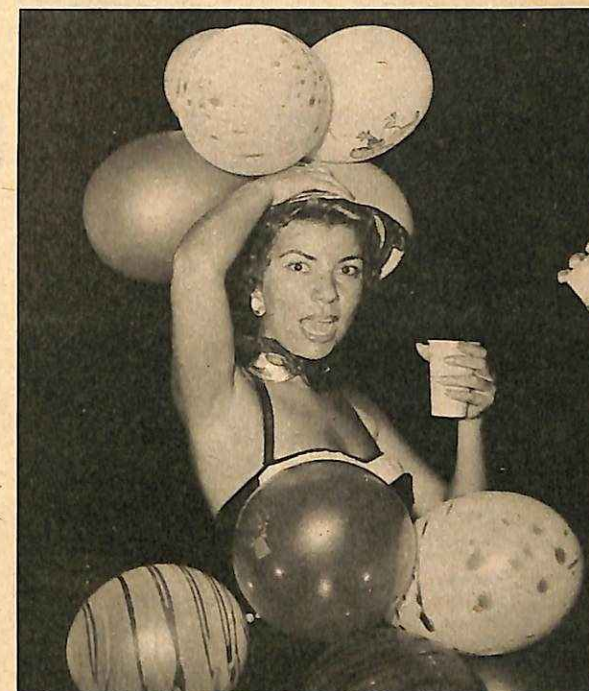
Τέτια εποχή, κάθε χρόνο, μιά πραγματική λαίλαπα πέφτει πάνω στη θραζιλιανή πρωτεύουσα, τὸ Ρίο ‘Ιανείρο. Πρόκειται, φυσικά, για τὸ περίφημο Καρναβάλι του, πὸν ἔχει γίνεи ονομαστό σὲ ὅλο τὸν κόσμο. ‘Αν εἶναι ἀλήθεια ὅτι μποροῦμε νά γνωρίσωμε τὸν πραγματικό χαρακτήρα τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸν τρόπο πὸν διασκεδάζουν, τότε, ἀναμφίβολα, ἡ πατροπαράδοτη αὐτὴ κραιπάλη προσφέρει μιά ἀποκαλυπτική πλευρὰ τῶν Βραζιλιανῶν. ‘Επὶ τέσσερις ἡμέρες, χωρίς διακοπή, ἡ πρωτεύουσα κατέχεται ἀπὸ μιά τρέλλα, τρέλλα πολυτάραχη καὶ συμπαθητική. Οἱ δρόμοι εἶναι ἀσφυκτικά γεμάτοι ἀπὸ ἕνα πλῆθος πὸν δὲν σταματᾷ νά οὐρλιάζει ἀπὸ... εὐτυχία. Τὰ παρδαλόχρωμα, φανταχτερὰ κοστούμια, σὲ κάθε θῆμα, πετάγονται πάνω στὴν ἀσφαλτο σὰν ἀστραφτερές φλόγες. Καὶ τὰ νέα ἀποκρητικά τραγούδια, πὸν σὲ λίγες ἐβδομάδες θὰ ἔχουν διαδοθῇ σ’ ὅλο τὸν κόσμο, τραγουδιῶνται ἐδῶ ὁμαδικὰ, ἀπὸ χιλιάδες φωνές, πὸν κατακλύζουν τίς λεωφόρους σὰν μυστηριακά κύματα.

‘Αν θῆλη κανεὶς νά κυριολεκτήσῃ, πρέπει νά πῇ ἔξ ἀρχῆς ὅτι στὴν πραγματικότητα ὑπάρχουν δυὸ Καρναβάλια στὸ Ρίο. ‘Υπάρχει πρῶτα-πρῶτα τὸ Καρναβάλι τῶν «εὐγενῶν», δηλαδή, τὸ Καρναβάλι τῶν κοσμικῶν

κύκλων, πὸν ἔχει για πλαίσιο τὸν περιορισμένο χώρο τῶν μεγάλων καὶ πολυτελέστατων ξενοδοχείων. Αὐτὸ τὸ Καρναβάλι μπορεῖ νά ονομασθῇ, ἄλλωστε, καὶ Καρναβάλι τῶν Λευκῶν. Στὴ Βραζιλία δὲν ὑφίστανται φυλετικές διακρίσεις, ἀλλὰ κατὰ κανόνα οἱ νέγροι δὲν διαθέτουν τὰ οἰκονομικά μέσα για νά πληρώσουν τὴν εἰσοδὸν τὸς στίς αἰθουσες τῶν χορῶν, ὅπου ὅλοι εἶναι μεταμφιεσμένοι μὲ πανάκριθα κοστούμια, καὶ ἀναφέρονται περιπτώσεις γυναικῶν πὸν εἶναι ντυμένες ὁδολίσκες χαρεμιῶν, μὲ φορέματα πὸν εἶναι ἀσήκωτα ἀπὸ τὸ βάρος τῶν ἀληθινῶν διαμαντιῶν. Τὰ κοστούμια πὸν συναντᾷ κανεὶς στὴν «Κοπακαμπάνα» στοιχίζουν γύρω στίς ἑκατὸν πενήντα χιλιάδες «κρουζέιρος», δηλαδή περίπου 50.000 δραχμές. Τὰ χαράματα, οἱ σῶφες τῶν ἀρχοντικῶν σπιτιῶν μεταφέρουν μέσα στὰ πολυτελέστατα αὐτοκίνητά τους τοὺς κυρίους τους, πὸν εἶναι τελειῶς μεθυμένοι ἀπὸ τὸ ἀλκοὸλ καὶ τὸν αἰθέρα τοῦ «λάνς παρφέμ». Πραγματικά, τὸ «λάνς παρφέμ» ἀποτελεῖ μιά ἀπὸ τίς πῖο πρωτότυπες ἀτтраξιὸν τοῦ Καρναβαλιῶ στὸ Ρίο. Πρόκειται περὶ ἐνὸς μικροῦ μεταλλικοῦ δοχείου, γεμάτου μὲ διάφορα ἀρώματα καὶ αἰθέρα. ‘Ενα σύστημα ἀνθρακικοῦ ὀξέος ὑπὸ πίεση τὸ κάνει νά λειτουργῇ πάνω στὴν ἴδια θάση πὸν λειτουργοῦν

ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΑΤΟ ξενοδοχεῖο «Γκλόρια» τὸ γλέντι δρῖσκεται τώρα στὸν κολοφῶνα του.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ χορεύουν μεταξύ τους, ὡς τὴ στιγμή πὸν θὰ παρουσιασθῇ ἡ «περιπέτεια τοῦ Καρναβαλιῶ»

ΜΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ὁλόκληρη στοιχίζει ἡ διασκέδαση στὴν πολυτελῆ «Κοπακαμπάνα».

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ δείχνει ἀπέραντη ἀνοχή ὅλες τίς ἡμέρες τοῦ Καρναβαλιῶ. Οἱ γυναῖκες ἐδῶ εἶναι μεταμφιεσμένοι «Καριόκας».

ΤΑ ΝΕΑ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ τοῦ Καρναβάλου περνᾶνε ἀπὸ στόμα σὲ στόμα. Σὲ λίγες ἐβδομάδες θὰ τὰ τραγουδᾶνε καὶ θὰ τὰ χορεύουν ὡς τὰ πέρατα ὅλης σχεδὸν τῆς γῆς

τὰ δικὰ μας σιφόν μὲ τὴ σόδα. ‘Η χρήση τοῦ «λάνς παρφέμ», πὸν θεωρητικὰ ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὴν ἀστυνομία, ἔχει τὴν ἱκανότητα νά θυβίξῃ γρήγορα τοὺς «Καριόκας» σὲ μιά κατάσταση εὐφορίας. ‘Ετσι, τὸ Καρναβάλι τῆς καλῆς κοινωνίας ἀρχίζει ἀπὸ μιά παρατυπία, για νά καταλήξῃ σὲ μιά πλήρη ἀποκλήνωση. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ ἐκείνους πὸν συμμετέχουν σὲ παρόμοιες διασκεδάσεις ἐπιτρέπουν στὸν ἑαυτὸν τους μιά προσωρινὴ ἑλευθερία, πὸν ἡ εὐπρέπεια τὴν καταπνίγει τίς ὑπόλοιπες ἡμέρες τοῦ χρόνου.

Τὸ δεύτερο Καρναβάλι τοῦ Ρίο εἶναι τὸ Καρναβάλι τῶν δρόμων. Οἱ γεροντότεροι Βραζιλιανοὶ ἱσχυρίζονται θάσιμα ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ πραγματικὸ Καρναβάλι. Μόνον σ’ αὐτὸ συναντᾷ κανεὶς ἐκείνη τὴν ἱδιάζουσα ἀτμόσφαιρα, πὸν συντίθεται ἀπὸ ἕνα κρᾶμα γαλατικοῦ πνεύματος καὶ τροπικοῦ πυρετοῦ καὶ πὸν ἀποτελεῖ τὴ μεγάλη λαϊκὴ παράδοση τῆς Βραζιλίας. ‘Εδῶ οἱ νέγροι εἶναι βασιλιάδες καὶ ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα γίνονται οἱ κυρίαρχοι τῶν δρόμων. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς συγκροτοῦν «ὀμάδες σάμπας». Εἶναι ὁλόκληρα καλλιτεχνικὰ συγκροτήματα πὸν κάθε χρόνο διαλέγουν για τὴ μεταμφίεσή τους ἕνα θέμα καὶ παρατάσσουν τὰ μέλη τους ὅπως σὲ παρελάσεις.

‘Αλλὰ για τοὺς νέγρους τὸ Καρναβάλι εἶναι κάτι παραπάνω ἀπὸ μιά ἔντονη διασκέδαση τεσσάρων ἡμερῶν. Εἶναι ἡ δικαίωση καὶ ἡ ἐκδίκηση τῆς θλιβερῆς μοίρας τους. ‘Ολο τὸ χρόνο κάνουν αἱματηρὲς οἰκονομίες, για νά μπορέσουν νά λάβουν καὶ νά δειχτοῦν αὐτὰ τὰ τέσσερα ἡμερόνυχτα. Οἱ ρυθμοὶ τους, πὸν κατακλύζουν τὴν πολιτεία, εἶναι ἡ πληρωμὴ για τίς δυσχέρειες καὶ τὴ μονοτονία τῆς ζωῆς τους. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οἱ νέγροι ἀποτελοῦν τὸ κέντρο τῆς λαίλαπος πὸν ἀγκαλιάζει ὅλο τὸ Ρίο καὶ ὁ ρυθμὸς τῆς σάμπας θγαίνει ἀπὸ τὰ τρισθᾶθα τῆς καρδιάς τους, πὸν αὐτὰ τὰ τέσσερα ὑπέροχα καὶ θαυμαστὰ ἡμερόνυχτα «κτυπάει ὁλοένα καὶ πῖο δυνατὰ. Τὰ ἡμερώματα τῆς Τρίτης, τὴν Καθαρὴ ‘Εβδομάδα, ξαναπαίρνουν τὸν δρόμο για τίς «μαβέλλας», τίς ἀθλιες καλύφες τους. ■■■

Η ΠΙΣΙΝΑ ΤΗΣ «ΓΚΛΟΡΙΑ» ὑποδέχεται κατὰ παράδοση τοὺς χορευτὲς μετὰ τὸ τέλος τοῦ χοροῦ. Τὰ τέσσερα ἡμερόνυχτα τοῦ Καρναβάλου φτωχοὶ καὶ πλούσιοι ξεφαντωτὲς εἶναι σχεδὸν ἀχαλίνωτοι.

(Αποκλειστικότητα ΕΙΚΟΝΩΝ
σε όλη την Ελλάδα)

Ο Περόν λύνει την σιωπή του ...

Ο Περόν έρχεται στην Ευρώπη! "Επειτα από τα γεγονότα της Βενεζουέλας, που τον ανάγκασαν να καταφύγει στην πρεσβεία του Αγίου Δομινίκου, κ' έπειτα να εγκαταλείψει οριστικά το Καρακάς και να πάει στη Βολιβία, ο τέως δικτάτωρ της Αργεντινής αποφάσισε να εγκατασταθεί στην Ευρώπη. Για πόσον καιρό, όμως; Θά είναι, άραγε, αυτό το τέλος της περιπετειώδους σταδιοδρομίας του; "Η θά ξαναγυρίσει ο Περόν, με την πρώτη ευκαιρία, στην ανήσυχη Νότιο Αμερική;

Ο Ιταλός ανταποκριτής Μάσιμο Μάουρι, που επισκέφθηκε τον στρατηγό Περόν στην εξορία του, στο Καρακάς, του πήρε την ακόλουθη ενδιαφέρουσα συνέντευξη —την πρώτη την οποία έδωσε ο τέως δικτάτωρ στα τελευταία δυο χρόνια:

ΕΡ.: Κατά τη γνώμη σας, στρατηγέ, οι εκλογές που θα γίνουν στις 23 Φεβρουαρίου στην Αργεντινή θα είναι γνήσιες και δημοκρατικές;

ΑΠ.: Οι εκλογές που θα γίνουν στις 23 Φεβρουαρίου δεν μπορούν να θεωρηθούν παρά σαν μια σκανδαλώδης απάτη εις βάρος της κοινής γνώμης της Αργεντινής. Καί μόνο το γεγονός ότι το κόμμα που έχει την πλειοψηφία, δηλαδή ο Περονισμός, αποκλείεται από τον εκλογικό άγωνα, δείχνει πώς πρόκειται για αντιδημοκρατική πράξη, αντίθετη προς κάθε προηγούμενο στην πολιτική ιστορία της χώρας. Έκτος από την πίεση, που ασκείται με κάθε τρόπο, και τον αποκλεισμό από τους εκλογικούς καταλόγους πάνω από 1.500.000 περονιστών, που δεν θα μπορούσαν έτσι να εκφράσουν την άπρεχιά τους

(Φωτ. MONDADO I PRESS)

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΣΤΟ ΚΑΡΑΚΑΣ Ο ΠΕΡΟΝ ΕΙΧΕ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΤΕΣΣΕΡΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΑ ΣΚΥΛΙΑ

προς την τυραννία, υπάρχουν χιλιάδες φυλακισμένοι άνθρωποι που βρίσκονται στην ίδια κατάσταση, κι άλλοι που απειλούνται από απάτες κάθε λογής, όπως εκείνες που χρησιμοποιήθηκαν κιάλας στις προηγούμενες εκλογές.

Ο πληθυσμός δεν θα λάβει μέρος σ' αυτή την νοθεία, που θα έχει ως μόνο αποτέλεσμα —αφού η πλειοψηφία αποκλείεται αυθαίρετα— την επικράτηση μιας από δυο άσημαντες μειοψηφίες, που δεν έχουν κύρος, ούτε αντιπροσωπεύουν την κοινή γνώμη.

Η σημερινή στρατιωτική δικτατορία ξέρει καλά πως δεν έχει πολιτική διέξοδο και καταβάλλει απεγνωσμένες προσπάθειες να ιδρύσει μια κυβέρνηση που ν' αποτελέσει αποκλειστικά από οπαδούς της και να την προστατέψει από τις συνέπειες των τρομερών εγκλημάτων, που διέπραξε κατά τα έτη της απόλυτης εξουσίας της. Ξέρει, όμως, πως παίζει ρόλο στη δημοσία ζωή κ' η κοινή γνώμη, και πως δεν μπορούν όλα να λυθούν με τη βία, που είναι το μόνο όπλο που κατέχει. Η κοινή γνώμη έχει ταχθεί με το μέρος μας, αλλά κ' εμείς δεν μπορούμε να λύσουμε αυτό το πρόβλημα, γιατί μάς εμποδίζει η βία. Οι ψεύτικες εκλογές φαίνεται να είναι ο τρόπος με τον οποίο η τυραννία προσπαθεί να λύσει το σοβαρό αυτό πρόβλημα. "Αλλά ο πληθυσμός της Αργεντινής είναι αποφασισμένος να μην το επιτρέψει αυτό. Πρέπει, λοιπόν, ν' αγωνισθούμε με όλα τα μέσα, ώσπου να πραγματοποιηθεί η θέληση του πληθυσμού. Μόλις το πετύχουμε αυτό, θα έχουμε εκπληρώσει τον προορισμό μας. Δεν αγωνιζόμαστε για να λύσουμε τα προσωπικά προβλήματα των ηγετών του περονισμού, γιατί είμαστε όλοι αποφασισμένοι να θυσιαστούμε με κάθε τρόπο. Δεν επιδιώκουμε προσωπικές λύσεις ή πλεονεκτήματα. Μοναδικός μας σκοπός είναι η ευημερία του λαού της χώρας μας.

Φεύγοντας από τον τόπο της εξορίας του για την Ευρώπη
ο πρώην δικτάτωρ επιτίθεται δριμύς κατά της δικτατορίας

ΕΡ.: Οι δυσκολίες που αντιμετωπίζει σήμερα η Αργεντινή είναι, κατά τη γνώμη σας, συνέπεια της πολιτικής και κοινωνικής αστάθειας της χώρας, ή μιας γενικότερης οικονομικής και δημοσιονομικής κρίσεως;

ΑΠ.: Οι δυσκολίες που αντιμετωπίζει η Αργεντινή, και που προσιωμίζονται οικονομική καταστροφή, κοινωνική αναρχία και πολιτικές ανωμαλίες, είναι συνέπειες της ελλείψεως κυβερνήσεως, δηλαδή της ανικανότητας, άγνοιας και απληστίας των ιδυνόντων.

"Όταν μια συμμορία από κλέφτες και δολοφόνους αρπάξει την εξουσία, ακόμη και στην πλουσιώτερη και πιο ευημερούσα χώρα, οι συνέπειες εμφανίζονται πολύ γρήγορα, με την καταστροφική μορφή που βλέπουμε στην Αργεντινή σήμερα. Στην Αργεντινή, που πριν από δυο χρόνια ήταν μια ευτυχισμένη και πλούσια χώρα. Κατέστρεψαν την ιδιωτική οικονομία, αναστάτωσαν τα δημόσια οικονομικά και κατόπιν άρχισαν τις σφαγές, τις ομαδικές συλλήψεις κ' εκτελέσεις, τις βιαιότητες κάθε λογής. Έτσι, δημιούργησαν κοινωνική αναρχία και λαϊκή εξέγερση.

ΕΡ.: Υπάρχουν στην Αργεντινή, τόσο άναμια στα μέλη του κυβερνώντος κόμματος όσο και ανάμεσα στην αντιπολίτευση, προσωποκλίστες στις οποίες να υποστηρίξει η χώρα; Θά μπορούσατε να αναφέρετε μερικές απ' αυτές;

ΑΠ.: Οι άνθρωποι που καταχράσθηκαν την εξουσία με τη στρατιωτική επανάσταση, που ώδηγησε στη σημερινή κατάσταση πραγμάτων, είναι σκοτεινά πρόσωπα, που ενεργούν ως όργανα της αντιδράσεως, κι ανδρείκελα της ξένης δύναμης που τα κινεί, δίνοντάς τους χρήματα. Τα αποτελέσματα της διοικήσεώς τους, που ώδηγησε τη χώρα στα όρια της χρεωκοπίας και του χάους, δείχνουν καθαρά τί είδους άνθρωποι είναι. Οι αντιπρόσωποι της τυραννίας, που ο κόσμος τους λέει «πατριδοκάπηλους», άρπαξαν ό,τι μπορούσαν, λεηλάτησαν τον πληθυσμό, το κράτος και τους έχθρους τους. Τί έλπίδες μπορεί κανείς να στηρίξει σε τέτοιους ανθρώπους; Εκείνο που πρέπει να έχει κανείς υπ' όψη του σχετικά με το πρόβλημα της Αργεντινής είναι πώς πρόκειται για έναν αγώνα έθνικης χειραφέτησεως της ίδιας μορφής σαν κ' εκείνον που διεξάγουν οι ηρωικοί αραβικοί λαοί για την ανεξαρτησία τους και την έθνικη κυριαρχία τους, καθώς κ' εκείνους που διεξάγονται σ' όλες τις χώρες που κατέχονται από τις αδιάντροπες δυνάμεις της αποικιοκρατίας. Στις χώρες όπου συμβαίνει αυτό, οι μόνοι αξιοί άνθρωποι βρίσκονται στις τάξεις εκείνων που μάχονται για την χειραφέτηση του έθνους τους. Ποτέ στην παράταξη των ποδοστών, που δρουν ως όργανα εκμεταλλεύσεως του πληθυσμού και ως πράκτορες ξένων αποικιοκρατών.

"Αν θέλαμε να υποδείξουμε μια λεγεώνα ηγετών, που θ' αποτελούσαν τη μοναδική έγγυση της Αργεντινής Δημοκρατίας και της μοίρας της ως έθνους, θ' άρκουσε ν' αναφέρουμε τους ανθρώπους που επί δυο χρόνια διευθύνουν την αντίσταση στην Αργεντινή, αγωνίζονται και υφίστανται την εγκληματική καταπίεση των δυνάμεων κατοχής.

ΕΡ.: Τι σκέπτεστε για τον κ. Μπαλμπίν, υποψήφιο του Ριζοσπαστικού κόμματος «Πονέμπλο», που λέγεται ότι είναι δραστήριος και ικανός πολιτικός;

ΑΠ.: Ο Μπαλμπίν είναι υποψήφιος του Αρριμπουρού και της κλίκας του. Δεν είναι πολι-

τικός, αλλά απλώς ένας μικρός «καουντίλλο», ικανός να διευθύνει το πολύ μια υποεπιτροπή. Αντιπροσωπεύει μια ελαχίστη μειοψηφία του αργεντινού πληθυσμού.

ΕΡ.: Ποιό είναι το πρώτο πράγμα που θα θέλατε να κάνετε, αν κατορθώνατε να γυρίσετε στην Αργεντινή;

ΑΠ.: Να δουλέψω, μαζί με τους Αργεντινούς, για την ανασυγκρότηση της χώρας.

ΕΡ.: Τι ιδέα έχετε για τις αργεντινές ένοπλες δυνάμεις;

ΑΠ.: Οι ένοπλες δυνάμεις είναι σήμερα ο πραιτωριανός βραχίον της αντιδράσεως και συγχρόως αντιπροσωπεύουν τις αγγλικές δυνάμεις κατοχής. Η εισβολή που υφίσταται τώρα ο πληθυσμός της Αργεντινής είναι η τετάρτη βρετανική εισβολή, κ' η έκδιωξή μου από την Αργεντινή δεν είναι παρά συνέπεια αυτής της τελευταίας εισβολής. Οι Άγγλοι —έχομε αποδείξεις γι' αυτό— προμήθευαν καύσιμα, μπόμπες και τρόφιμα στο αργεντινό ναυτικό, ένοπλυνόντας το να εξαπολύσει την επανάσταση. Το ναυτικό μας εξακολουθεί να πενθεί το θάνατο του Νέλσονος. Είναι μια παράδοση που δεν κατέρωθα να εκριζώσω. Θά προκαλούσα πολλές διαμαρτυρίες και μνησικακίες. Το ναυτικό μας είναι περισσότερο αγγλικό παρά αργεντινό!

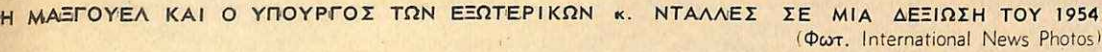
ΕΡ.: Μπορείτε, παρακαλώ, στρατηγέ, να μου πείτε αν υπάρχει αυτή τη στιγμή στην Αργεντινή ένα οργανωμένο παράνομο περονιστικό κίνημα αντίστασεως;

ΑΠ.: "Οχι μόνο υπάρχει ένα τέλει οργανωμένο περονιστικό κίνημα αντίστασεως, που στηρίζεται στις εργατικές δυνάμεις της Αργεντινής, αλλά και το διευθύνω ε γώ από εδώ! Στην Αργεντινή ζούν εκατομμύρια άνθρωποι που εξαρτώνται από μας και που απέναντί τους έχομε μεγάλη ευθύνη. Όταν δεν θα μπορώ πια να διευθύνω το κίνημα αντίστασεως από εδώ (από τη Βενεζουέλα), θα το διευθύνω από κάποια άλλη χώρα του κόσμου ίσως κι από την Κίνα ακόμη! "Αλλά η αντίσταση εναντίον της άδικιας και της καταπίεσεως δεν θα σιμαιτήσει ποτέ.

Η πρόβλεψη του Περόν —πως θαρχόταν στιγμή που δεν θα μπορούσε πια να μείνει στην Βενεζουέλα— επαλήθευσε. Η ανατροπή του στρατηγού Χιμένεθ τον ανάγκασε, όπως είπαμε, να καταφύγει στη Βολιβία, κι από κεί να πάρη το δρόμο για την Ευρώπη. Παρ' όλες, όμως, τις μαχητικές και ένορκτικές δηλώσεις του, και την επίσημη όμολογία του πως διευθύνει ο ίδιος το κίνημα αντίστασεως στην Αργεντινή, φαίνεται πολύ αμφίβολο αν ο τέως δικτάτωρ θα μπόρεσει, τουλάχιστον σύντομα, να γυρίσει στη χώρα του. Οι δικτάτορες φαίνονται καταδικασμένοι στη Λατινική Αμερική. Η πτώση του Περόν άνοιξε το δρόμο της ελευθερίας στις λατινοαμερικανικές δημοκρατίες, που οι περισσότερες ήταν δημοκρατίες μόνο κατ' όνομα. Η Κολομβία, η Γουατεμάλα κ' η Βενεζουέλα έλευθερώθηκαν διαδοχικά. Οι «χούντες» αναλαμβάνουν να καθοδηγήσουν αυτές τις χώρες προς τη δημοκρατία. Η δικτατορία εξακολουθεί να υπάρχει ακόμη σδόν Άγιο Δομινίκο, καταφύγιο των πεσμένων τυράννων (δικτάτωρ δ Τρουχίλλο), στην Κούβα (Μπατίστα), στη Νικαράγουα, στην Παραγουάη και στη Βολιβία. Έννοείται, πάντως, ότι και στις άλλες χώρες η ελευθερία δεν έχει πάντα την έννοια που της δίνωμε στην Ευρώπη... ■■■

ΜΕ ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΩΣΗ περιμένει ο Περόν, που είναι πια 62 ετών, την ημέρα της επανόδου του στην Αργεντινή. Παρά τον διαρκή κίνδυνο, που διατρέχει η ζωή του, ο τέως δικτάτωρ της Αργεντινής είναι πάντοτε εύθυμος και εγχείρδιος. Πέρυσι, οι πολιτικοί του αντίπαλοι έβαλαν μια δόμδα στο αυτοκίνητό του. Γι' αυτό, όσο διάστημα έμεινε στη Βενεζουέλα, έκτος από τους δυο σωματοφύλακες, που άγρυπνούσαν καθ' όλο το εικοσιτετράωρο δίπλα του, ο Περόν δεν άποχωριζόταν ποτέ ένα περίστροφο.

σως ανήκετε και σεις ανάμεσα στους τυχε-
ρους και γεννηθήκατε με το προτέρημα να άρσετε.
'Αλλα αν βρίσκετε τη φίλια δύσκολη — από-
είλια ίσως, από φόβο ή από προκατάληψη—
πρέπει να φροντίσετε να ξεριζώσετε αυτό το έ-
σθιασμα. Μόνον όποιος προσφέρει εύκολα τη φι-
λία του δεχεται και τη φίλια των άλλων.

Εύκολο να λέγαται αυτό —αντιτείνει η δειλή
υμρία— αλλά πώς μπορεί ναμια σίγουρη για τον
αυτό μου όταν και η άλλη σκέψη μιάς δεξιώσε-
ς με κάνει να τρέμω;

“Ε, λοιπόν, μιά από τις πιο συνεσταλμένες
ανάγκες που γνώρισα, όχι μόνο κατενίκησε τη
φιλία της, αλλά τη συνετρίψε... Πρόκειται για
την ήσποδι Κάθρην Κόρνελ. “Εχω παρευρεθί σε
δεξιώσεις της και ξέρω ότι μόλις θάναουν οι πρώ-
τοι καλεσμένοι της πανικοβάλλεται, όπως συμ-
βαίνει και όταν αντικρύσει το κοινό της υποστηρίξει
σ. “Αλλά η σκέψη ότι το κοινό της υποστηρίξει
την βοήθησε να κατανικήση το ύπερνικηθί, αν αυτός
και ο φόβος μπορεί να ανάμεσα σ’
της έμποδίζει. Οι περισσότεροι άνθρωποι, πάντοτε
τους οι πιο έπιτυχημένοι άνθρωποι, πάντοτε
διαδοπότε πρωτόγνωρη κατάσταση. “Εννιά από

23

ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ της πρώτης παραμονής της στη Ρώμη, και όσο συνεχιζόταν το γύρισμα της «Αφροδίτης», η Μπελίντα Λη έζησε αξέχαστες ώρες. «Ομορφη, γοητευτική, ευτυχισμένη περιδιάβαζε τους δρόμους της Αιώνιας Πόλεως και με υπερηφάνεια αισθανόταν τα βλέμματα των περαστικών να στρέφονται πάνω της με θαυμασμό και να την αναγνωρίζουν. Είχε μάλιστα τόσο ένστικτο να μην αδιαφορούσε κανείς για την παρουσία της, ώστε να μην έβλεπε κανείς να την αγνοούν. Είχε μάλιστα τόσο ένστικτο να μην αδιαφορούσε κανείς για την παρουσία της, ώστε να μην έβλεπε κανείς να την αγνοούν. Είχε μάλιστα τόσο ένστικτο να μην αδιαφορούσε κανείς για την παρουσία της, ώστε να μην έβλεπε κανείς να την αγνοούν.

Η ΜΠΕΛΙΝΤΑ ΛΗ, ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΟΘΟΝΗΣ, ΚΑΙ Ο ΙΤΑΛΟΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΟΡΣΙΝΙ, ΑΝΑΣΤΑΤΩΝΟΥΝ ΤΗΝ ΡΩΜΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ ΤΟΥΣ

Μιά βόμβα στο Βατικανό!

Οι δρόμοι της Αιώνιας Πόλεως είχαν συνηθίσει την Μπελίντα. Κομφοντυμένη, πάντοτε κτενισμένη της ώρας (χάρη στις φροντίδες του φημισμένου κομμωτηρίου των αστερών «Γκαμπριέλ Γκαρλάντ»), η ξανθομάλλη και ήλιοκαμένη «Αφροδίτη» ήταν πολύ υπερήφανη να αισθάνεται ότι αποτελεί το αντικείμενο λατρείας ενός λαού που ανέδειξε από τα σπλάχνα του την Τζίνα Λαλλομπρίτζινα, τη Σοφία Λώρεν και τη Σουλβάνα Μαγκάνο. Τώρα πιά όλα τούτα τελείωσαν. Είναι αμφίβολο αν η Μπελίντα θα ξαναπατήση το πόδι της στην Ιταλική πρωτεύουσα. Κι αν το επιχειρήσει, δεν είναι καθόλου γνωστό πώς θα την αντικρύζουν πια οι Ρωμαίοι.

Το τρίτο, μέσα σε λίγους μήνες, ταξίδι της στη Ρώμη, ήταν και το μοιραίο. Η ωραία Μπελίντα Λη, η «Αφροδίτη» του αγγλικού κινηματογράφου, «φαιίνεται» (γιατί τίποτε δεν είναι ακόμη τελείως εξακριβωμένο) ότι απειράχθηκε ν' αυτοκτονήσει. Τα γεγονότα είναι γνωστά: «Η Μπελίντα μετεφέρθηκε στο νοσοκομείο, υποστάσα δηλητηρίαση από «υπερβολική» δόση υπνωτικού φαρμάκου». Ήτο εις κωματώδη κατάσταση και διέτρεξε σοβαρότατον κίνδυνον. Η διάσωσής της έπετεύχθη δια της άμεσου τοποθέτησής της εις σιδηρούν πνεύμονα.

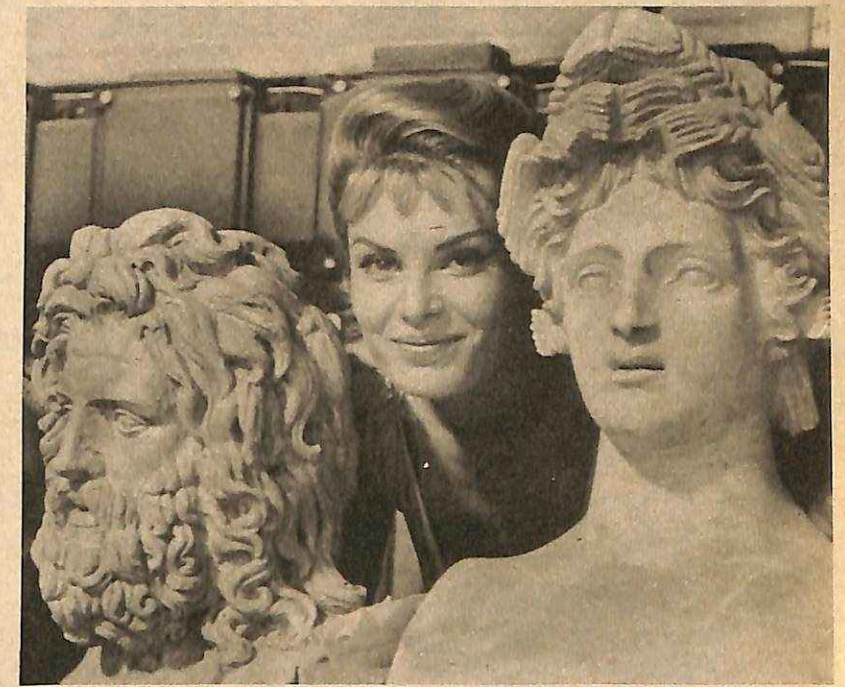
Αλλά η ξερή αυτή είδηση των εφημερίδων απέτρεψε ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα της Ιταλικής πρωτεύουσας, κατά τα τελευταία χρόνια, γιατί μαζί με την απελπισμένη ήθοποιό δοκίμασε να τερματίσει τη ζωή του και ο πρίγκιψ Φίλιππο Όρσινι, γόνος μίας των τριών αρχαιότερων οικογενειών της Ιταλίας. Μόλις ο ηλικίας 38 ετών πρίγκιψ, ο οποίος ήτο ανώτατος τιτλούχος του Βατικανού, έγγαμος και πατέρας δύο παιδιών, έμαθε την απόπειρα της Μπελίντας έλατο: και αυτός ισχυρή δόση υπνωτικού και με ένα ξυραφάκι απέκοψε τ'ς φλέβες των καρπών του. Όταν έβασε το συνεργείο των πρώτων βοηθών, δρισκόταν σε τόσο εξοχή κατάσταση, ώστε χρειάστηκε να του φορέσουν ζουρλουανό για να τον μεταφέρουν στο νοσοκομείο. Φαίνεται, λοιπόν, (είκοσις γίνονται πάλι) ότι ένας ισχυρός έρωας είχε αναπτυχθεί μεταξύ της ωραίας ήθοποιού και του κατά 16 έτη μεγαλύτερου της, αλλά πάντως γοητευτικού πρίγκιπα, από τη στιγμή που έγνωρίσθησαν τον περασμένο Σεπτέμβριο στο Φεστιβάλ της Βενετίας. Αλλά ήταν και οι δύο παντρεμένοι. Και η μien Μπελίντα απεφάσισε να χωρίσει αμέσως τον σύζυγό της, τον διάσημο φωτογράφο Κόρνερ Λούκας, αλλά ο πρίγκιψ δεν ήταν διατεθειμένος να δημιουργήσει ένα τόσο μεγάλο σκάνδαλο, που θα στιγμάτιζε τις οικογενειακές παραδόσεις αιώνων. Αρκέσθηκε ν' ακολουθήσει την Μπελίντα, η οποία ήλθε από την Αφρική, όπου γυρίζει την τελευταία ταινία της, για να τον πάρει. Και η απελπισμένη έρωτευμένη προτίναξε στο άπονενομένο διάδωμα. Γεμάτος τύψεις ο πρίγκιψ, θέλησε να την ακολουθήσει στον τάφο. Απέτυχαν και οι δύο και το μόνο που κατόρθωσαν ήταν να δημιουργήσουν το σκάνδαλο που τόσο ήθελαν ν' αποφύγουν. Η Μπελίντα Λη γύρισε τώρα στην εταιρία της και ο πρίγκιψ απέπεμφθη από την Αύλη του Βατικανού, όπου η οικογένειά του άντεπροσώπευτο επί 800 συνεχή έτη.

Ήταν μία εξαίρεση...

Όπωςδήποτε, έπειτα από τόσο θόρυβο, λύθηκε τουλάχιστον ένα μυστήριο που έκάλυπτε τις κινήσεις της Μπελίντας τον τελευταίο καιρό. Πραγματικά, η γοητευτικότερη ήθοποιός της αγγλικής οθόνης είχε βάλει σε μεγάλο δίλημμα τις στήλες του κινηματογραφικού κοινοπολιού. Το περασμένο καλοκαίρι δρισκόταν στη Ρώμη, όπου γύρισε την «Αφροδίτη», με συμπρωταγωνιστή τον Μάσιμο Τζιρόττι. Με το τέλος της ταινίας έφυγε, για να εμφανισθεί πάλι σε λίγο στην Αιώνια Πόλη. «Μα τόσο την ενδιαφέρουν το Κολοσσαίο και η Καπέλλα Σιξτίνη;», αναρωτήθηκαν πολλοί. «Όσοι ισχυρίζονται ότι είναι καλώς πληροφορημένοι, ανακοίνωσαν τότε ότι ο λόγος της επιστροφής της, τρυφερά «tèt-à-tèt», σε διάφορα κέντρα της Ιταλικής πρωτεύουσας. Και οι υποψίες είχαν σχεδόν επιβεβαιωθεί, όταν η Μπελίντα υπέβαλε αίτηση διαζυγίου από τον άντρα της. Όλοι είχαν τελειωμένο τον δεύτερο γάμο της με τον Μάσιμο. Η ίδια, όμως, είχε διαμαρτυρηθεί με αγανάκτηση.

—Μα γιατί θέλετε όπωςδήποτε να παντρευτούμε με τον Μάσιμο; Είναι ένας λαμπρός συνάδελφος, όπως ο Ζακ Σεράλ, όπως ο Μωρίς Ρονέ. Πέρασαμε μερικές θαυμάσιες βραδιές στα νυκτερινά κέντρα, ιδίως με τον Μωρίς, που είναι ίσως ο καλύτερος σύντροφος. Μαζί του αισθάνομαι τόσο άνεση! Τον γνώρισα πριν δύο χρόνια στο Φεστιβάλ των Καννών. Μη χαμογελάτε, παρακαλώ. Το ξέρω ότι η φίλτα ανάμεσα σ' έναν άντρα και μία γυναίκα είναι το πιο σπάνιο πράγμα. Σας βεβαιώνω ότι πρόκειται για μία από τις σπάνιες αυτές εξαίρεσεις.

Φυσικά, είχε δίκιο τότε η Μπελίντα ότι επρόκειτο για φίλια. Αλλά έπρεπε να μεσολαβήσει το συνταρακτικό τρίτο ταξίδι της, με όλα τα θλιβερά επακόλουθα, για να την πιστέψουν. ■■■

ΠΟΛΛΟΙ ΥΠΟΨΙΑΖΟΝΤΑΝ ΤΟΝ ΜΑΣΣΙΜΟ... ΑΛΛΑ ΉΤΑΝ Ο ΦΙΛΙΠΠΟ...

(Φωτ. Camera Press)

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΙΚΡΗ ΤΙΜΗ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΗΣ ΤΟ ΧΕΡΙ ΣΟΥ ΣΕ ΜΙΑ ΘΕΑ

Ο ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΛΕΓΕΤΑΙ ΜΟΔΑ..

Κάθε φορά που κάνει την παρθενική της εμφάνιση κάποια μόδα, προκαλείται αστραπιαία μιά μικρή διεθνής επανάσταση. "Ανδρες, γυναίκες, παιδιά κάνουν κριτική, θαυμάζουν ή αποδοκιμάζουν τη γραμμή της, αλλά πάντοτε μένουν με μιά απορία: "Αραγε θα επικρατήσει, θ' αποτολήσουν οι γυναίκες να εμφανισθούν στους δρόμους; Και, πριν περάσει πολύς καιρός, το «Νιού Λούκ», το «Αλφα», ο «Σάκκος», το «Βαρέλι», ή «Τουλίπα» έχουν εξοικειωθεί τόσο πολύ με την καθημερινή μας ζωή, ώστε κα-

νείς δεν τούς δίνει πιά προσοχή. Έφ'ετος ή πρώτη δόμνα έφθασε από την 'Ιταλία. Μέσα στις πολυτελείς αίθουσες του Παλάτσο Πίττι της Φλωρεντίας, μιά καινούργια μόδα γεννήθηκε! Μιά ατμόσφαιρα γεμάτη φαντασία, ζωντάνια και θηλυκότητα ξεκίνησε από το φλωρεντινό ανάκτορο, για να καταλάβει τόν γυναικόκοσμο. «Τσάρλεστον 1958» την αποκαλούν. Κ' έχει, πραγματικά, κάτι από τόν εύθυμο αυτό χορό, ο οποίος, πριν από τριάντα περίπου χρόνια, είχε ξετρελλάνει τη νεολαία όλου του κόσμου.

Τα καλοκαιρινά απογεύματα και βράδια ενέπνευσαν τόν οίκο Σιμονέττα να παρουσιάσει το όραίο αυτό φόρεμα από ριγέ μαύρη και άσπρη μουσελίνα νάυλον. Δεν μπορούμε πιά ν' μιλάμε για χαμηλή μέση, υποστηρίζει ο μεγάλος φλωρεντινός ραπτικός οίκος, διαν το υπογράμμιωμα του κορμιού γίνεται σιά γόνατα.

Ένα όραίο βραδινό φόρεμα του 'Αντωνέλλι από νάυλον κρέπ λευκό με χρυσά απλικαρίσματα. Το φόρεμα αυτό, μολονότι ανήκει στην εφετερινή μόδα του Τσάρλεστον, θυμίζει πολύ και την παλιά αυτοκρατορική εποχή. 'Αλλά αυτό δεν το εμποδίζει να θεωρηθεί ως ένα από τα πιο επαναστατικά μοντέλα.

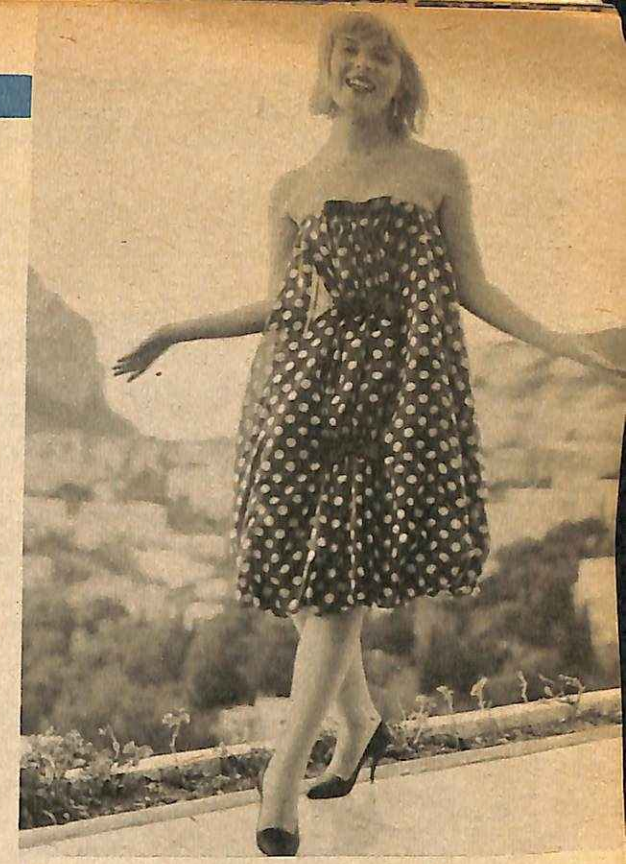
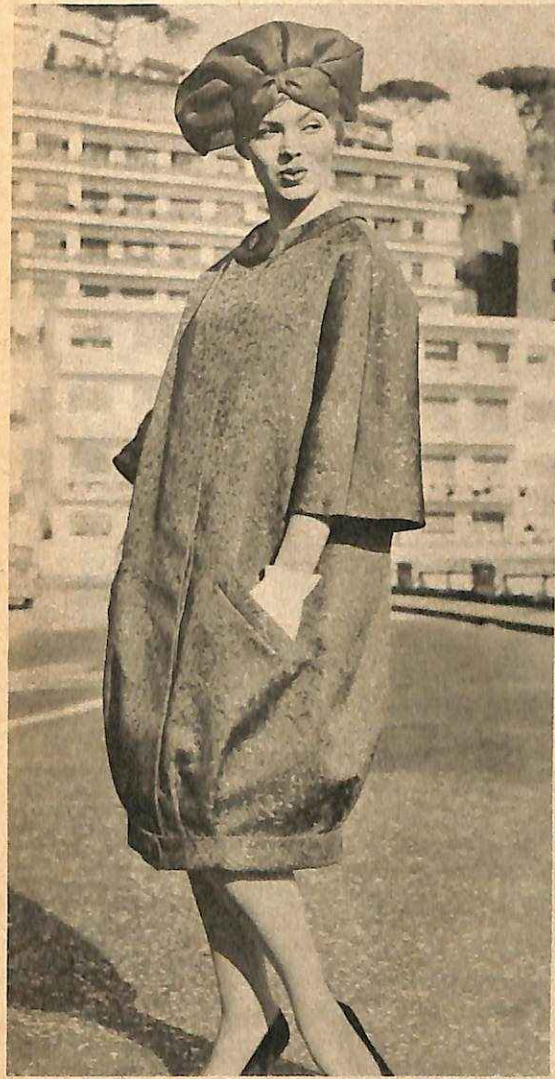
Αλλά και ή «Φλόρ» γραμμή εξακολουθεί να έχει τούς οπαδούς της. Πολλοί μεγάλοι ραπτικοί οίκοι επιμένουν σ' αυτήν διότι κολακεύει πολύ τις γυναίκες και παράλληλα μπορεί να κρύψει και μερικά σωματικά ελαττώματα. Στο μοντέλο αυτό του Φαμπιάνι ή μέση εδρίσσεται στην κανονική της θέση.

Και το φόρεμα αυτό του 'Αντωνέλλι μάς ξαναγυρίζει στην εποχή του 1925. Έχει έναν αέρα του παλιού αυτού καιρού και δίνει την εντύπωση ότι σχηματίζει μιά διπλή φούστα. Είναι φτιαγμένο από λευκό νάυλον ιαφτιά με ώραία σχέδια. 'Αραγε θα φορεθώ πολύ το καλοκαίρι του 1958 ή όχι;

Για να κυκλοφορήσετε στους δρόμους μ' αυτό το σύνολο πρέπει να έχετε πάρα πολύ ώραία σιλουέττα και μεγάλο απόδεμα κουράγιον... Το επανωφόρι ταιριάζει πολύ στην ατμόσφαιρα τών απογευματινών δεξιώσεων και γίνεται από απαλό μπλέ νάυλον μποκάρι. Το καπέλλο είναι από οργαντίνα σιό ίδιο χρώμα.

Τις καλοκαιρινές βραδυνές οι γυναίκες πρέπει να φορούν ανάλαφρα νάυλον υφάσματα, προστάζει ο μεγάλος Ρωμαϊός ράπτης Φαμπιάνι. Το φόρεμα αυτό θα είχε μιά πολύ φαρδιά φούστα εάν ή σάιτεν φάσα του σιριφώματος δεν την συγκρατούσε κοντά στα γόνατα. 'Η γραμμή είναι κάπως καινούργια, αλλά σύντομα θα επικρατήσει.

Πολλές φορές δεν ξέρετε τι να φορέσετε σε μιά ησυχή φιλική βραδιά. 'Ο Φαμπιάνι προτείνει το παράξενο αυτό φόρεμα με τὰ διπλά βολάν που γίνεται από μπλέ ή λευκό νάυλον οργαντίνα. 'Αλήθεια, δεν σάς θυμίζει την εποχή του 1925; Λέγεται πάντως ότι θα φορεθώ πολύ από τις κοσμοπολίτισσες 'Ιταλίδες.

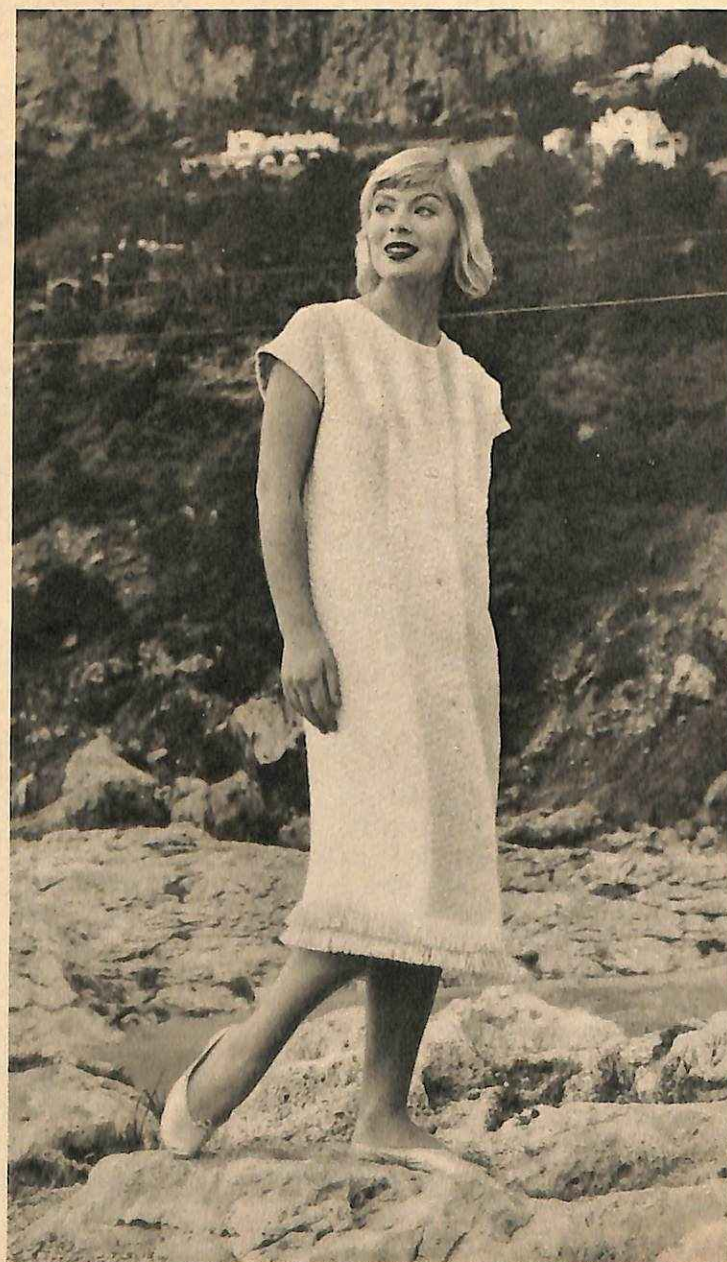

Ο ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΛΕΓΕΤΑΙ ΜΟΔΑ...

Αλλά οι 'Ιταλοί ράπται δέν αγνοούν τελείως τήν θηλυκότητα. Κάνουν, βεβαίως, μιὰ θεαματική εμφάνιση με τὸ Τσάρλεστον 1958 στὸ διεθνὲς προσκήνιο τῆς μόδας. Δειλὰ-δειλὰ, ὅμως, παρουσιάζουν τὴ γραμμὴ «Φλοῦ» μετὴν κανονικὴ μέση καὶ τὴν ὑπογραμμισμένη καμπύλη, ἐνῶ ἐπιμενουν, παράλληλα, στὸ «Βαρέλι», ποὺ φαίνεται ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ εὐνοῖται ἀπὸ τοὺς Φαμπιάνι καὶ 'Αντωνέλλι. Κι αὐτὸ διότι οἱ 'Ιταλίδες δέν εἶναι καὶ τόσο πρόθυμες νὰ καταθέσουν τὴν θηλυκότητά τους στὸν βωμὸ οἰασθήποτε μόδας. 'Εξ ἄλλου, ἡ «Φλοῦ» γραμμὴ καὶ τὸ «Βαρέλι» προσαρμόζονται ἀπόλυτα στὶς ἀπαιτήσεις ἐνὸς θερμοῦ μεσογειακοῦ καλοκαιριοῦ, ποὺ οἱ γλυκὲς βραδνὲς του δέν ζητοῦν τίποτε ἄλλο παρὰ ἓνα πλούσιο πολύχρωμο φόρεμα, γιὰ νὰ ταιριάξῃ μετὰ τὴ γαλανὴ ἀτμόσφαιρα τῆς ἀκροθαλασσιᾶς.

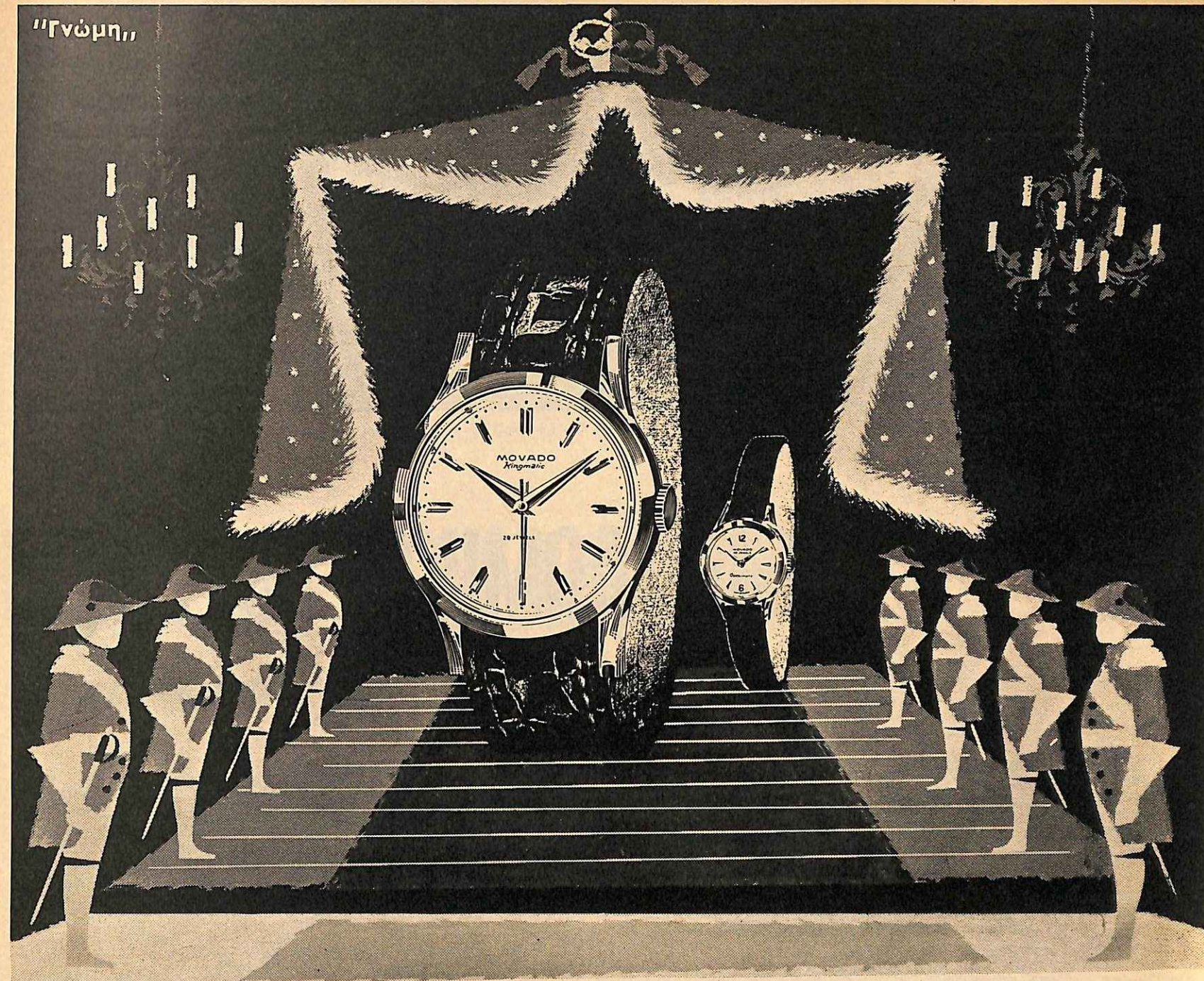
(Φωτ. MONDANO PRESS)

★ Ἀλλά οἱ 'Ιταλοί ράπται δέν ἐγκατέλειψαν καὶ τὴ γεμάτη θηλυκότητα μόδα τοῦ «Βαρελιού» ποὺ εἶχαν γιὰ πρώτη φορὰ παρουσιάσει πέρυσι. 'Ο οἶκος Σιμονέττα, ἔχει πουλήσει ἤδη πολλὰς κόπιες τοῦ μοντέλου αὐτοῦ, ποὺ γίνεται ἀπὸ ριγὲ μπῆξ καὶ λευκὸ νάυλον.

★ Καὶ γιὰ νὰ μὴν ἀφήσουν παραινέμενους τοὺς Γάλλους συναδέλφους τους οἱ μεγάλοι ράπται τῆς 'Ιταλίας παρουσίασαν κ' ἓναν «σάκκο». Συγκεκριμένα ὁ μεγάλος οἶκος Βαλντιτέρερε παρουσίασε στὸ Κάπρι τὸ γοητευτικὸ, ὅπως τὸ ἀποκαλοῦν, μοντέλο τους ἀπὸ λεπτὸ βαμβάκερὸ ύφασμα.

"Γνώμη,"

Τὸ Βασιλικὸν ζεῦγος Movado στὴν ἐξυπηρέτησίν σας

Ὁ σύγχρονος ἄνδρας καὶ ἡ γυναῖκα χρειάζονται ἓνα ὠρολόγιον

ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ ὥστε νὰ κανονίζουν τὶς ἀσχολίες των μετὰ τὸ λεπτὸ καὶ χωρὶς καθυστέρησι.

ΚΟΜΨΟΝ ὥστε νὰ τοὺς συνοδεύει εἰς ὅλας ἐμφανίσεις των.

ΣΤΕΡΕΟΝ διὰ νὰ εἶναι πρακτικὸν ἀκόμη καὶ στὰ σπόρ.

ΑΝΔΡΙΚΑ

Λευκὸ χρωμὲ μετὰ μικρὸ δευτερολεπτοδείκτη

Δρχ. 980

Ἐπιχρυσωμένο Εὐρωπαϊκὸ Double

Δρχ. 1.300

Μικρὸ δευτερολεπτοδείκτη
Λευκὸ χρωμὲ μετὰ μεγάλου δευτερολεπτοδείκτη

Δρχ. 1.120

Ἐπιχρυσωμένο Εὐρωπαϊκὸ Double
Μεγάλου δευτερολεπτοδείκτη

Δρχ. 1.450

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ πολυτελείας

ἀπὸ 1820

11.660 χιλιόμετρα διασχίζοντας τὸν Ἀτλαντικὸν

Τὰ MOVADO Kingmatic καὶ Queenmatic ἐφωδιασμένα μετὰ τὴν κάσα MOVADO "TRANSAT," εἶναι τὰ μόνα ποὺ διέσχισαν τὸν Ἀτλαντικὸν μετ' ἐπιστροφῆς μετὰ ἐπιτυχίαν, ἐμβαπτισμένα ἐντὸς τοῦ ὕδατος τῆς θαλάσσης & προσδεδεμένα κάτω ἀπὸ τὸ πλοῖον.

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ ΤΟΥ MOVADO

Εἰς τὸν τελευταῖον ἐτήσιον διαγωνισμόν τοῦ ἐπισημοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τοῦ Newchâtel τὸ MOVADO κατέρριψεν ὅλα τὰ ρεκόρ "κανονικότητος πορείας," εἰς τὴν κατηγορίαν "χρονόμετρα - μπρασελέ," (ἡ κατηγορία ποὺ σᾶς ἐνδιαφέρει ἰδιαίτερως).

MOVADO

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ "ΔΟΓΜΑ," Ο.Ε. ΟΔ. ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 9 - ΤΗΛ 25 891

ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΜΗΚΑΝ ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΠΥΡΚΑΙΑ ΤΟΥ 1917, ΟΠΟΤΕ ΑΡΧΙΣΕ Ν' ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΤΑΙ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ

(Φωτ. 'Ην. Φωτορεπόρτερς Β. 'Ελλάδος)

ΑΛΛΑ Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ ΟΡΓΑΣΜΟΣ ΑΡΧΙΣΕ ΣΤΑ 1948

ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΑΥΞΑΝΕΙ Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΓΕΙΡΟΜΕΝΩΝ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ

ΕΤΟΣ	ΜΟΝΩΡΟΦΑ ΟΙΚΗΜΑΤΑ	ΔΙΩΡΟΦΑ ΟΙΚΗΜΑΤΑ	ΠΟΛΥΩΡΟΦΑ ΟΙΚΗΜΑΤΑ	ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ ΣΕ ΠΑΛΑΙΑ
1948	163	30	3	300
1949	230	25	6	500
1950	400	20	15	600
1951	500	40	10	700
1952	600	70	30	810
1953	600	50	12	800
1954	572	47	33	1.130
1955	447	69	44	1.000
1956	705	68	75	1.222
1957 Α' ΕΞ.	248	52	45	697
Σύνολο	4.465	471	273	7.759

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ ΟΡΓΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΜΕΓΑΘΗΡΙΑ ΑΠΟ ΜΠΕΤΟΝ ΚΑΙ ΣΙΔΕΡΟ ΥΨΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΠΛΑΙ- ΣΤΑ ΧΑΜΗΛΑ, ΠΑΛΙΑ ΣΠΙΤΙΑ ΚΙ ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΟΨΗ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Ο οικόδομικός οργανισμός —αυτό το μεταπολεμικό φαινόμενο, που δίνει μιάν εντύπωση δημιουργική και λύει συνάμα τόσα και τόσα προβλήματα— δεν είναι προνόμιο αποκλειστικό των 'Αθηνών. Σ' όλες σχεδόν τις ελληνικές πόλεις, παλιά σπία γκρεμίζονται για να ύψωθούν στη θέση τους πολυώροφες οικόδομές, κ' οι εργολάβοι κ' οι μηχανικοί αξιοποιούν τα ξεχασμένα οικόπεδα. Και μπορεί, θέβαια, να διατηρή κανείς τις επιφυλάξεις του —αισθητικής κυρίως πλευράς— για τα νέα κτίρια, όλοι όμως κοιτάζουμε με κάποια εμπιστοσύνη και χαρούμενη έκπληξη τις κολώνες του μπετόν, καθώς ανεβαίνουν προς τον ούρανό. 'Ιδιαίτερα στη Θεσσαλονίκη —την θορειοελλαδίτικη πρωτεύουσα— ο οικόδομικός οργανισμός, από το 1948 μέχρι σήμερα, μεταμόρφωσε πολλές συνοικίες κ' έδωσε μιά καινούργια όψη σ' όλη την πόλη.

Όσοι την θυμούνται, μεγάλη και τότε κοσμοπολίτισσα, πριν από το 1912 δεν θα μπορούσαν να αναγνωρίσουν στην σημερινή της εμφάνιση κανένα από τα παλιά της εκείνα χαρακτηριστικά. Οι

ξένοι πάσης εθνικότητας, που συγκεντρώνονταν στις αρχές του 20ου αιώνα στην σημερινή πρωτεύουσα της Μακεδονίας, έχουν από καιρό περιορισθεί σε κάποιο μικρό αριθμό τουριστών. Το τουρκικό στοιχείο εξέλιπε μετά την ανταλλαγή των πληθυσμών της Μικράς 'Ασίας και η εβραϊκή παροικία αποδεκατίσθηκε με τον τρομερό διωγμό του Χίτλερ. Τέλος, η πυρκαϊά του 1917 «καθάρισε» την Θεσσαλονίκη απ' όλες τις αναμνήσεις μιάς τουρκοκρατούμενης εποχής.

Η δεκαετία 1925-35 υπήρξε «οικόδομική». Η νέα πολιτεία που κτίσθηκε ήταν σύγχρονη, μοντέρνα, διανοούμενη. 'Ακολούθησε ο Β' Παγκόσμιος πόλεμος, μ' όλες τις καταστρεπτικές του συνέπειες.

Η πόλη άρχισε ν' αναπνέει και πάλι το 1948. Τότε σημειώθηκε και η πρώτη οικόδομική κίνηση. Παράλληλα με τις επιδιορθώσεις και τις προσθήκες στα παλιά οικόδομήματα, κτίσθηκαν τον χρόνο εκείνο 163 κατοικίες του ενός όρόφου, 30 των δύο και 3 πολυκατοικίες.

Ο αριθμός αυτός, αυξανόμενος κάθε χρόνο, έφθασε το Α' έ-

ξάμηνο του 1957 στο συνολικό νούμερο των 7.760 προσθηκών σε παλιά οικόδομήματα, 4.465 κατοικιών του ενός όρόφου, 471 των δύο και 273 πολυκατοικιών. Τον μεγαλύτερο οικόδομικό οργανισμό παρουσίασε το έτος 1956, αλλά υπάρχουν ένδειξεις ότι το 1957 τον υπερέβη.

Ο ξένος, που μπαίνει στην Θεσσαλονίκη με το πλοίο, έχει την άποψη μιάς ήμικυκλικής πόλεως έκτεινομένης αμφιθεατρικά ως τους πρόποδες του Χορτιάτη. Τα ψηλά κτίρια με τους πολλούς όρόφους δημιουργούν την εντύπωση ούρανοξυστών. Δεν είναι το ίδιο εντυπωσιακή η άποψη όταν μπαίνει κανείς στην πόλη από το αεροδρόμιο ή τον σιδηροδρομικό σταθμό. Προχωρώντας με το αυτοκίνητο της αεροπορικής γραμμής, και αφού έχει αφήσει τις δένδρινες άψιδες της Γεωργικής Σχολής, ο ξένος αντίκρύζει τα παλιά σπία της Θεσσαλονίκης, μαυρισμένα και γέρικά. 'Εν τούτοις, οι καινούργιες πολυκατοικίες ξεπετιούνται ανάμεσά τους στητές, περήφανες, σίγουρες.

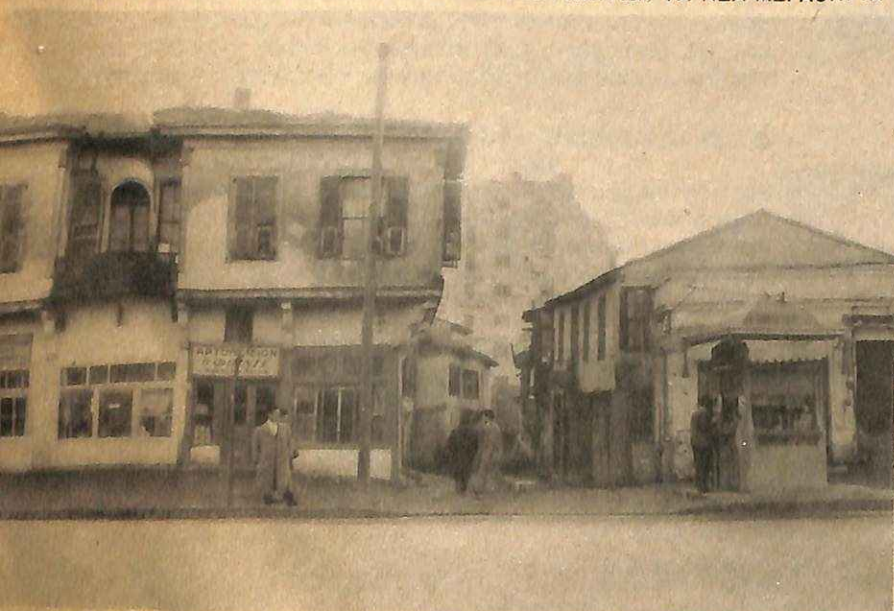
Τα περισσότερα οικόδομήματα έχουν κτισθεί στις περιοχές: Συντριβάνι, Καμάρα, 'Αγιος Δημήτριος και 'Εγνατία.

Η αντίθεσή τους με τις μικρές, μισογκρεμισμένες κατοικίες με τα κοφασωτά παράθυρα και τα στενά μπαλκόνια είναι καταφανής. Η νέα πολιτεία φαίνεται αμείλικτη για την παλιά. Και δεν μπορεί κανείς να μη λυπηθεί αυτή την τελευταία, όποια κι αν είναι η άσχημια των γηραιών της.

Σήμερα η Θεσσαλονίκη αντιμετωπίζει ένα σοβαρό πρόβλημα: Το κυκλοφοριακό. Οι στενοί ανώμαλοι δρόμοι, τα ανύπαρκτα πεζοδρόμια, οι πέτρες και η σκόνη στις διάφορες συνοικίες και περιοχές, έξω από την κεντρική ακτίνα της πόλεως, δυσχεραίνουν την κυκλοφορία ανθρώπων και αυτοκινήτων.

Και η απαραίτητη γκρίνια: Οι αρμόδιοι θα όφειλαν να προσέξουν περισσότερο την αισθητική αξιοποίηση της πρωτεύουσας της Μακεδονίας. 'Απίθανα χρώματα και πρωτότυπα σχήματα δεν έξυπηρετούν παρά μόνο την άσχημια. ■ ■ ■

ΚΟΝΤΑ ΣΤΑ ΥΠΟΛΕΙΜΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙΡΩΝ ΤΑ ΝΕΑ ΜΕΓΑΘΗΡΙΑ

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΒΑΗΤΙΚΗ ΑΠΛΩΝΕΤΑΙ Η ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΗ

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΠΟΛΥΩΡΟΦΑ ΚΤΙΡΙΑ ΥΨΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΣΤΙΣ ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΛΕΩΦΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΛΛΟΥΝ ΤΗΝ ΟΨΗ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Εικονογράφος Χρ. Κουσέντος

12

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Μόλις φτάνει με το υπερωκεάνιο στο λιμάνι του 'Αγίου Φραγκίσκου, ο Τέρρυ Κλαϊν, που γνωρίζει απ' την 'Απο' Ανατολή, συναντά στην αποβάθρα, αντί για την τώως μνηστή του Σύνθια Ρέντον, που περιμενε να δει, τον Κινέζο υπηρέτη του Γιάτ Τόυ, που του κάνει νόημα ότι κινδυνεύει. Την ίδια στιγμή τον πιάνει η αστυνομία και στο τμήμα, ο αστυνομικός Τζόνσον τον ρωτάει αν ξέρει τον 'Εντουαρντ Χάρολντ, έναν άνθρωπο που είχε συνδεθεί με την Σύνθια Ρέντον κατά την απουσία του, αλλά συνελήφθη ως ένοχος για τον φόνο του επιχειρηματία 'Οράτιου Φάρνσουορθ, κατεδικασθείσας σε θάνατο και απέδρασε κατά την μεταφορά του στη φυλακή, όπου θα γινόταν η εκτέλεσή του. 'Ο Τέρρυ Κλαϊν απαντά ότι απ' την τώως μνηστή του, με την οποία είχαν χωρίσει φιλικά, είχε μάθει για τον δεσμό της με τον Χάρολντ, αλλά πιστεύει ότι δεν έχει κάνει αυτός τον φόνο. Τον Φάρνσουορθ, ο Κλαϊν, τον ήξερε επειδή είχε επενδύσει κάτι χρημάτων της Σύνθιας κ' ήταν συνεταιρός στην 'Εταιρία Εισαγωγών και 'Εμπορίων Ειδών 'Ανατολικής Τέχνης, μαζί με τους επίσης γνωστούς του Στρίντ Νέις, Ρικάρντο Τάονον και Τζωρτζ Γκλόστερ. 'Ο Κλαϊν τ'όχι χάνει β-ταν ο αστυνομικός Μαϊνχαρντ του παρουσιάσει ένα μικρό κινέζικο μπιμπλό. 'Ο Κλαϊν παραδέχεται πως το είχε χαρίσει στην Σύνθια πριν φύγει για την Κίνα. Φεύγοντας απ' την αστυνομία, ο Κλαϊν, πηγαίνει στο γραφείο του Νέις, όπου βρίσκονται κι οι Γκλόστερ. Τους ρωτάει για τα χρήματα της Σύνθιας, κ' εκείνοι του λένε πως ο Φάρνσουορθ τα είχε τοποθετήσει σε μια επιχείρηση πετρελαίων που δεν πήγε καλά. 'Ισχυρίζονται επίσης πως οι επιχειρήσεις χουσανοχέλων στις Φιλιππίνες ήταν συνεταιρικές, κι' όχι μόνο του Φάρνσουορθ. 'Ο Ρικάρντο Τάονον —που λείπει απ' το γραφείο— είχε δογανώσει αυτή τη δουλειά. 'Ο Κλαϊν πηγαίνει έπειτα στην κινέζικη συνοικία του 'Αγίου Φραγκίσκου (Τσαϊνάου) κι ανεβαίνει στο διαμέρισμά της έ-ξ-αμερικανισμένης Κινέζας Σου Χά, που φαίνεται πως είναι ερωτευμένη μαζί του, και του πατέρα της Σου Κή, που του λέει ότι δεν είδε την Σύνθια και τον προειδοποιεί να προσέχει τον Ρικάρντο Τάονον. 'Ο Τέρρυ πηγαίνει στο σπίτι που τον δούλεκε ο Γιάτ Τόυ, κ' εκεί παίρνει ένα τηλεφώνημα απ' τον 'Απο' Ανατολή, που του ζητάει να τον συναντήσει στην αποβάθρα της 'Εταιρίας Εισαγωγών και 'Εμπορίων Ειδών 'Ανατολικής Τέχνης. 'Ο Τέρρυ πηγαίνει μαζί με την παλιά μνηστή του Σύνθια, μα εκεί βρίσκουν το πτώμα του Γκλόστερ. 'Η Σύνθια ξεχνάει την τσάντα της. 'Η αστυνομία την βρίσκει, κ' η Σύνθια κρύβεται στο σπίτι του Τέρρυ Κλαϊν. 'Εκεί του λέει ότι την απόδραση του Χάρολντ δεν την ωργάνωσε αυτή, αλλά πιθανότατα ο φίλος του Μπίλλ Χέντσομ.

Ο Κλαϊν πήγε στο τηλέφωνο, ζήτησε το Τσαϊνάου και μίλησε στην τηλεφωνήτρια κινέζικα. Σε λίγο, άκουε τη φωνή της Σου Χά στη

αφ, είπε ο Κλαϊν. Πού στην πραγματικότητα δεν είναι καθόλου μοιρολατρεία.
—Οι Κινέζοι είναι μοιρολάτρες;
—'Οχι με την έννοια με την οποία έννοούμε εμείς τη μοιρολατρεία. 'Εχουν τη θεωρία της μη αντίστασης που είναι κάτι τελείως διαφορετικό.
—'Η Σου Χά θάρη εδώ; ρώτησε η Σύνθια απότομα.
—Ναι.
—Μόνη της;
—'Οχι, με τον πατέρα της.
—Σε πόση ώρα;
—Είπε πως θάρη σε τέσσερα διαστήματα του ρολογιού.
—Σε πόση ώρα, δηλαδή, Τέρρυ;
—Στόχω ξανά και άλλοτε.
—Το ξέχασα.
—Κάθε διάστημα αντιπροσωπεύει πέντε λεπτά. Τέσσερα διαστήματα είναι είκοσι λεπτά.
—'Ω, ναι, θυμάμαι τώρα. Πές μου μερικά για την κινέζικη φιλοσοφία της μη αντίστασης, Τέρρυ.
—Γιατί θέλεις να το ξέρεις αυτό τώρα;
—Γιατί ανακάτεψες την Σου Χά στην υπόθεσή... και θάρη να μου εξηγήσεις πως σκέπτονται οι Κινέζοι.
—Και να σκεφτείς κανένα καλό ψέμα; ρώτησε ο Κλαϊν.
—'Ισως, έκανε η Σύνθια. 'Ελα λοιπόν, Τέρρυ, εξηγήσε μου την κινέζικη φιλοσοφία της μη αντίστασης.
—'Ο Τόσου Κόκ Κόκ, το μικρό μπιμπλό που σου έδωσα, είναι ένας σοφός γέροντας. 'Αρκετά να κοιτάξεις τα χαρακτηριστικά του προσώπου του για να καταλάβεις πως έχει ζήσει μια πλούσια, γεμάτη ζωή. Κ' είναι ευτυχισμένος. Είναι ολο-ρεξη για τη ζωή και για τις περιπέτειές της.
—Γιατί είναι ανεπαρκώς άναποδα στο μολύβι του; ρώτησε η Σύνθια.
—'Ο Τόσου Κόκ Κόκ, είπε ο Κλαϊν, πιστεύει πως οι διάφορες δυσκολίες της ζωής δεν είναι παρά τα όργανα, με τα οποία ο θεός αρχιτέκτων διαμορφώνει το χαρακτήρα του ανθρώπου. Πιστεύει πως ο σκοπός των θνητών εδώ στη γη είναι να διαμορφώσουν χαρακτήρα. Είναι σχετικά άσημαντο αν ένας άνθρωπος έχει καλή ή κακή τύχη. Το μόνο που έχει σημασία είναι η αντίδρασή του στην καλή ή κακή τύχη.
—'Οποιοι συναντά δυσκολίες κ' αντιδρά σ' αυτές με τον κατάλληλο τρόπο, έχει αναπτύξει το χαρακτήρα του έτσι ώστε, σε τελευταία ανάλυση, να μην έχουν σημασία οι δυσκολίες. 'Ο άνθρωπος δεν πρέπει να γίνεται αλαζονικός όταν θριαμβεύει, ώστε να χάνει το ήθος του στις αποτυχίες. Πρέπει να συνεργάζεται με τη Μοίρα για να ενισχύει το χαρακτήρα του, οποιαδήποτε εμπειρία κι αν του προσφέρει η ζωή.
—'Κ' επειδή ο Τόσου Κόκ Κόκ αναγνωρίζει αυτά τα πράγματα, ανεβαίνει στο μολύβι του άναποδα, γιατί λείπει πως δεν έχει σημασία που πηγαίνει. Στη ζωή, ο προσορισμός δεν έχει σημασία. Σημασία έχει τι κάνει κανείς στο δρόμο...»
'Η Σύνθια Ρέντον το συλλογίστηκε αυτό.
—Μ' άρεσει, είπε τέλος. Με κάνει να αισθάνομαι ήρεμη και ήσυχη. 'Πάχουν κι άλλα;
—Πολλά άλλα, είπε ο Κλαϊν. 'Ο άνθρωπος, όταν ταξιδεύει στο δρόμο της ζωής, δεν πρέπει να θεωρή ποτέ τον πλούτο της ζωής, δεν πρέπει να αποκτήσει σημασία μόνο όταν ο θρίαμβος ή η ήττα αρχίζουν να επηρεάζουν τον χαρακτήρα του. 'Όσοι μαθαίνουν να είναι πραγματικά άφοροι για τον πλούτο και τη δόξα γίνονται ανώτεροι απ' την απαιχσία.
—'Οι Κινέζοι αναγνωρίζουν αυτή την αρχή, γι' αυτό η θέση ή ο πλούτος δίνει δικαίωμα σε άλλους άνετες σ' έναν Κινέζο, αλλά μόνο η διάπλαση του χαρακτήρα του δίνει δικαίωμα στο γενικό σεβασμό.
—'Εμείς οι 'Αμερικανοί κρίνουμε τον άνθρωπο απ' τον πλούτο του και την κοινωνική του θέση. 'Όμως, παρ' όλο τον πλούτο και την κοινωνική του θέση, ένας άνθρωπος μπορεί να έχει τον χαρακτήρα ενός άσπινου αγγού. Πολλοί είναι έτσι. Χρησιμοποιούν τον πλούτο όχι σαν μέσο, αλλά σαν σκοπό.
—'Ο Τόσου Κόκ Κόκ έχει άλλη γνώμη. Γι' αυτόν, ο πλούτος κ' η φτώχεια δεν είναι παρά δυο δυνάμεις, απ' τις οποίες διαπλάθεται ο χαρακτήρας. 'Ανέβα λοιπόν στο μολύβι σου άναποδα, μη δίνεις σημασία σε ό,τι σου συμβαίνει, αλλά μόνο στο πως αντιδράς σε όσα σου συμβαίνουν. Μά στόχω ξανά απ' τα αυτά...»
—Ναι, θυμάμαι. Κ' εγώ τάχα στον 'Εντου-

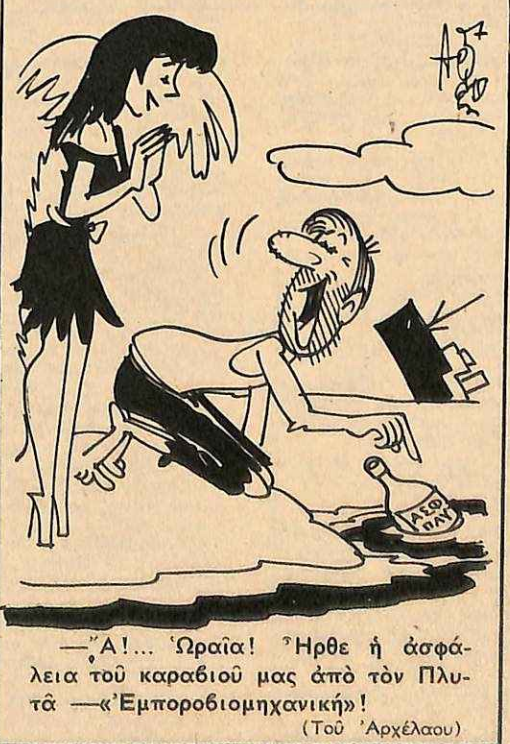
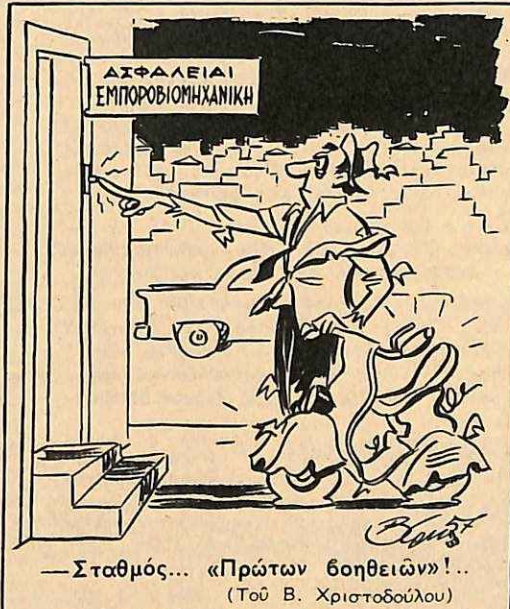
γραμμή.

—Γεια σου. Κοιμήθηκες χτες βράδυ;
—'Ο Κλαϊν άρχισε άμέσως τα κινέζικα.
—'Ο βίνος μου ήταν γεμάτος από δειρά σου, είπε, κ' έπειτα πρόσθεσε απότομα: Σου Χά, δεν έχω παρά ένα στόμα κ' υπάρχουν πολλά αυτά.
—Μίλα τάδε για ένα μόνο αυτό.
—Θα μου κάνετε μεγάλη χάρη, εσύ κι ο πατέρας σου, αν ερχόσαστε να μ' επισκεφθείτε.
—Πότε;
—'Όποτε θέλετε. 'Αλλά' άντιστομονά να σάς δώ.
—Καμιά σύσταση;
—Ντύσου ζεστά.
—'Η Σου Χά το συλλογίστηκε αυτό μια στιγμή κ' έπειτα είπε:
—'Οι επιθυμίες σου μεταβιβάστηκαν. 'Εν τάξει. Θέλεις τίποτ' άλλο;
—'Οχι, είπε ο Κλαϊν. Πες στον πατέρα σου πόσο λυποίμαι που δεν ένοχλη.
—Θά είναι ευχαρίστηση για μās, έκανε η Σου Χά. Θά σε δώμε σε τέσσερα διαστήματα του ρολογιού.
Και κρέμασε το άκουστικό.
—'Ο Κλαϊν έβαλε κ' εκείνος το άκουστικό στη θέση του και γύρισε στο τραπέζι.
—'Η Σύνθια τον κοιτούσε έξεταστικά.
—Πάντα σε υπονομιάζωμουν όταν πηγαινεις σ' αυτούς τους Κινέζους, Τέρρυ... 'Ηταν ή Σου Χά;
—Ναι.
—Τι την ήθελες;
—Της ζήτησα να με βοηθήσουν, ο πατέρας της κι αυτή.
—'Η Σύνθια είπε απότομα:
—'Ελάζω να ξέρης, Τέρρυ, πως είναι ερωτευμένη μαζί σου, έ;
—'Η Σου Χά έρωτευμένη μαζί μου; 'Ανοησίες!
—'Η Σύνθια κούνησε το κεφάλι της.
—Είσαι σοφός στα ζητήματα της 'Απο' Ανατολής, Τέρρυ, μα στα γυναικεία ζητήματα είσαι ένας άντρας όπως οι άλλοι... 'Εγώ δεν ξέρω την 'Απο' Ανατολή, αλλά σαν γυναίκα ξέρω τις γυναίκες.
—Μην περιωλέεις την κατάσταση, είπε ο Κλαϊν.
—Δεν την περιωλέω εγώ.
—'Εμειναν σιωπηλοί για λίγο. Ξαφνικά, η Σύνθια μίλησε:
—Τέρρυ, πές μου πάλι τι ακριβώς σημαίνει αυτό το άνθρωπάκι πάνω στο μολύβι που μόλις δώσαί πριν φύγης για την Κίνα —το άνθρωπάκι που καθόλας το μολύβι άναποδα!
—Είναι η ιστορία της κινέζικης μοιρολατρείας.

αρντ. Φάνηκε να ενδιαφέρεται τρομερά.
—Στόν 'Εντουαρντ Χάρολντ;
—Ναι.
—Μήπως τοίδωσες ποτέ το άγαλμάτακι, το μπιμπλό που τοίδωσας;
—Γιατί ρωτάς;
—Δεν έχει σημασία. 'Η απάντηση έχει σημασία. Τοίδωσες το μπιμπλό;
—Ναι.
—Πότε;
—Την ημέρα...
—Ναι;
—Την ημέρα που δολοφονήθηκε ο 'Οράτιος Φάρνσουορθ. 'Εκείνο το άπόγευμα.
—Πόσον καιρό το κράτησε;
—'Εκείνη την ημέρα. Τόφερε την άλλη μέρα.
—Πού είναι τώρα;
—Στο διαμέρισμά μου.
—Είσαι σίγουρη;
—'Εκεί πρέπει ναίαι.
—'Ο Κλαϊν κούνησε το κεφάλι του.
—Τέχει η αστυνομία, Σύνθια και υπάρχουν επάνω του σταγόνες αίματος. Μου έκαναν έρω-τήσεις γι' αυτό...
—'Η Σύνθια άφησε ένα επιφώνημα εκπλήξεως.
—Και τί τους είπες;
—'Ο Κλαϊν χαμογέλασε καθησυχαστικά.
—Τίποτα.

Σε δεκαοκτώ ακριβώς λεπτά απ' τη στιγμή που είχε τηλεφωνήσει ο Τέρρυ Κλαϊν, χτύπησε το κουνούρι του διαμερίσματος.
—'Ο Τέρρυ παραμέρισε τον Γιάτ Τόυ κι άνοιξε ο ίδιος την πόρτα.
—'Ο Τόου Κή στεκόταν στο κατώφλι. Το πρόσωπό του ήταν άσπρο κι ανέκφραστο. Φορούσε καπέλλο και κρατούσε στα χέρια του γάντια. 'Εσφιξε το χέρι του Κλαϊν με τον άμερικανικό τρόπο. 'Ενα όμμα πού πίσω του βρίσκονταν η Σου Χά, τυλιγμένη σ' ένα γούνινο παλτό με ψηλό γιακά, που έφτανε πολύ πιο πάνω απ' τ' αυτιά της και φορώντας στο κεφάλι ένα μπλέ καπέλλο με κόκκινο φτερό.
—Πώς σου φαίνομαι, Τέρρυ; ρώτησε.
—Περίφημη, ελπ' εκείνος.
—Χρειάστηκε να γίνει λιγάκι μάντισσα στο τηλέφωνο.
—Καλά τα κατάφερες. 'Ελάτε μέσα.
—'Η Σύνθια Ρέντον έκανε μια μικρή υπόκλιση στον Τόου Κή κ' έπειτα προχώρησε για να δώσει το χέρι της στη Σου Χά. 'Ο Γιάτ Τόυ πήρε τα καπέλα τους και τα παλτά τους, έφερε φλυτζάνια με ζεστό τσάι, πλατάρια με ξερους πεπονόσπορους, τσιγάρα, τα τακτοποίησε ό' αυτά κ' έπειτα άποσιώθηκε διακριτικά.
—'Ο Κλαϊν μπήκε στο θέμα άμέσως.
—'Η αστυνομία ζητάει τη Σύνθια, είπε.
—Για ποιά λόγο; ρώτησε ο Τόου Κή.
—Κάνουν ανακρίσεις.
—Κατάλαβα, είπε η Σου Χά. Θέλεις να βγίη η κοπέλα από δω κ' η αστυνομία παρακολουθεί το σπίτι, έ;
—'Ο Κλαϊν κούνησε το κεφάλι του.
—Το μάντεψα, πρόσθεσε η Σου Χά. Γι' αυτό φόρεσα ένα παλτό με γιακά που έκρυβε σχεδόν όλο το πρόσωπό μου. 'Ασφαλώς η αστυνομία θα πρόσθεξε το μπλέ καπέλλο με το χτυπητό κόκκινο φτερό.
—Δηλαδή πρέπει να ντυθώ με τα ρούχα της και να βγω έξω; ρώτησε η Σύνθια Ρέντον.
—'Ο Κλαϊν κούνησε το κεφάλι του.
—Κ' έπειτα; έκανε η Σύνθια.
—'Ο Τόου Κή μίλησε σχεδόν άμέσως, σά να περιέμενε αυτή τη στιγμή:
—Δεν είμαι πια νέος, είπε, και κάποια μέρα θα πάω να δω τους προγόνους μου —'Ισως νορίτερα απ' ό,τι νομίζω. Θάρη να ν' αφήσω, λοιπόν, μια εικόνα μου, μια προσωπογραφία μου. 'Εσάς διάλεξε για προσωπογράφο μου. Θά ήταν άραγε δυνατόν να μείνετε για ένα διάστημα στην ταπεινή μου κατοικία και να ζωγραφίσετε το πορτραίτο που επιθυμώ;
—Πρέπει να έχω σκοτεινό τόνο, είπε η Σου Χά. Να έχω σκοτεινό πλαίσιο και το πρόσωπο του πατέρα μου να φωτίζεται κατά τρόπο ώστε να δείχνει την έκφραση των ματιών του, τις ώρες γοαμίες γύρω απ' το στόμα του... Θά μπορούσατε να κάνετε ένα θαυμάσιο πορτραίτο, Σύνθια.
—'Ο Τέρρυ Κλαϊν είπε:
—Θάταν όραία δουλειά, Σύνθια. Θά πρέπει όμως να είναι πενσιβό πορτραίτο... Και να είναι σχεδόν τελειωμένο όταν σε βρούν για να σου κάνουν ερωτήσεις.
—Μά δεν έχω τίποτα μαζί μου, Τέρρυ. Δεν

έχω τίς μπιγιές μου... 'Εχασα το πορτοφόλι μου... Δεν έχω ούτε καν κοκινιάδι!
—Τά πράγματα που υπάρχουν στο έμποριο μπορούν να βρεθούν, παρατήρησε ο Τόου Κή.
—'Η Σου Χά σηκώθηκε.
—Κάνει κρύο έξω, είπε στην Σύνθια. 'Εχετε βαρύν παλτά;
—Ναι, θά...
—'Οχι όμως αρκετά βαρύν για το ψυχρό αέρα-κι που φαντάζομαι ότι θα σπικωθεί λίγο άρρότερα, είπε ο Κλαϊν.
—'Οραία, λοιπόν, έκανε η Σου Χά. Θά σάς δανείσω το δικό μου γούνινο παλτό κι αν έχετε την καλωσύνη, φορέστε και το καπέλλο... Θέλω να δώ πως σάς πάει!
—'Ο Τέρρυ Κλαϊν χτύπησε τα χέρια του. 'Ο Γιάτ Τόυ εμφανίστηκε άμέσως, φέρνοντας τα καπέλα και τα παλτά.
—'Η Σου Χά φόρεσε το χτυπητό μπλέ καπέλλο με το κόκκινο φτερό στο κεφάλι της Σύνθια.
—'Ω, σάς πάει θαυμάσια, είπε. Δεχθείτε το, παρακαλώ, ως δώρο. Σας πηγαίνει τόσο καλύτερα απ' ό,τι πάει έμένα! Πρέπει να το πάρετε και να το φορέσετε.
—Καλά, είπε η Σύνθια δισταχτικά κ' έπειτα τρόσθεσε: 'Όμως θα δεχθείτε το δικό μου σε αντάλλαγμα, έλπιζω...
—'Ω, μά αυτό είναι πολύ ευγενικό εκ μέρους σας, είπε η Σου Χά.
—Κ' έλπίζω επίσης πως θα πάρετε το παλτό μου...
—Είστε πολύ καλή, είπε η Σου Χά.
Τά μάτια της Σύνθια ήταν άκαρυσμένα. Πήρε τη νεαρή Κινέζα στην άγκαλιά της και τη φίλησε στο μάγουλο.
—Είστε περίφημη, Σου Χά.
Τό πρόσωπο της Σου Χά έμεινε ανέκφραστο.
—Ευχαριστώ, είπε μόνο.
—Και τώρα, είπε ο Τόου Κή, είναι καιρός να πηγαίνουμε. Είναι πολύ κουραστικό να ποζάρη κανείς για ένα πορτραίτο. Δεν είμαι πια νέος και θάρη να είμαι φρέσκος άδριο τό πρωί, όταν τα χαρακτηριστικά μου θ' άποτυπωθούν στο πανί...
—'Ο Κλαϊν είπε κινέζικα.
—'Ισως σάς παρακολούθησαν εκείνοι που ένδιαφέρονται να μάθουν που πηγαίνετε.
—Μά δεν είναι μυστικό το πού θα πάω, είπε καλόβολα ο Τόου Κή. Θά πάω σε μια πόρτα που βρίσκεται στο κάτω μέρος μιας σκάλας. 'Αφού ανεβώ αυτή τη σκάλα, τα μάτια ενός κατασκόπου δεν θα ξέρουν τί θ' άπογίνω. Κι αν περιμένη για να με δώ να ξαναβγαίνω απ' αυτή την ίδια πόρτα, θά γίνη πολύ γέρος άσπου να με ξαναδώ...
—'Ο Κλαϊν χαμογέλασε.
—'Ο Τόου Κή ύποκλήθηκε, κι αυτή τη φορά χαίρεται με τον κινέζικο τρόπο, με τα χέρια σφιγμένα πάνω στην καρδιά του. 'Επειτα γύρισε προς την Σύνθια:
—Είστε τώρα έτοιμη; ρώτησε.
—'Εκείνη γέλασε νευρικά.
—Είμαι έτοιμη, είπε.
—'Ο Κλαϊν τους έβλε ν' άπομακρύνονται στο διάδρομο κ' έπειτα γύρισε κοντά στη Σου Χά, που καθόταν με τα όραία πόδια της σταυρωμένα, παίρνοντας νωχελικά με τα δάχτυλά της ξερους πεπονόσπορους, φέρνοντας τους στο στόμα της και σπάζοντας τους με δεξιότητες, όπως ένα καναρίνι τρώει το κανναδούρι.
—Δεν μ' άρεσε που το ζήτησα αυτό, είπε ο Κλαϊν, αλλά δεν φαινόταν να υπάρχει άλλη διεξόδος...
—Μην κάνεις έτσι, έλεε εκείνη συγκαμμένη. 'Ο πατέρας μου είναι φίλος σου. Τό θεωρεί ευτυχία που όταν μπορεί να κάνει κάτι για σένα!
—Κ' εσύ;
Τά μάτια της στάθηκαν στο πρόσωπό του.
—Ξέρεις πως αισθάνομαι εγώ, έκανε η Σου Χά. 'Η μήπως δεν ξέρεις;
—'Ενα τσιγάρο; ρώτησε ο Κλαϊν.
—'Οχι, ευχαριστώ. Θ' άκολουθήσω το έθιμο της ράτσας μου και θα περιοριστώ στο τσάι και τους πεπονόσπορους. Αισθάνομαι πολύ 'Ανατολί-τισσα σήμερα —καθόλου 'Αμερικανίδα...
—Γιατί; ρώτησε ο Τέρρυ.
—Δεν ξέρω. 'Ισως επειδή σε είδα να προσπαθεις με τόσο έηλο να βοηθήσεις μια 'Αμερικανίδα.
—'Ακουσε, Σου Χά, είπε ο Κλαϊν. Δεν πρόκειται εδώ για μια συνηθισμένη υπόθεση, αλλά για έγκλημα. Και μάλιστα κάτι περισσότερο από ένα έγκλημα. 'Ενας άνθρωπος, καταδικασμένος για δολοφονία, τσάκισε απ' τη φυλακή. 'Εκείνοι που τον βοήθησαν σ' αυτή την απόδραση είναι ένοχοι ενός πολύ σοβαρού έγκλήματος.
—Δεν ξέρω κανέναν που να καταδικάστηκε για φόνο, είπε η Σου Χά με άπαθες πρόσωπο. Ξέρω μόνο πως δάνεισα το παλτό και το καπέλλο μου σε μια φίλη.
—Προσπάθησε να το πής αυτό στην αστυνομία αν σε πιάσουν! είπε ο Κλαϊν.
—Θά το πώ, έκανε εκείνη με την ίδια άπάθεια.
—'Αμφιβάλλω αν θά τους ικανοποιήσει αυτή η διαβεβαίωση, είπε ο Κλαϊν. 'Ακου, Σου Χά, δεν μπορείς να φύγεις από δω τώρα. Πρέπει να περιμένης να ζεστάνη λίγο ο καιρός...
—Δεν διάζομαι.
—Στό άναμεταξύ, όμως, εγώ θα πρέπει να δώ.
—Θά τα περάσω μια χαρά με τον Γιάτ Τόυ. Θά μίλησω για τους Κινέζους γλασκούς. 'Ο Γιάτ Τόυ πιστεύει πως είμαι φοβερά καθυστερημένη στη γνώση της πατριώς μας πνευματικής κληρονομιάς. Πόσον καιρό θά λείψης;
—Μιά ώρα ίσως.
—'Η αστυνομία θά νομίζει πως αυτό το διά-μέρισμα είναι άδειο. Είδαν έναν άντρα και μια νέα να μπαίνουν. Είδαν έναν άντρα και μια νέα να βγαίνουν. 'Όταν λοιπόν φύγης κ' εσύ...
—Καλά λοιπόν, έκανε η Σου Χά. Θά περιμένω.
—Φυσικά, είναι προτιμότερο να μην πηγαίνεις κοντά στα παράθυρα!
—Για τρελλή μ' έχεις; ρώτησε εκείνη. 'Η μήπως έχεις συνηθίσει στις γυναίκες που δεν έχουν το αίσθημα της ευθύνης;
—'Ο άνθρωπος που άνοιξε την πόρτα όταν ο Τέρρυ Κλαϊν χτύπησε το κουνούρι, ήταν ψηλός,

Έδω κι' Εκεί

■ ■ ■ ΓΙΑ πρώτη φορά ύστερ' από 23 χρόνια, δεκαπέντε ευρωπαϊκές χώρες θα κάνουν απογραφή των πελαργών τους υπό την αιγίδα των ορνιθολογικών σταθμών της 'Ελγολάνδης και του Ράντολφτσελλ (Ανατολική Γερμανία). Οι ορνιθολόγοι διεπίστωσαν μία συν-χώς αδιάσπαστη μείωση των πελαργών στην Εύρωπη. Στην νοτιοδυτική Γερμανία, λόγω χάρη, υπήρχαν πέρσι μόνον εκατό ζεύγη πελαργών και στην 'Ελβετία έχει να γεννηθή πελαργάκι από το 1949.

■ ■ ■ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ λεπτομέρεια: Στο Μονακό, επί 20.000 κατοίκων, έχουν ιδιόκτητο αυτοκίνητο οι 8.000, δηλαδή, για τρεις κατοίκους αναλογεί κάτι λιγώτερο απ' ένα αυτοκίνητο. 'Η αμερικανική αναλογία —ή μεγαλύτερη ως τώρα στον κόσμο— δεν είναι παρά ένα αυτοκίνητο για τέσσερις κατοίκους.

■ ■ ■ Σ' ΕΝΑ χωριό της 'Ισπανίας, το Κορτσάλλα, η κ. Μπριντζίνια Γκάρτσια - Σουαρέθ, ηλικίας 83 ετών και της οποίας ο σύζυγος δεν είναι παρά μόλις 92 ετών, απέκτησε διδυμά. 'Η εύτυχης μητέρα έχει ήδη πένμα. 'Ο νεότερος αδελφός των νεογέννητων είναι σήμερα 46 χρονών.

■ ■ ■ ΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ του κ. 'Ονάσι: Το καλοκαίρι, όταν έρχότανε στην 'Ελλάδα από το Μόντε Κάρλο, ο κ. 'Αριστοτέλης 'Ονάσις έκανε ένα μεγάλο γύρο με τη θαλαμηγό του για να περάσει απ' τη Νεάπολη, αποκλειστικά και μόνον για να μπορεί η γυναίκα του ν' αγοράσει στην 'Ιταλία παπούτσι, που είναι πιο φτηνά παρά στη Γαλλία.

■ ■ ■ Η ΒΕΛΓΙΚΗ κυβέρνηση έκάλεσε όλους τους φυλάρχους του Κογκό να επισκεφθούν με τις γυναίκες τους τη μεγάλη διεθνή έκθεση των Βρυξελλών. 'Ο βασιλεύς του Μπακομπατά, Λου-κένγκο, ζήτησε μ' ένα γράμμα του να του κρατήσουν τριακόσια δωμάτια. Διότι —όπως εξήγησε— είναι νομίμως παντρεμένος με τις 300 γυναίκες του και δε θέλει να κακοκαρδίσει καμιά, αφήνοντάς την στο σπίτι.

■ ■ ■ ΣΥΜΦΩΝΑ με μία Ιταλική στατιστική, η έτησια κατανάλωση κρασιού κατά κάτοικον στις εξής χώρες είναι: Γαλλία: 140 λίτρες, 'Ιταλία: 115 λίτρες, 'Ελλάς, 'Ισπανία, 'Αρ-γεντινή, Χίλι: 50 λίτρες, 'Ελβετία: γεντινή, Γερμανία: 8 λίτρες, 'Ην. 34 λίτρες, 4 λίτρες, 'Ολλανδία και Σκανδιναβικά χώρα: 2 λίτρες.

■ ■ ■ Ο ΓΙΑΠΩΝΕΖΟΣ Τσικούο 'Ια-ουαμότο έκαψε ζωντανή τη γυναίκα του. «Είχε γίνει πολύ κρύα!», εξήγησε.

■ ■ ■ ΣΤΟ Μανχάταν, ο 'Αντριου Σέρινταν, καταδικάσθηκε σε θάνατο για ένα φόνο που είχε διαπράξει το 1953, όμως λόγω της πράξης του, αλλά όμως λόγω της κατηγορηματικά ν' αποκαλύψει πώς του απέφερε το εγκλήμα του. «Δε θέλω —λέει— νάχω μπλεξίματα με την έφορία!».

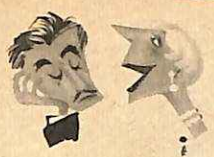
■ ■ ■ ΑΓΓΕΛΙΑ στην εφημερίδα «Σέντινελ» ('Αλσκά): «Ευκαιρία. Πωλώ την μία από τις βέρες μου. Έχρησιμοποίησα πολύ λίγο».

■ ■ ■ Ο ΙΜΠΝ ΣΑΟΥΝΤ πάντρεψε τις 6 κόρες του την ίδια μέρα. 'Ο βασιλιάς της Σαουδαβίας πλήρωσε εκατό έκατομμύρια φράγκα για τα εξη νυφικά φορέματα.

■ ■ ■ Η ΠΡΩΤΗ φράση των απομνημονεύματων (που εκδίδονται προσεχώς) της Λίνας Κρίστιαν: «Δε φοβόμαι τίποτε και κανένα, ούτε τη ζωή, ούτε το θάνατο. Δεν φοβόμαι ούτε καν τον έαυτό μου».

■ ■ ■ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ της Μαρίας Γκαρντίνι, της διάσημης 'Ιταλίδας που προβλέπει το μέλλον: «'Η 'Ινγκριντ Μπέργκεν θα παντρευθή το 1958, αλλά όχι τον Λόρδ Σμίντ».

■ ■ ■ ΓΙΑ ν' αποφυγή την καταβολή φόρων στην 'Αμερική, ο Όρσον Ού-άλλες, σκέπτεται να εγκατασταθή ούριστικά στη Σικελία ή στην άκτι του 'Αμόλφι.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Υ' Αθηναικά. (Πρώτη μεταπολεμική χρονιά με δικαιώματα άποκρηάς). 'Η μάσκα δεν απαγορεύεται πλέον... Μπορείτε να φορέσετε τον πιερόττο σας, την κολομπίνια σας και ένα κομμάτι μαύρο βελούδο με δυο τρύπες πάνω από την μύτη και να κυκλοφορήσετε ελεύθερα στους δρόμους των 'Αθηνών. Μπορείτε... αν θέλετε... 'Αλλά ποιός άραγε, σ' αυτή την μεγάλη ακατάστατη και διασπαστική πόλη, παίρνει τέτια απόφαση; 'Η άποκρηά ζητεί οικειότητα, ζωντανεύει στα σοκάκια, ξυπνά στα νησιά, όπου (παράδειγμα ή Ζάκυνθος) ύπνερνικά και τις πιο δυστυχισμένες χρονιές...

Υ' Παρένθεσι... Λίγες, ελάχιστες είναι οι εξαίρεσεις κεφιοῦ, που άναμένεται. 'Ενας ιδιωτικός χορός, σε πολύ περιορισμένο κύκλο, πρόκειται να δώση την ευκαιρία σε όσους έχουν ταλέντο για μεταμπίωση να το επιδείξουν. Διότι έχει ως θέμα άλλως «'Ελάτε άγνωριστοί». 'Η κάθε πρόσκληση αποτελείται από δυο τεμάχια και για να μην έμφανισθούν άγνωστοι... άγνωστοί, ο κάθε καλεσμένος θα πρέπει να επιδείξει εις την είσοδο το άποκομμα της προσκλήσεώς του...

Υ' Αύστηρότης... 'Ακόμη συζητείται —αν είναι δυνατόν— η, εν τούτοις, άναμφισβήτητη καλλονή της 'Ελίζαμπεθ Ταϊλντορ. Τίποτε δεν φθάνει, ούτε άκόμη το τελειότερο προσώπιό της, να τονίσει με μενεξεδιά μάτια, που έχει να προσφέρει η μικρή 'Αμερικάνα. Την εύρηκαν κοντή, την εύρηκαν άδύνατη, την εύρηκαν άσήμαντη... 'Ασφαλώς, κανένας συνδυασμός καλλονής, όποιος και άν είναι, δεν πρόκειται να ίκανοποιήση τους δικούς μας κριτικούς...

Υ' Σταγόνες (κοινωνικής σοφίας). Ποτέ μη δίνετε εξηγήσεις. Οί φίλοι σας σας καταλαβαίνουν χωρίς, και οί έχθροί σας δεν σας πιστεύουν πάντως...

Υ' Ανέκδοτο... (Κυκλοφορεί για τον πάντοτε διαστικό Μάικ Τόντ). 'Ο πιλότος, του ιδιωτικού του άεροπλάνου, του δείχνει: —Κοιτάξετε, κύριε, περνούμε τώρα πάνω από την Πορτογαλία. —'Αφησε τις λεπτομέρειες, γανυίζει ο Μάικ. Μόνον οί ήπειροι με ενδιαφέρουν...

Υ' Γεωμετρία... Τά έμάθατε; 'Η μόδα θα βασίζεται εις τό σχήμα «τραπέζι». Στενοί ώμοι και γραμμή ίσια, ή όποία θα φαρδύνει έως ότου φθάσει εις τό γόνατο και σταματήσει εκεί. Πρόκειται, γράφουν όσοι την είδαν, περι άριστουργήματος. 'Οσοι δέν την είδαν κρατούν άκέραιες τις άνησυχίες τους και

άντιμετωπίζουν κάτι άκόμη χειρότερο από τον σάκκο. 'Ενα άναποδογυρισμένο χανί εις τό όποιο όριστικά θα έξαφανισθή τυλιγμένο και τό τελευταίο ίχνος γυναικείας γραμμής...

Υ' Κυνισμός... Στη Βενετία. 'Η 'Αμερικάνα μαμά δείχνει στον μικρό της μιά παρέλαση από γόνδολες. —Είναι ή κηδεία ενός πλουσιού, του έξηγει. 'Οσο πιο σπουδαίος είναι τόσο περισσότερες γόνδολες ακολουθούν. Και ο μικρός παρατηρεί μελαγχολικά. —Κατάλαβα. Στους πτωχούς οί συγγενείς θα κολυμβούν...

* * * * *

Υ' Ποιές και Ποιές... Είναι οί 'Αθηναίες κομψές; Πολύ άπογοητευτικό φαίνεται τό συμπέρασμα της έρωτήσεως. 'Απαντήσεις, γράμματα και συζητήσεις παρουσιάζουν τό έξής φαινόμενο: 'Αρνηση άθηναϊκής κομψότητας. Γράφει μιά γνωστή 'Αθηναία, ειδική για τό θέμα. —Φοβόμυαι ότι δέν υπάρχουν, όχι δέκα κομψές 'Αθηναίες, αλλά ούτε μία... Προσοχή, συνεχίζει. 'Ενωθ μιά, ή όποία να μην είναι μόνον κομψή τό βράδυ στο χορό, αλλά να είναι 24 ώρες τό 24ωρο, καλοντυμένη, περιποιημένη, καλοκτενισμένη. 'Η μιά είναι όμορφη, έχει ώραίο όσμα, αλλά στέκεται άσχημα, ή άλλη έχει χάρη, έχει γούστο, αλλά είναι άπεριποίητη, ή τρίτη έχει αφήσει τον έαυτό της να φορτωθή καμιά δεκαριά περιττά κιλά, άλλη άκόμη ώραιολάτρη γυναικά ντύνεται έπιμόνας μπλεμπίστικα τά 25 τελευταία χρόνια. Πού είναι αυτή ή τυπική κομψή, όπως την θέλουν οί ξένοι, ή όποία συνδυάζει γούστο, ύφος, σιλουέττα και χάρη, και τά κρατεί πάντα πρωί, μεσημέρι, βράδυ στο σπίτι, στα μαγαζιά;...

—'Ισως να μην έχη άδικο ή άυστηρή κυρία. 'Αλλ' έφ' όσον άρχισαμε την κουβέντα θα την έξακολουθήσω και για να δγάλουμε κάποιο συμπέρασμα για τις κομψότερες, αν όχι τις «τέλειες» κομψές 'Αθηναίες, αναφέρουμε σε περίπου άλφαβητική σειρά τά όνόματα που μäs έχουν σταλή έως τώρα: Ρένα 'Ανδρεάδη, Καίτη 'Αργυροπούλου, 'Ελλη Βελλή, 'Ολγα Βελλή, Τιτίκα Βλαχλείδη, Ντόλλυ Βουρέκα, Μορία Καρέλλα, Κατερίνα, 'Αλεξάνδρα Κανελλοπούλου, 'Ελένη Κωνσταντινίδη, Ντόλλυ Λύδη, 'Ιωάννα Λούρου, Μελίνα Μερκούρη, Μαρία Νησιώτη, 'Ελένη Πετροπούλου, Νάντια Ρής, Ντιντή Σερπιέρη, Σοφία Στράτου, Μ. Τσαλδάρη. Και ή συλλογή όνομάτων συνεχίζεται.

Υήη

● ΚΑΠΟΙΟΣ είχε κάνει μία ψευδή φορολογική δήλωση και είχε τύνει. Στο τέλος, μη μπορώντας να ήσυχάση, στέλνει τό άκόλουθο γράμμα στον έφορο:

«'Επειδή, κατόπιν της όχι άπολύτως είλικρινούς δηλώσεως, την όποιαν σας υπέβαλα, μου είναι άδύνατον να κοιμηθώ ήσυχα, σας άποστέλλω έσοκλειστως μίαν έπιταγήν έναντι των όφειλομένων φόρων».

Και έν ύστερογράφω: «'Εάν, παρά τούτο, έξακολουθώ να μη μπορώ να κοιμηθώ, θα σας άποστέλλω και τό ύπόλοιπο».

● Η ΜΙΚΡΟΥΛΑ παρακολουθεί τη μαμά της να πασπαλεί με μεγάλη έπιμεια τό πρόσωπό της με κρέμα.

—Πες μου, μαμά, τί είναι αυτό που βάζεις;

—'Η μαμά χαμογελάει:

—Κρέμα, χρυσούλι μου, γιά να είναι ώραία ή μαμά σου.

—'Η Ιεροτελεστία τελειώνει, ή μικρή εξετάζει με προσοχή τη μητέρα της και άναφωνεί:

—Λοιπόν... Δεν ήτανε καλή ή κρέμα, ή μαμά;

● —ΤΙ ΚΑΙΝΕΙ ο άντρας σας, κυρία μου;

—Αυτό που τού λέω να κάνει.

● Η ΓΑΤΑ γέννησε έξη γατάκια και ο κύριος του σπιτιού άποφασίζει να τά πνίξη. 'Η άπόφαση προκαλεί τις ζωπρές διαμαρτυρίες της μικρής Τζέννυ:

—Μά, παιδάκι μου, λέει ή μαμά, μην κάνεις έτσι. Δεν τό καταλαβαίνεις κ' ένυ πώς δέν μπορούμε να τά κρατήσουμε όλα;

—'Η Τζέννυ, σφουγγίζοντας τά δάκρυά της:

—Καλά, άφού είναι έτσι, τί να γίνει. Πρώτα, όμως, να ζεστάνετε τούλάχιστον τον νερό...

● ΕΝΑΣ διάσημος χειρουργός θγνάνει απ' την έκκλησία μετά την κηδεία ενός πελάτη του.

—Δε θαρρώτε ότο νεκροταφείο; τον ρωτάει ένας φίλος.

Και ο γιατρός, με μεγάλη φυσικότητα:

—Γιατί; 'Ο,τι μπορούσα να κάνω, τό έκανα.

● ΔΥΟ Γαλλίδουλες χορεύτριες φλυαρούν στο καμαρίνι τους.

—Θα τό περιμένες ποτέ αύτό άπ' εκείνον τον παλιάθροπο, τον Ζωρζ; Τό ξέρεις πώς του ζήτοσα πέντε έκατομμύρια επί άβέτηρη ύποσχέσεως γάμου;

—Ναι, λοιπόν;

—Ε, λοιπόν, με παντρεύεται.

● ΜΙΑ μέρα, ο Ζωρζ Σιμενόν, ο γνωστότατος Γάλλος συγγραφέας άστυνομικών μυθιστορημάτων, τό περισσότερο διέλιτα τού όποιου έχουν γιά ήρωα τον θρυλικό άστυνομικό έπιθεωρητή Μαιγκρέ, ύποχρώθηκε από έναν άστυφύλακα της τοχαίας να σταματήσει τ' άμάξι του γιά κάποια παράβαση. 'Ελεγχος της ταυτότητας, τού διπλώματος όδηγο κλπ. 'Ο άστυφύλακας έννι τό κεφάλι του διαβάζοντας τ' όνομα τού διασημου συγγραφέως.

—Σιμενόν... Σιμενόν...

—Είμαι ο πατέρας τού άστυνομικού έπιθεωρητού Μαιγκρέ, έξηγει ο συγγραφέας.

Τό όργανο της τάξεως θυμώνει:

—Αύτά δέν περνούν σ' έμένα, κύριε! Σιμενόν, πατέρας τού Μαιγκρέ, είπατε; Σπουδαίο έλαφυντικό! Έμπρός, πάμε στο τμήμα. Γιά να μάθετε εκεί πώς στη Γαλλία ο γιος έχει τό ίδιο όνομα με τον πατέρα!

● ΕΝΑΣ παραγγελιοδόχος τηλεγραφεί από τις 'Ορκάδες νήσους, μέσ' στην καρδιά τού χειμώνα, στους έργοδότες του στο 'Αμστερντν: «'Απεκλείσθην λόγω θύελλης. Τηλεγραφήσατε όδηγίες».

—'Η άπάντησή έφτασε σε στυλ καθαρά σκατσέζικο: «'Χρησιμοποίησατε θερμήν σας άδεια; άπολογίζοντες έναρξιν από χθές».

«Γνώμη»

πούδρα

Schiaparelli

14 άπαράμιλλοι χρωματισμοί έξ' ών οί 5

OCRE, ÉTÉ, PRINTEMPS, BRONZÉ, CENDRE

προσαρμοσμένοι στην έφετεινή παριζιάνικη μόδα

ΤΙ ΛΕΝΕ:

—'Εχομε μεγαλύτερη τάση να μισούμε ο ένας τον άλλο γιά τά σημεία που διαφέρουμε, παρά ν' αγαπούμε ο ένας τον άλλο γιά τά σημεία στα όποια συμφωνούμε.

Κόλτον

Τό κακό που κάνουν οί άνθρωποι ζή μετά τό θάνατό τους τό καλό συχνά θάβεται μαζί τους.

Σαίξπηρ

Τό μεγαλύτερο λάθος είναι να μην κάνης τίποτε.

Σίντνεϋ Σμίθ

—'Η αύτοπεποίθηση των ήμιμαθών είναι ή τραγωδία τού πολιτισμού.

Α. Ν. Ουάϊτχεντ

—'Αν ο άνθρωπος κατάρθανε να πραγματοποιήσει τις μισές από τις επιθυμίες του, θα διπλασίαζε τις στενοχώριες του.

Βενιαμίν Φραγκλίνος

—'Η άμαρτία γράφει την ιστορία. 'Η άρετή είναι σιωπηλή.

Γκαίτε

Πολλοί φοβούνται τόσο πολύ τό θάνατο, ώστε δέν άρχίζουν ποτέ να ζούν.

Βάν Ντάικ

Οί άνθρωποι κουράζονται άναζητώντας την άνάπαυση.

Λώρενς Στέρν

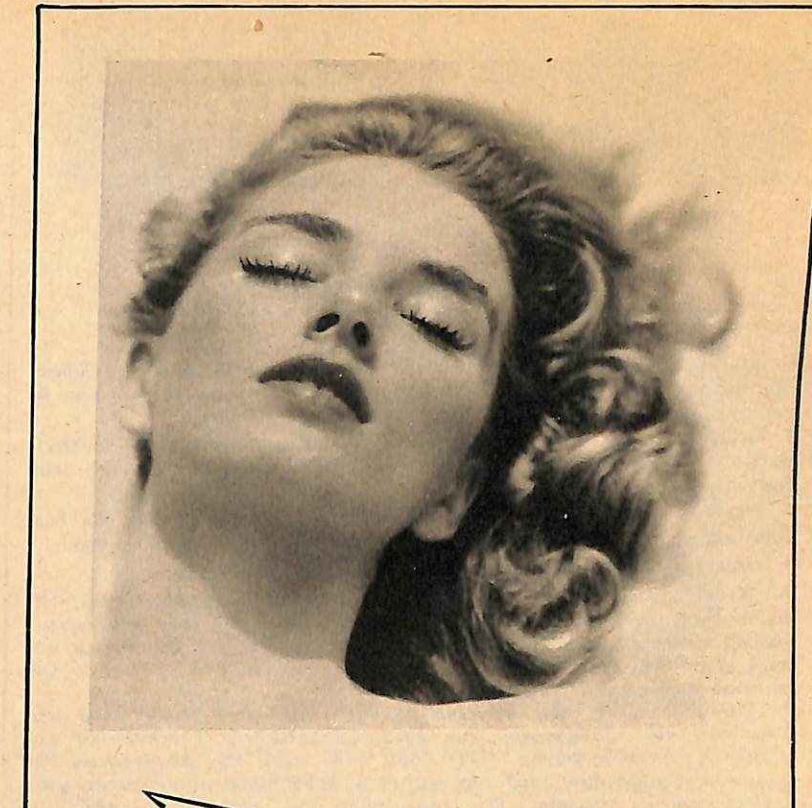
● ΚΟΚΤΑΙΗΛ στη Νέα 'Υόρκη. 'Η Εύα Γκαμπόρ, άδελφή της Ζά-Ζά, έσχεται τούς εκπροσώπους τού τύπου. Τρακίσματα, χαμόγελα γοητευτικά, άνοιγόμενα τών θλεφαρίδων... Και ξάφνου, μιά έρώτηση συγκεκριμένη: —Με συγχωρήτε, κυρία μου, αλλά άκουσα πώς ενδιαφέρεσθε άποκλειστικά και μόνον γιά τούς πλουσιους κυρίες. 'Η Εύα Γκαμπόρ κεραυνοβολεί με έλέμμα πυρίφλεγές τον άπρόσεκτο δημοσιογράφο: —Κακός που είναι αλήθεια ο κόσμος! Και χτυπώντας τό τραπέζι με τό ώραίο της χεράκι: —Διαφεύγω αύτή τη φήμη, κύριε! Είναι άπολύτως άσθήρικτη. Δεν ένδιαφέρομαι παρά μόνον γιά τούς άντρες που είναι πάντοτε εύθυμοι... Στο σημείο αυτό, ή Εύα σκέπτεται λίγο κ' έπειτα με τά χέρια ένωμένα: —'Εξ άλλου, θα τό έχετε ασφαλώς διαπιστώσει κ' έσείς ποσο οί άντρες που δέν έχουν λεπτά είναι μελαγχολικοί... τόσο μελαγχολικοί!

● ΕΝΑΣ περίεργος δημοσιογράφος ρώτησε τον Πορφόριο Ρουμπιρόζα αν είχε, επί τέλους, βρή την εύτυχία στο γάμο. —'Ω, ναι, άπάντησε ο περιβόητος γόης, και μπορώ να σας τό άποδείξω. 'Η τελευταία μου γυναίκα κ' έγω συμφωνούμε σ' όλα τόσο πολύ, που, προχτές άκόμη, άποφασίσαμε γιά τέταρτη φορά μέσα σ' έξη έβδομάδες να μην πάρουμε διαζύγιο.

● Ο ΠΑΠΑΣ τού χωριού περιγράφει με χρώματα ζοφερά τη μέρα της δευτέρας παρουσίας στα χωριάτόπουλα. —Θα γινή ένας σεισμός τρομακτικός, τά εγκατα της γής θ' ανίσταιν, οί σάπτιγγες τ' ούρανού θ' άντηήσου, και από παντού οί νεκροί θα βγούν από τούς τάφους τους... —'Ενας μικρός σηκώνει τό χέρι. —Σας παρακαλώ, έκείνη τη μέρα θα είναι τό σχολείο κλειστό;

● ΕΝΑΣ 'Αμερικανός περιηγητής άπορεί βλέποντας σε μιά αίθουσα τού Λούβρου πολλούς τοιχοσώστας να άντιγράφουν ταμπλό διασημών ζωγράφων. —Δε μου λες, φίλε μου, ρωτάει τον φύλακα, τί τά κάνουν τά παλιά ταμπλό όταν τά καινούργια είναι έτοιμα;

● —ΚΥΡΙΕ διευθυντά, λέει ο υπάλληλος, ήθελα να σας παρακαλέσω να μου δώσετε δυο μέρες άδεια. Αισθάνομαι μεγάλη κουρασση καί... —Αισθάνεσθε κουρασση; όρύεται ο διευθυντής. Θράσος που τό έχετε! Σκαφθήκατε ποτέ ποσο λίγο εργάζεσθε γιά μένα; —Μά, εργάζομαι κάθε μέρα καί... —Κάθε μέρα! βρυχάται ο άλλος. Αύτό μäs έλειπε να μου λέτε πώς σκοτώνεστε στη δουλειά! 'Ακούστε, έκανα ένα μικρό ύπολογισμό. 'Ο χρόνος έχει 365 μέρες, συμφωνοι; —Ναι, ασφαλώς, κύριε διευθυντά. —'Αφήστε με να συνεχίσω. Κοιμάστε όκτώ ώρες τό είκοσιτέτταρωρο, δηλαδή 122 μέρες τό χρόνο. Μäs μένουν 233 μέρες. Κάθε μέρα έχετε όκτώ ώρες άνάπαυση άρα κάθεστε άλλες 122 μέρες. Μäs μένουν 121. Φυσικά, τις Κυριακές δε δουλεύετε και ο χρόνος έχει 52 Κυριακές. Φτάσαμε αιτίως στις 69 μέρες. Κι άς μην ξεχνούμε πώς έχετε έλεύθερα τ' άπογευματινό Σαββάτο, που άν τά υπολογίσω με κι αύτά, πρέπει ν' αφαιρέσουμε άλλες 26 μέρες. Μένουν έπομένως 43 μέρες έργασίας, κι αυτές όχι ολόκληρες, γιάτί κάνετε διακοπή μιά ώρα τό μεσημέρι. Δηλαδή, άλλες 15 μέρες τό χρόνο. 'Αν αφαιρέσετε απ' τις 28 μέρες που μένουν τις 15 της άδειας σας, που φυσικά πληρώνονται, πώες μέρες εργάζεστε ούσιαστικά τό χρόνο; Δεκατέσσερες! Κι άν αφαιρέσουμε απ' αυτές 13 άργίες κατά μέσον όρο τον χρόνο, τί μένει; Σας έρωτώ. —Μιά μέρα, τραυλίζει ο υπάλληλος παραλισμένος. —Τι σας έλεγα; 'Εργάζεσθε μιά μέρα τό χρόνο γιά τό γραφείο. Και θέλετε άνάπαυση; —Έχετε δικιο! Με συγχωρήτε. —Μά γιά σταθήτε! όρύεται ο διευθυντής. Ξεχασα κάτι. Στην πραγματικότητα, δέν εργάζεστε καθόλου, άφού τη μέρα της γιορτής μου σας δίνω πάντοτε άδεια! Κύριε, άπολύστε!

Τα καλλυντικά διατηρούν την όμορφιά και τη δροσιά σας. Και ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ θα τά βρήτε στα Φαρμακεία Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ. Είναι μάλλον άπίθανο να υπάρχουν άλλου, άν δέν τά βρήτε στοῦ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ.

Και μία δόμνησις: Γιά την άνεώτερη και ταχύτερη έξυπηρέτησή σας προτιμάτε τις ώρες 9 — 11 π.μ. και 5 — 6 μ.μ.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

και φυσικά... κομάντες Μαρινοπούλου

ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΤΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ

Πήραμε πολλές έπιστολές σχετικές με τό «δημοψήφισμα γιά τις 10 κομψότερες 'Ελληνίδες τού 1958». που άνήγγειλε, σε προηγούμενο τεύχος μας, ή στήλη «Φλυαρίες». Παρακαλούμε όσους θέλουν να έκφράσουν τη γνώμη τους ν' άποστείλουν συμπληρωμένο τό δελτίο αύτό (ή αντίγραφό του) στα γραφεία μας, Σωκράτους 57.

10 ΚΟΜΨΟΤΕΡΕΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ 1958

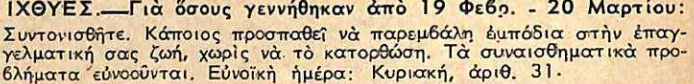
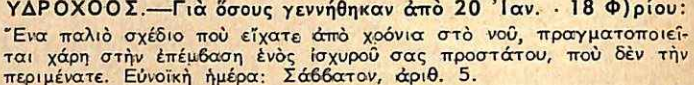
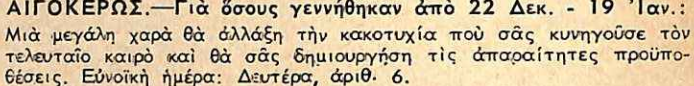
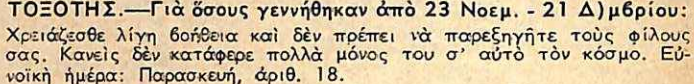
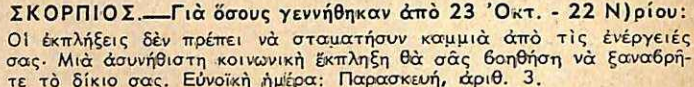
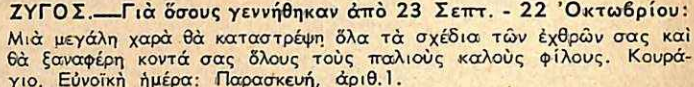
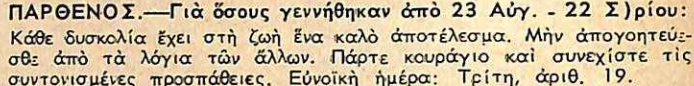
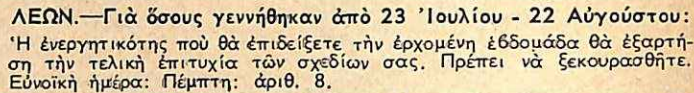
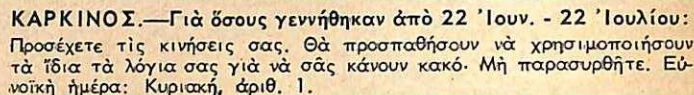
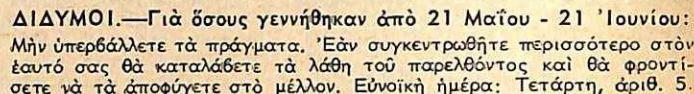
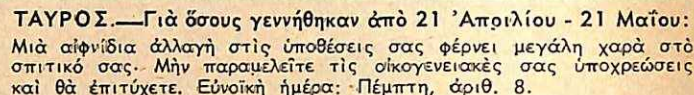
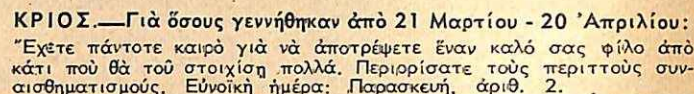
1)	2)
3)	4)
5)	6)
7)	8)
9)	10)

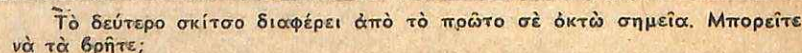
Index

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 17 έως 23 Φεβρουαρίου 1958

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ :

ΣΤΑΥΡΟΛΕΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1.	Είχε πολλὰς ὁ Ὀδυσσεύς	1	
2.	Ὅλα τὰ εἶδη τῆς ἀρχίζον ἀπὸ τὰ κύτταρα (γεν.)	2	
3.	Ἔδρασε κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον τῆς Τσαρικής Ρωσίας — Λέγεται σὲ διασταύματα	3	
4.	Ματαρὰς — Χώρα τῆς Τσεχοσλοβακίας, συνέχευα τῆς Βοημίας	4	
5.	Τῶσαν ἐτῶν ἀπέθανεν ὁ Σωκράτης — Μετέσχε τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου μὲ 40 πλοῖα — Αὕτης γίνεται εὐρύτατη ἡ χρῆσις ἐν τῇ οὐρατικῇ, προφερόμενα μαζὺ (δὸτ.)	5	
6.	Μία φημιζομένη διὰ τῆν μύτην τῆς πόλιν — Νότα	6	
7.	Ποταμὸς καὶ νομὸς τῆς Νορμανδίας — Ἐπώνυμον τῆς συζύγου τοῦ αυτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Θεοδοσίου Β	7	
8.	Τὸ μικρὸ ὄνομα τοῦ ἡθοποιοῦ Πάουελ καὶ... ἐπώνυμον τοῦ Ντάγκλας... — Συγκοινωνιακὴ ἀρτηρία (δὸτ.)	8	
9.	Ἐκτείνεται μέχρι τῶν δυτικῶν ὑπαρειῶν τοῦ Ὑψητοῦ	9	
10.	Ἀρχαιοελληνικοῦ γυναικεῖου ὀνόματος ἡ γενική — Πάσυν τὴν λέξε οἱ Ἀγγλοὶ (αἰτ.)	10	
11.	Αὕτη ἀποδρασεῖν συχνὰ παραβάτας... (αἰτ.)	11	
12.	Μισθὸ νότα... — Ὑποθετικόν —	12	

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Με την άβηθησις συνώνυμος λέξις (αἰτ.).
2. Εἶναι οἱ νομοὶ τῆς Εὐδαρίας...
— Διὰ τῆς προσθήκης του δίνει ἑνω-
ναιαν τριπλασιασμόν (ἀντιστρ.)
— Νότα
3. Ῥώσοι αἰρετικοὶ ἀποσχισθέντες
τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας τοῦ 1.
654, αὐτοκαλούμενοι Παλαισὸρ-
θοδοί
4. Ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ Πεισι-

[illegible]

Πλουσία διαμηχανική περιοχή της
Α. Ερώτησε — Χρονική περίοδος

ЗИГК ЗАГК

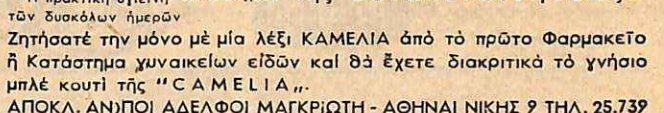
Σημειώσετε τώρα τὴ λέξι, ποὺ
βρῆκατε καὶ σβήσετε στὰ τετράγωνα
τὰ γράμματα ποὺ μεταχειρισθίκατε.
Ψάξτε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι
καὶ συνεχίσατε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖται
νὰ βροῖτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

μετρήσετε 15 βαθμούς.

Π	Ι	Β	Ν	Α	Β
Λ	Ε	Ν	Ο	Λ	Μ
Ι	Λ	Η	Ι	Ρ	Ε
Ε	Γ	Σ	Α	Π	Ι
Γ	Ι	Ρ	Υ	Κ	Σ
Κ	Ο	Σ	Ο	Ν	Α

γούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Η ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

Η ΛΕΥΚΟΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

**Τό ΣΕΡΦ σὰς
δίδει καί
τά ΔΥΟ!**

K-SUR 24/9-925

Ἐγγραφήτε συνδρομηταὶ στήν

ἐκλογή

Με την κανονική έτησία συνδρομή των 96 δραχ. θα την παίρνετε στο σπίτι σας μαζί με το νέο βιογραφικό λεξικό
«ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΙΟΣ»

Σας συνέβη ποτέ ;
 "Ένας κύριος είναι κοντά
 σας και σας λέει γοητευτι-
 κά πράγματα.
 "Εσείς όμως μόλις τον ακού-
 τε, γιατί σκεφτείστε συνε-
 χώς τη μύτη σας.
 Μήπως γυαλίζει; Είναι καλά
 πουδραρισμένη;

**Είναι πολύ
 δυσάρεστο
 να δκέπτεσαι
 πάντα τη μύτη σου**

Αλλά με την καινούργια πούδρα
ΤΟΚΑΛΟΝ μπορείτε να είστε
 οίγουρη, για τον εαυτόν σας.

Δεν δά έχετε πιά μύτη γυα-
 λιστερή; Η πούδρα **ΤΟΚΑΛΟΝ**
 είναι εξαιρετισμένη, πράγμα
 που της δίνει μία ασύγκριτη
 λεπτότητα και πρό παντός το
 πιο αξιόλογο είναι ότι κρατάει
 ολοκληρη την ημέρα χωρίς
 να ένοχλή το δέρμα.
 Αυτή η νέα πούδρα υπάρχει
 σε 7 τέλειους χρωματισμούς.
 Ασφαλώς θα υπάρχει τουλά-
 χιστον μία απόχρωση που θα
 σας ταιριάζη.

"Γνώμη"

**Βιταμινοϋχος
 άλοιφή
 Άντισηπτική
 Άντιφολιδωδης
 Προφυλακτική
 από των λοιμωδών
 νόσων του ανα-
 πνευστικού συ-
 στήματος.
 Άντισηπτικόν
 άμυγαλών**

Είναι τώρα δύσκολα χρόνια που δημοσιεύθηκαν οι Ιατρικές εκθέσεις που διαπίστωσαν μία σχέση ανάμεσα στον καρκίνο των πνευμόνων και τον καπνό. Κι όμως, το πλήγμα αυτό δεν ήταν θανάσιμο για την παγκόσμια πώληση σιγαρέττων. Φαίνεται ότι το πρόβλημα «πώς κόβεται το κάπνισμα» δεν βρήκε ακόμα την απάντησή του. Η «λοβελίνη» του δρος Ντόρσεϋ, αν και φέρνει άηδία προς τον καπνό, προκαλεί, όμως, και μακροχρόνιες ναυτίες. Κάτι άλλες πολύ αμερικανικές παστίλλιες, που έχουν μέσα ζαχαρίνη, άνηθο, γαρύφαλλο κι άλλα μπαχαρικά, έχουν τόση ενέργεια στη γλώσσα και στον ούρανό, ώστε όχι μόνο ο καπνός δεν έχει γεύση, αλλά κ' εξαφανίζεται ή δρεξη. Οι «ψυχολογικές» θεραπείες, που βρίσκει κανείς σε διάφορα περίζήτητα έγχειρίδια, συναντούν στον καπνιστή καταπληκτικές αντιδράσεις...

"Αλλάστε, ο κόσμος διαβάει αντιφατικές ειδήσεις για την επίδραση του καπνού στην υγεία. Πολλοί γι' ατροί ισχυρίζονται ότι η μόλυνση του αέρα στις μεγαλότητες και στα εργοστάσια, οι εξαιτίσεις των αυτοκινητών, οι χημικές ούσιες που περιέχονται στα βιομηχανικά προϊόντα, είναι εξ ίσου υπεύθυνες για τον καρκίνο όσο κ' η πίπα ή τα τσιγάρα.

Ένας Άμερικανός καρκινολόγος, ο δρ Ρίνχφ, αποκάλυψε ότι το πασοστό των καρκίνων του πνεύμονος είναι μεγαλύτερο στις μοναχές, που συνήθως δεν καπνίζουν. Τέλος, μία αμερικανική καπνοβιομηχανία δημοσίευσε μία ανακοίνωση, που έλεγε πως ο μόνος θάνατος που προκάλεσε ο καπνός ήταν ενός γέρου, που η πίπα του μετέδωσε φωτιά στα γένηα του. Κάπνιζε επί...91 χρόνια κ' ήταν 109 έτων.

Οι Ιστορικοί βεβαιούν επίσης ότι ο καπνός έχει υποστή, στο παρελθόν, ακόμα πιο ζωηρές επιθέσεις: Τον είχαν κατηγορήσει διαδοχικά ως υπεύθυνο για την επιληψία, την ανικανότητα, τη σύφιλη, τη φυμاتیωση, την άπνεια, τη δυσκοιλιότητα, την τρέλλα, την τύφλωση και τις καρδιακές παθήσεις. Αλλά, παρ' όλα αυτά, οι άνθρωποι δεν σταμάτησαν το τσιγάρο...

Γιατί επιμένουμε να καπνίζουμε; Αυτή η ερώτηση απασχολεί από καιρό τους ψυχιάτρους και τους κοινωνιολόγους. Τα συμπεράσματά τους είναι πως ο άνθρωπος θα εξακολουθήσει να καπνίζει επί πολλά ακόμη χρόνια.

Όταν ένα παιδί έρχεται στον κόσμο, οι πρώτες του ευχαριστίσεις συγκεντρώνονται γύρω από το στόμα. Οι Ιστοί των χειλέων και των ούλων είναι ευαίσθητοι, λεπτοί, κι ο θηλασμός, που αντικαθίσταται αργότερα από το θύλαγμα του δαχτύλου, άποτελεί για το βρέφος μία ήδονη, που ο Φρόντ χαρακτήρισε ως σεξουαλική. Αυτή η ήδονη προκαλείται αργότερα από υποκατάστατα όπως η τσίκλα, οι καραμέλλες, τα ωραία φαγητά, ακόμη κ' η αγάπη της αμιλίας. Αλλά η ήδονη του καπνού είναι μεγαλύτερη απ' όλες. Στις στιγμές της άμηναιας, όταν ο άνθρωπος ζητά υποσυνείδητα τη μητρική παρουσία, δγάζει ένα τσιγάρο και ξαναβρίσκει την ηρεμία του στην απασχόληση των χειλέων, που η ανάγκη της προέρχεται από τόσο μακριά. Οι καπνισταί, που μασούν την πίπα τους ή το πούρο τους χωρίς να καπνίζουν, δεν διαφέρουν καθόλου από τα παιδιά που τρώνε τα νύχια τους. Είναι, άλλωστε, χαρακτηριστικό ότι όσοι κόβουν το τσι-

γάρο βλέπουν με έκπληξη τον εαυτό τους να παχαίνει, γιατί τρώνε δυο φορές περισσότερο, υποκαθιστώντας τη μία τους απασχόληση με διπλάσια σιασμό της άλλης.

Από παιδί επίσης ο άνθρωπος αισθάνεται την ανάγκη μιας ανταμοιβής: Έχουμε το ασθμα, πολλές φορές την ημέρα, πώς δικαιούμεθα ένα τσιγάρο, έπειτα από μία μεγάλη πνευματική προσπάθεια, μία σωματική κόυραση ή μία μακρά άναμνη. Αυτή την ανταμοιβή, που δεν μας την προσφέρει κανείς, τη δίνουμε οι ίδιοι στον εαυτό μας, για να τον προετοιμάσουμε για τις προσεχείς προσπάθειες.

Έπειτα, το κάπνισμα είναι μία άπδειξη άνδρισμού, ένεργητικότητας, δυνάμεως. Για το παιδί, το τσιγάρο αντιπροσωπεύει τη σπουδαιότητα της ενηλικίωσης. Αποκρυσταλλώνει γύρω απ' αυτό το σύμβολο τα σεξουαλικά του πλέγματα. Το πούρο ιδίως είναι το άκρον άωτον του άνδρισμού, γιατί συνδέεται, στη σκέψη, με τους γκάγκστερς ή τους πλούσιους βιομηχάνους. Όταν ένας άντρας γίνεται πατέρας, προσφέρει πούρα στους φίλους του για να έπιδείξη τη δύναμή του.

Η βασίλισσα Βικτωρία μισούσε το πούρο και το έξωστράκισε κυριολεκτικά. «Οι γυναίκες ζηλεύουν το πούρο, σά να είναι μία αντίζηλη», έγραφε ο Θάκερανς. Οι γυναίκες εκείνης της εποχής δεν έπείτρεπαν στους άντρες τους να καπνίζουν πούρο παρά σ' ένα κλειστό κι άπομονωμένο δωμάτιο, ντυμένοι με μία ειδική ρόμπα και σκούφια, που έπρεπε έπειτα να τα γράζουν. Αργότερα, οι άντρες μπορούσαν να καπνίζουν μετά το φαγητό, αλλά οι γυναίκες άποσύρονταν στο σαλόνι. Όταν πέθανε η Βικτωρία, ο Έδουάρδος Ζ' ώργάνωσε ένα συμπόσιο και, δγάζοντας το πούρο του, ξεστόμισε την έπαναστατική φράση: «Κύριοι, μπορείτε να καπνίσετε!».

Το τσιγάρο κ' οι γυναίκες

Το τσιγάρο χρησίμευε σαν όπλο γις τις γυναίκες χειραφέτησης. Το πούρο της Γεωργίας Σάνδς ήταν ο πρόδρομος αυτής της κινήσεως, που προμηνούσε έλευθερία κι άξιοπρέπεια για το ωραίο φύλο. Στην αρχή, όσες γυναίκες καπνίζαν έθεωρούντο ανήθικες και διεφθαρμένες, κι ακόμη και σήμερα, σε πολλές χώρες, μεταξύ των όποιων και η Έλλάς, οι γυναίκες δεν καπνίζουν στο δρόμο.

Το κάπνισμα άποτελεί πρόσχημα και για πολλά άλλα πράγματα. Είναι, λ.χ., ένας τρόπος έκφρασεως:

Γιατί καπνίζετε;

ΜΙΑ ΨΥΧΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΠΙΟ ΜΥΣΤΙΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΠΟΥ ΚΡΥΒΕΙ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Κάθε καπνιστής έχει τον τρόπο του ν' ανάβη και νά κρατά το τσιγάρο, νά δγάζη τον καπνό. Η έκλογη της μάρκας υπογραμμίζει αυτή την ανάγκη εξατομικεύσεως, προβολής της προσωπικότητας του καθενός.

Έπειτα, το κάπνισμα διευκολύνει την συμπεριφορά: Ο καπνιστής απασχολεί τα χέρια του, κρύβει τη συγκίνησή του, την άδεξιότητά του, κρατάει μια έπίφαση αυτοκυριαρχίας, ψυχραιμίας, έτοιμότητας.

Σοβαρό ρόλο παίζει και το αισθημα κατοχής, ιδιοκτησίας, που έχουν έντονα όσοι καπνίζουν. Υπάρχει μεγάλη οικειότης ανάμεσα σ' έναν άνθρωπο και τη μάρκα των τσιγάρων του, την πίπα του, την καπνοσακούλα του, τον αναπτήρα και τα σπέρτα του, που άποτελούν ένα μέρος του εαυτού του και που μπορεί νά τα δάζη μπροστά του, νά τα πασπατεύη, νά τα χειρίζεται διαρκώς. Ο άπιστευτος αριθμός μικροκινήσεων και μικροαπασχολήσεων που συνεπάγεται μία πίπα —καθάρισμα, συντήρηση, γέμισμα κλπ.— άποτελεί μεγάλη αυτοϊκανοποίηση του καπνιστού.

Οι ψυχολόγοι τονίζουν ότι το κάπνισμα συνεπάγεται και μία δόση μαζοχισμού: Έκτός από την κατανίκηση της ναυτίας, που αισθάνεται ο μαθητευόμενος καπνιστής και που αντιπροσωπεύει ένα θρίαμβο του ανθρώπου άπέναντι στον εαυτό του, ο καπνιστής έχει πάντα τη θέληση νά προξενήση κακό στον εαυτό του. Η τελευταία έκστρατεία εναντίον του καπνού, έξ άφορμής του καρκίνου, γοήτευσε κυριολεκτικά τους καπνιστάς, γιατί ο κίνδυνος που πιστεύουν ότι διατρέχουν τους έπεισε για το θάρρος τους. Είναι χαρακτηριστικό ότι, όσο περισσότερη νικότη περιέχει μία μάρκα τσιγάρων, τόσο πιο άρρενωπη θεωρείται.

Σημασία έχει κι ο κοινωνικός ρόλος του καπνού. Η προσφορά ενός τσιγάρου είναι ύπόθεση ευγένειας, και συχνά η άρνηση ίσοδυναμεί με μία μικρή προσβολή. Άπέναντι στον έντελώς ξένο, η προσφορά ίσοδυναμεί με αυτοσύσταση, με αυτοπαρουσίαση. Κάποιο ρόλο παίζει το τσιγάρο και σαν άνάπαυλα. Το γεγονός ότι καπνίζει κανείς συνήθως στο διάλει-

μα μίας προσπάθειας, μίας συνεδριάσεως, μίας συσκέψεως, στο τέλος ενός γεύματος, κάνει το τσιγάρο σύμβολο της ξεκούρασης, της διασκέδασης που πολλές φορές είναι άδύνατη.

Άπό την άλλη μεριά, η φιλολογία κι ο κινηματογράφος έδωσαν στο τσιγάρο, στην πίπα, ένα φωτισμένο έκζητσεως, έμπειρίας, που έπιτρέπει σ' όλους νά αισθάνονται πιο κοσμοπολίτες, πιο κοσμικοί, πιο άκατανίκητοι, άνάλογα με τη μάσκα των τσιγάρων που καπνίζουν.

Οι ψυχολόγοι διαπίστωσαν ότι η γεύση του καπνού παίζει δευτερεύοντα ρόλο. Σε μερικά «τέστ», που ώργανώθηκαν έπίτηδες, τα πρόσωπα των όποιων είχαν δεθι τα μάτια ήταν γενικά άνικανα νά διακρίνουν ανάμεσα σε δυο μάρκες τσιγάρων. Κι όμως, καθένας έπιμένει στην προσωπική του μάρκα, τη θεωρεί καλύτερη και της μένει πιστός. Η άραση παίζει, λοιπόν, σημαντικό ρόλο στην έκτίμηση του καπνού. Η βέα της τολύψης του καπνού είναι βασικό στοιχείο —τόσο ώστε σπανίως θα δη κανείς τυφλό νά καπνίζει. Η ύπο-

βολή παίζει μεγάλο ρόλο, και καθένας έκτιμά, στο τσιγάρο, την προβολή του εαυτού του, ή μάλλον εκκείνου που η διαφήμιση του έμφανίζει ως εαυτό του... Το όνομα μίας μάρκας, ο έξωτισμός της, ή τιμή της, ο πλούτος ή η κομψότης που συνδέονται μ' αυτήν, ή «βασικότητα» ή και η δημοκρατικότητα της άκμή (το «λαϊκό» τσιγάρο), έχουν μεγάλη σημασία για τον άγοραστή.

Συμπέρασμα: Όλα αυτά τα κίνητρα, φανερά ή μυστικά, άνομολόγητα, κάνουν τον καπνό πρωταρχική ανάγκη για τον άνθρωπο —όχι τόσο άνάγκη σωματική, χημική, αλλά ψυχική και διανοητική. Όσοι δεν καπνίζουν έχουν όλοι το ύποκατάστατό τους, που τους ίκανοποιεί ψυχολογικά. Αλλά για όσους στηρίζονται στο τσιγάρο, για νά εκφράζουν το κρυμμένο εγώ τους, τίποτα δεν μπορεί νά το αντικαταστήσει. Θάπρεπε νά βρεθι κάποια άλλη ισάξια ευχαίστηση στη θέση του τσιγάρου —πράγμα που η έπιστήμη δεν έχει ακόμα κατορθώσει, ούτε καν πλησιάζει νά το κατορθώσει!

Ξέρει τι θέλει το παιδί της...

Όλες οι Μητέρες γνωρίζουν πως ή σοκολάτα για τό παιδί τους είναι ή πιο γευστική, ή πιο ασύγκριτη ΤΡΟΦΗ: Άρκει νά είναι σοκολάτα

ION

Η ΘΡΕΠΤΙΚΩΤΕΡΗ ΣΟΚΟΛΑΤΑ

ΚΟΥΕΝΤΟΡ

από αδυναμία. Κάθε γυρισμός προς ρεαλιστικώ-
τερες μορφές δίνει μετά στον καλλιτέχνη την θε-
βαιότητα, ότι η αφαίρεση — έχει ένα τελείως
προσωπικό τόνο στην περίπτωση του 'Ορέστη
Κανέλλη — δεν είναι αδυναμία για μια πληρέ-
στερη έκφραση, άλλ' αναγκαία, δυναμική ανα-
ζήτηση.

Κι' όπως μπορεί να υπερδυστη — άδικαιολό-
γητα σιέ τελική ανάλυση — ο άπλος φιλότεχνος,
έτσι κι' ο Κανέλλης στα πρώτα ακαδημαϊκά του
θήματα υπέδρεψε το σχέδιο — αυτό το τόσο σίγου-
ρα, με τόση γνώση οικοδομημένο — και τα χρώμα-
τα, με την ανατομία και την παθολογία. Στην ανα-
μέτρηση που ακολούθησε, η ιατρική νικήθηκε, ό-
πως ήταν φυσικό, από το σχέδιο και το χρώμα.
'Η ένυπαρχουσα κλίση, το ταλέντο, κέρδισε για
λογαριασμό της τέχνης τον γεννημένο ζωγράφο
απ' το στρατόπεδο της επιστήμης, στο οποίο προ-
σωρινά και ποτέ ολόψυχα είχε προσχωρήσει.

Για δυό χρόνια, το 1928 και το 1929, ο Κα-
νέλλης φοίτησε στην 'Ιατρική Σχολή. Το «ασταί-
ον», όμως, δεν κράτησε για πολύ. Το 1930 ο καλ-
λιτέχνης έφυγε για το Παρίσι.

Ο Κανέλλης εκθέτει για πρώτη φορά με την
«Ομάδα Τέχνης» στην 'Αθήνα το 1932 και κερ-
δίζει απ' την πρώτη στιγμή την συμπάθεια του
κοινού, για να χάσει, όμως, την ίδια εποχή, το

Για τον 'Ορέστη Κανέλλη το παιδί εί-
ναι πάντα άσπείρευτη πηγή έμπνεύ-
σεως. Στον πίνακα αυτόν, ο ζωγράφος
προσπάθησε ν' αποδώσει την συμπά-
θεια, που μάς γεννάει πάντα ο άνθρω-
πος στα πρώτα θήματα της ζωής του.

«Τα μηχανήματα μάς δίνουν, πολλές
φορές, όταν κινούνται, την αίσθηση
ζωτανών οργανισμών». Έτσι εξήγησε
ο καλλιτέχνης την ιδέα, που τον παρα-
κίνησε να ζωγραφίσει αυτόν τον πίνα-
κα από το λιμάνι του Πειραιώς.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΑΝΕΛΛΗΣ

ΕΝΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΣΕ ΔΙΑΡΚΗ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ

Φορτωμένος την άκριδη 'Ιωνική κληρονομιά, ο 'Ορέστης Κανέλλης, έφτα-
σε, παιδί 10 χρονών ακόμη, στην 'Ελλάδα, που δέχτηκε μετά την κατα-
στροφή τον αφανισμένο ελληνισμό της Μικράς 'Ασίας.

Ο έγκληματισμός του δεν σάβηκε δύσκολος στη νέα του πατρίδα. Κ'
εδώ το ίδιο γαλανή, φιλική ή θάλασσα· οι ελιές 'ίδιες κ' εδω: κορμός θα-
σανισμένος — φύλλωμα λαμπρό κι ανάλαφρο. Και η γή, ίσως βέβαια πιο
λιτή, σε σύγκριση με την γόνιμη γή της 'Ιωνίας, μά πάντα άδελφική, δι-
κή του, παντού ελληνικά αγνάρια.

Έδω, στην παλιά 'Ελλάδα, ανδρώθηκε ο σημερινός ζωγράφος, που για
την κριτική είναι ο «δημιουργός που δεν παύει να οδηγεί τον κόσμο του,
κάθε φορά που μάς τον παρουσιάζει, σε άνώτερη τελείωση».

Και πραγματικά, έτσι συμβαίνει. Μόνο που η διαρκής αναζήτηση, αυ-
τό το αγωνιώδες ερώτημα του καλλιτέχνη προς τον εαυτό του — βρίσκονται
στο σωστό δρόμο; — μπορεί να φέρη τον άπλο φιλότεχνο στη θέση ν' ανα-
ρωτηθί σε πολλές περιπτώσεις, χρονικά καθωρισμένες: Προχωρεί ο ζω-
γράφος, ή μήπως γυρίζει προς τα πίσω; Γιατί, στ' αλήθεια, κι αυτό συμ-
βαίνει κατά περιόδους με τον 'Ορέστη Κανέλλη. Με μια βασική, όμως,
θαίνει κατά περιόδους με τον 'Ορέστη Κανέλλη. Με μια βασική, όμως,
διαφορά. Αυτή η επιστροφή πηγάζει απ' την δημιουργική δύναμη κι όχι

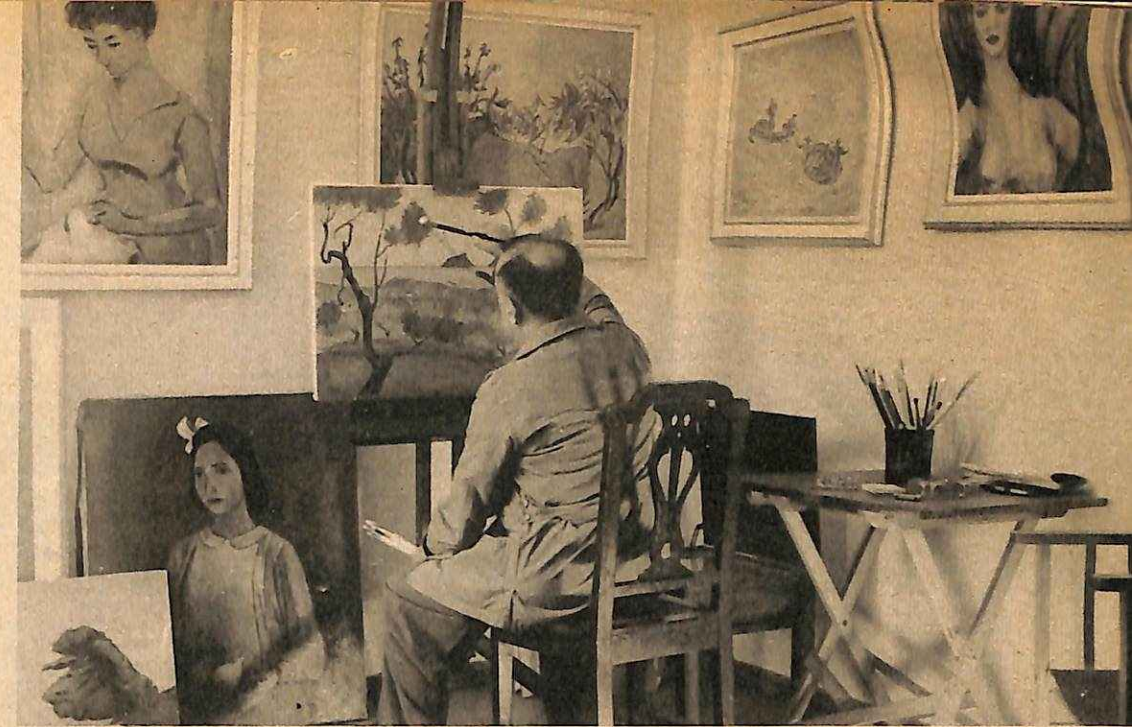
ΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ ΚΑΙ ΤΑ ΠΙΝΕΛΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΧΩΡΙΣΤΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΤΟΥ

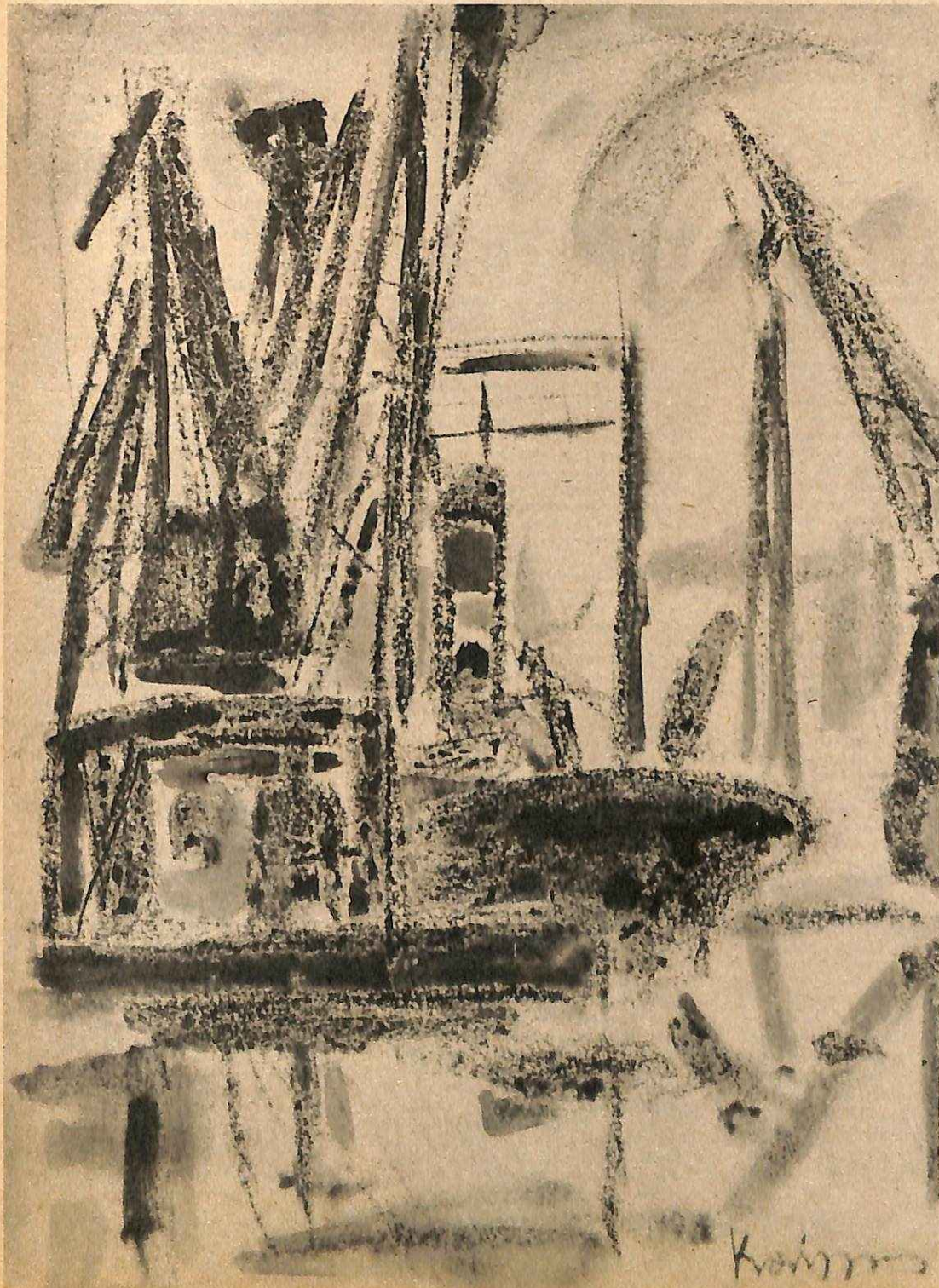
Παρίσι. Αιτία: η υποτίμηση της δραχμής. 'Από
τότε παρουσίασε την εργασία του, πάντα ανανεω-
μένη, σε πολλές εκθέσεις στην 'Ελλάδα καθώς
επίσης και στο εξωτερικό. 'Η τελευταία του έκ-
θεση έγινε στον «Ζυγό» τον Δεκέμβριο του 1956.
Οι κριτικές, όμοφωνα επαινετικές, μάς δίνουν το
μέτρο του ταλέντου του. «Ο Κανέλλης, γράφει
ένας απ' τους κριτικούς, μετά μακρόχρονη πο-
ρεία μόχθου και έσωτερικής περισυλλογής, πα-
ρουσιάζεται με ώλοκληρωμένη βασικά καλλιτε-
χνική φουσιγνωμία». «'Οαση ψυχική, γράφει ένας
άλλος, το δράμα, που μάς χάρισε η έκθεση του
λαμπρού ζωγράφου 'Ορέστη Κανέλλη».

Ποιά, όμως, είναι η γνώμη του ίδιου του καλλι-
τέχνη για το έργο του; Τι πιστεύει ο ίδιος για
την άποστολή του και ποιά ενδιαφέροντα έχει;

Ο 'Ορέστης Κανέλλης αισθάνεται την ανάγκη
της έπαφης με την ψυχή των πραγμάτων. Με
αυτό το «κάτι», που είναι το «κλείσιμο του ματιού»
κάποιες εύτυχισμένες — αισθητικά και συναισθη-
ματικά — στιγμές. Με μια παλέττα διάφανη στο
λάδι και έκρηκτική στην ύδατογραφία, ζεστός
πάντοτε, πλαστικός, καλωσυνάτος, δάσκαλος στο
σχέδιο, δουλευτής επίμονος κ' ευαίσθητος στο
χρώμα, ο Κανέλλης πιστεύει πως πριν αρχίσει έ-
νας πίνακας χρειάζεται μια έπιστημονική χρω-

Ο ΚΑΝΕΛΛΗΣ ΠΕΡΝΑ ΤΙΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΩΡΕΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΣΤΟ ΛΙΤΟ ΑΤΕΛΙΕ
(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ)

ματική προεργασία και μια συναισθηματική άφο-
μοίωση του αντικειμένου για να φτάσει ως το εύ-
τυχισμένο αποτέλεσμα. Συγκρίνοντας έπειτα την
ποίηση με την ζωγραφική, λέει ότι η ποίηση
που βαθίζει κοντά στην ένστικτώδη λειτουργία
της γλώσσας, είναι πολύ πιο εύκολη στην εκδή-
λωσή της κ' έχει πολύ πιο άμεσα αποτελέσματα
στον άκροατή, από ό,τι ένας πίνακας στον θεατή,
που πρέπει να ξέρη να βρή τον δρόμο του ως την
αίτια, ακόμη και του πιο άφηρημένου.

Ο Κανέλλης, βέβαια, δεν δέχεται την αφαί-
ρεση στους εξτρεμισμούς της, αλλά και ποτέ δεν
υποτάσσεται στην φωτογραφική άπεικόνιση των
πραγμάτων. Στα θαλασσινά του τοπία ή άμηση,
ρεαλιστική παρουσία του ύγρου στοιχείου δεν
φαίνεται να τον άπασχολή. Πάντα, όμως, νοιώ-
θεις την φουσκοθαλασσιά ή την γαλήνη. Το φώς
του ήλιου ζυμωμένο με τα κύματα. Και σ' αυτήν
ακόμη την όμιχλη ανακαλύπτεις μια εύγενική
διαφάνεια, υπαγορευμένη ίσως απ' το αίγαιακό
περιβάλλον, που έχει άφομοιωθή απ' τον ζωγράφο.

Οι άνθρωπινες μορφές του Κανέλλη, άπαλλαγμέ-
νες απ' την σκληρότητα της λεπτομέρειας, μάς
δίνουν μ' έναργεια κάποια άπλη στιγμή του θίου
ή κάποιον αδιόρατο έσωτερικό κραδασμό.

Κι ακόμη είναι οι ύδατογραφίες του με τις
διονυσιακές χρωματικές εκρήξεις μέσα στο σεμνό
περιβάλλον της ψαράδικης παραλίας ή τον κα-
τακόκκινο χαιρετισμό κάποιας τσιμινιέρας ανάμε-
σα απ' το γκρίζο δάσος των γερανών.

Και είναι ακόμη το σχέδιο και απ' τα τοπία
και τα δένδρα οι ελιές. 'Αλλά για τί να πρωτο-
μιλήσει κανείς;

«Ας ξαναγορίσουμε όμως στις πεποιθήσεις του
καλλιτέχνη. Είπαμε ότι, όπως δεν δέχεται την εξ-
τρεμιστική αφαίρεση, έτσι δεν μπορεί και να υπο-
ταχθί στην ρεαλιστική άπεικόνιση ενός θέματος.
Πάντως, πιστεύει πως αυτό που οι πολλοί χαρα-
κτηρίζουν σαν παράλογο — και που είναι ότι βρι-
σκειται έξω από τις παραδεδεγμένες γνώσεις μάς
δεδομένης χρονικά στιγμής — δεν μπορεί και δεν
πρέπει να είναι άπορριπτό. Και τουτό, γιατί
κούβει μέσα του το σπέρμα μιάς αφανέρωτης αλή-
θειας, που ο καλλιτέχνης την μορφοποιεί πριν απ'
την ώρα της, αλλά που κάποια ήμερα θα δικαιω-
θί. Και σ' αυτό φαίνεται να συμφωνή και η κρι-
τική μαζί του: «Ο τρόπος ζωής, γράφουν γι'
αυτόν, που ευαγγελίζεται στην ζωγραφική του ί-
σως να είναι, σήμερα τουλάχιστον, απόμακρος πό-
θος». Το ζήτημα είναι αν υπάρχει πάντα ανταπό-
κριση στον πόθο. Γι' αυτό, όμως, αποτελεί έγ-
γύηση το ταλέντο και η συγκρότηση του 'Ορέστη
Κανέλλη, που άσφαλώς θα μάς δώσουν μελλοντικά
καθολικώτερα μηνύματα.

©, ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Καὶ μὴ σὰς φαίνεται παράξενον. Για-
τὶ κάθε κάλτσα γίνεται γιὰ νὰ ται-
ριάξη σὲ δύο, τρία ἢ τέσσερα χρώ-

ΕΝΑΣ ΧΟΡΟΣ, ΜΙΑ ΔΕΞΙΩΣΗ, ΜΙΑ ΜΑΣΤΙΧΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ: Η ΛΙΖ ΚΑΙ Ο ΜΑΪΚ...

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ Έσωτερικών κ. Μακρής, στη δεξίωση του ζεύγους Καλκάνη, με τους κ.κ. Σ. Βενιζέλον και Ε. Βενιζέλον

Κάθε δειλινό ή 'Αθήνα μας αλλάζει μορφή... Τουαλέτες, καπέλλα, κοσμήματα, γούνες, σμόκιν, ξεκινούν για την μεγάλη βραδινή εξόρμηση. Μιά ζωντανή κοσμική ατμόσφαιρα κυκλοφορεί από σπίτι σε σπίτι, από ξενοδοχείο σε ξενοδοχείο, από ταβέρνα σε νυκτερινό κέντρο. Ξεπετιέται από τις ανθοστόλιστες αίθουσες με τους πάμφωτους πολυελαίους και καταλήγει καθημερινά σε μία μικρή στήλη των εφημερίδων. Πόσες αγωνίες, πόσες προσπάθειες δεν καταβάλουν οι 'Αθηναίες για να σχολιασθή ή ομορφιά τους, ή κομψότητά τους. Και πόσο πικραίνονται καμιά φορά από την παράλειψη της εμφάνισέως τους. 'Η 'Αθήνα μας είναι ίσως μία από τις λίγες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες που λατρεύει σε τέτοιο βαθμό την γραμμένη κοινωνική ζωή. 'Αλλωστε ο 'Ιανουάριος και ο Φεβρουάριος δεν είναι μόνον οι μήνες του Καρναβαλιού, αλλά συγκεντρώνουν και τις πιο μεγάλες χορευτικές και μη δεξιώσεις. 'Η 'Αθήνα μας λοιπόν στο κοσμικό της αποκορύφωμα! Κ' έγκαινιάσε τις κοσμικές έκδηλώσεις του καινούργιου χρόνου με ένα ωραίοτατο χορευτικό γεύμα που παρέ-

θεσαν ο κ. και η κ. Βασιλείου Καλκάνη, στο ξενοδοχείο «Βασιλεύς Γεώργιος», που είναι και συγχρόνως το σπίτι τους. Τι να πρωτοθαυμάσει κανείς. Τις κομψές γυναικείες εμφανίσεις, τον υπέροχο διάκοσμο με τις άμυγδαλιές και τις ροδακινιές, τη μουσική του Λέβ ή τον μοναδικό μπουφέ, που άφησε κατάπληκτους τους προσκεκλημένους. Φασιανοί προκλητικοί, ψάρια, στολισμένες γαλοπούλες, συνέθεταν ένα αρμονικό θέαμα, που ήταν κατάλληλο περισσότερο για καλλιτεχνική φωτογραφία, παρά για στομαχική πανδαισία. Και μέσα στην παραζάλη της σαμπάνιας, ύπουργοί, πολιτικοί, διπλωμάτες, κοσμικοί άστέρες, κυκλοφορούσαν, κουβέντιαζαν, χόρευαν, διασκεδάζαν. Μιά πραγματικά άξεχαστη βραδυά.

Με μπλε - μωβ μάτια...

Και να που την κοσμική μονοτονία έσπασε ή άφιξη μιάς ωραίας μελαχροινής γυναίκας με υπέροχα μπλε - μωβ μάτια. 'Η ήθοποιός του αμερικανικού κινηματογράφου 'Ελίζαμπεθ Ταϊήλορ και ο άνδρας της, γνωστός παραγωγός Μάϊκ Τόντ, έφθασαν

στην 'Αθήνα για να παρευρεθούν στην ελληνική πρεμιέρα της ταινίας του Τόντ, «'Ο γυρός του Κόσμου σε 80 ημέρες». Εύκαιρία λοιπόν για να πολλαπλασιασθούν οι κοσμικές συγκεντρώσεις. Κύριο θέμα στα αθηναϊκά σαλόνια ή πρεμιέρα της ταινίας και ή έξασφάλιση μιάς προσκλήσεως. 'Αγωνία για την καθυστέρηση του ιδιωτικού αεροπλάνου των Τόντ. Και τελικά ή πραγματοποίηση της εμφάνισέως τους. 'Ο Διάδοχος Κωνσταντίνος, ύπουργοί, όλο το διπλωματικό σώμα παρόντες. Τα μέλη του 'Ελληνοαμερικανικού Συνδέσμου είχαν πλημμυρίσει τις αίθουσες του «Ράντιο Σίτυ». Γοήτευσε τους 'Αθηναίους ή μικρόσωμη σειρήνα του Χόλλυγουντ. Και την ίδια βραδυά, όπως κάθε χρόνο, ένας έκλεκτος 'Αθηναίος, ο διοικητής της Τραπεζής της 'Ελλάδος κ. Ξενοφών Ζολώτας, είχε την μεγάλη κοσμική του συγκεντρώση στις αίθουσες του ξενοδοχείου της «Μεγάλης Βρεταννίας». 'Ανάμεσα στους προσκεκλημένους του ήταν και το ζεύγος Τόντ, που είχε γίνει το κύριο θέμα συζητήσεως εκείνες τις ημέρες. 'Η κυμψη σιλουέττα της 'Ελίζαμπεθ Ταϊήλορ, που φορούσε ένα χαριτωμέ-

↑ ΣΠΑΝΙΑ ΜΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ πρεμιέρα συνεκέντρωσε τόσους έκλεκτους 'Αθηναίους και 'Αθηναίες που έκτος από την ωραία ταινία άπήλαυσαν και την ωραιότατη 'Ελίζαμπεθ Ταϊήλορ. Στη φωτογραφία το ζεύγος Τόντ έχει στη μέση των 'Αμερικανό επιτετραμμένο κ. Τ. Πένφηντ.

(Φωτ. Κ. Ραφσηλίδη — ΕΛΚΗΝ)

Ο κ. Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΑΚΗΣ χορεύει με την κόρη του υπό τους συναρπαστικούς ήχους της ορχήστρας Λέβ - Κανακάκη στο χορευτικό γεύμα του ζεύγους Βασ. Καλκάνη.

ΕΚΤΟΣ από τον υπέροχο διάκοσμο και τη θαυμάσια μουσική, μοναδικός χαρακτηρίστηκε ο μόνον και ο μπουφές του χορευτικού γεύματος του κ. και της κ. Βασ. Καλκάνη. Στη φωτογραφία ο κ. και η δις Κωτάκη και ή κ. Πεσνικίδη.

νο παριζιάνικο καπελλάκι στον ίδιο τόνο του φορέματος, προκάλεσε χιλιάδες σχολίων, που άσφαλώς θά ζήλευαν ακόμη και ή "Ελσα Μάεγουελ ή ή Λουέλλα Πάρσονς. 'Αλλά και στην Ταϊήλορ όμως φαίνεται ότι έκαναν εντύπωση οι 'Αθηναίες. Κουβεντιάζοντας λίγο αργότερα με μιά φιλική της συντροφιά, σχολίαζε την κομψότητα των 'Ελληνίδων και τις παρώμοιαζε με τις Γαλιίδες. Και πραγματικά εκείνη τη βραδυά οι κομψές 'Αθηναίες είχαν βάλει τα δυνατά τους και ή «Μεγάλη -Βρεταννία» -θύμιζε περισσότερο σαλόνι μεγάλου παρισινού οίκου μόδας, παρά άπλη κοσμική δεξίωση.

Και το Καρναβάλι κυλά...

Αλλά ή 'Ελίζαμπεθ Ταϊήλορ και ο Μάϊκ Τόντ μάς έφυγαν. Τα αθηναϊκά κοσμικά άστέρια όμως, συνεχίζουν τη νυκτερινή τρυχά τους στις αλλεπάλληλες έξορμήσεις του έφετεινού Καρναβαλιού.

Και το Καρναβάλι κυλά στην

Η ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑ κ. Βασιλείου Καλκάνη πίνει ένα ποτήρι σαμπάνια με τους κύριους Α. Δασκαλάκη, Χ. Ζαλοκώστα και Κ. Παπαγιάννη, κατά το ωραιότατο χορευτικό γεύμα που παρέθεσε το ζεύγος Καλκάνη μέσα στις πολυτελέστατες αίθουσες του ξενοδοχείου «Βασιλεύς Γεώργιος».

ΕΝΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ στιγμιότυπο στοργής, άφσσιώσεως και άγάπης του ζεύγους Τόντ.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ τής Τραπεζής τής Έλλάδος κ. Ξενοφών Ζολώτας έδωσε δεξίωση στη «Μεγάλη Βρετανία». Στη φωταγραφία ο κ. Σεργιέρης και οι κυρίες Μαρμαζίνη, Καλλιπιοβάκη και Καψάλη.

ΕΝΑΣ ΧΟΡΟΣ, ΜΙΑ ΔΕΞΙΩΣΗ, ΜΙΑ ΜΑΣΤΙΧΑ

‘Αθήνα. Βεβαίως δέν μπορεί νά συγκριθῇ σέ μεγαλοπρέπεια μέ τις άποκρηάτικες ή κοσμικές εκδηλώσεις τής Νέας ‘Υόρκης, τού Παρισιού, τού Λονδίνου, τού Μονάχου και τής Κολωνίας. Καί πολύ περισσότερο μέ την καταπληκτική δεξίωση πού έδωσε τὸ ζεύγος Τόντ στην Μάντισον Σκουάρ. Καί ποιός δέν είχε διαβάσει τίς άτέλειωτες περιγραφές τών αμερικανικῶν εφημερίδων και περιοδικῶν. ‘Ωρες ολόκληρες ή αμερικανική τηλεόραση μετέδιδε τήν καταπληκτική αὐτή χορευτική συγκέντρωση. Καί τά κουτσομπολιά ξπαιρναν και έδιναν. Οι δεκαοκτώ χιλιάδες

προσκεκλημένοι τού Τόντ ήρθαν μέ δικά τους τελείως ξεοδα στην Νέα ‘Υόρκη. Πληρωμένα αεροπορικά ταξίδια και παραμονή. ‘Ο πλούτος τού μπουφέ και τής διακοσμήσεως τών αίθουσῶν υπερβαίνει κάθε προηγούμενο. Πέντε μέτρα τούρτα και γαλλικές σαμπάνιες εκλεισαν τήν καταπληκτική αὐτή εορτή. Καί σάν νά μή έφθάνε αὐτό, όσοι παρέστησαν στην πρεμιέρα τής ταινίας τού Μάικ Τόντ, απέκτησαν κι από ένα πολυτελές αδιάθροχο δωρεάν από τὸν παράξενο αὐτό ‘Αμερικανὸ εκατομμυριούχο, πού έπειδή φοβότανε πώς θά βρέξη έκανε μία μεγάλη παραγγελία

από ανδρικά και γυναικεία αδιάβροχα, πού τού έστοίχισαν αρκετές εκατοντάδες δολλάρια. Τά τεράστια όμως ξεοδα τού Μάικ δέν μειώνουν τήν περιουσία του, αλλά κατά κανόνα —όπως λένε οι καλῶς πληροφορημένοι— τήν αυξάνουν. Τὸ λευκὸ τηλέφωνο πού υπάρχει στο έσωτερικό τού ιδιωτικοῦ του αεροπλάνου, τὸν πληροφορεῖ σέ κάθε γωνιά τής γῆς, ότι τά ξεοδά του διπλασιάζονται. Μερικοί μάλιστα πού δέν πολυσυμποθουν τὸν καινούργιο αὐτὸν επιτυχημένο ‘Αμερικανὸ εκατομμυριούχο, υποστηρίζουν πώς στίς τηλεφωνικές του συνδιαλέξεις μέ

τὸν εἰκοσιπενταετῇ γιό του, μαθαίνει μέ... ανακούφηση πώς ὅσο ξεοδεύει, εἰσπράττει.

Κ’ εἶται ή ὁμορφομάτα Λίζ Τάιηλορ, πού έχει φαίνεται αρκετή αδυναμία στους εκατομμυριούχους —μιά και ὁ πρώτος άνδρας τής ήταν γιός τού ιδιοκτήτου τών ξενοδοχειακῶν επιχειρήσεων Χίλτον, Νίκ Χίλτον— δέν προφταίνει ὅτε νά εκφράση μιά επιθυμία τής και άμέσως έχει πραγματοποιηθῇ.

Και νά πού ή ὀλιγοήμερη παραμονή τού ζεύγους Τόντ-Τάιηλορ στην ‘Αθήνα, έδωσε τήν ευκαιρία στο ελληνικό κουτσομπο-

ΣΤΗ ΔΕΞΙΩΣΗ τού κ. Ξ. Ζολώτα παρευρέθησαν και ή ‘Ελίζαμπεθ Τάιηλορ μέ τὸν σύζυγό τής Μάικ Τόντ. ‘Η κ. Σ. Βενιζέλου συνομιλεῖ μέ τὸ ζεύγος Τόντ και τὸν πρεσβευτῇ τής Κίνας.

Ο ΠΤΕΡΑΡΧΟΣ και ή κ. Χαρ. Ποταμιάνου σέ μία φιλική συνομιλία μέ τήν κ. Κανελλοπούλου.

λιό νά άσχοληθῇ μέ τὸ παρελθόν και τὸ παρόν τους. Λίγες ήμέρες πρίν μäs έλθουν άρχ σε σιγά-σιγά τὸ κουθέντισμα. Καί όταν πιά τούς είδαν, τά σχόλια κυκλοφοροῦσαν μέσα στίς αίθουσες χωρίς τελειωμό. Πίσω από τὸ οητευτικό χαμόγελο τής Τάιηλορ α.εκάλυψαν μερικοί έναν κακό χαρακτήρα, πεισματάρικο και έγώιστικό. ‘Αλλοι είχαν τόσο μαγευθῇ από τά μάτια τής, ὥστε περιώρισαν τήν κριτική στὸν τρόπο τού ντυσίματός τής. ‘Ιδιαίτερα τούς απησχόλησε ένα καταπληκτικό ταγ.έρ πού φοροῦσε τήν έπυμένη τής άφίεώς τής από μαύρη γούνα «μπράντσαντς»,

πού θά είχε στο χίσει στὸν εκατομμυριούχο σύζυγό τής αρκετά «ντόλλαρς»... ‘Αλλά στην κοσμική ‘Αθήνα μας τά επίκαιρα θέματα δέν κρατοῦν πολύ. Καί τὸ ζ.ύγος Τόντ ξεχάστηκε έπειτα από κάμποσο καιρό γιὰ νά ξεπηδήση κάτι καινούργιο. Τὸ φούντωμα τού Καρναβαλιού... Χοροί, πιδ έπίσημο, πιδ μεγάλοι πού φέρνουν τὸν τίτλο τού φιλανθρωπικοῦ και διοργανώνονται κατά κανόνα από διάφορα σωματαία. Τί μανία αλήθεα κι αὐτή τά τελευταία χρόνια. Κάθε σύλλογος, από τὸν πιδ γνωστὸ μέχρι τὸν πιδ άγνωστο, παρουσιάζεται κά-θε ‘Αποκρηά στὸν ιδιοκτήτη ενός

άθηναικοῦ ξεοδοχείου και ξεκινά γὰ τήν μεγάλη ιδέα τής... χοροεσπερίδος! Πολλοί μάλιστα άποτολμοῦν και τὸ σμόκιν, πού πριορίζει κάπως τὸν αριθμὸ τών προσερχομένων. ‘Αλλά υπάρχουν κ’ οι απλούστεροι μέ τὸ μαῦρο κοστούμι, πού γλεντοῦν φυσικά τὸ ίδιο και δέν παραλείπουν τήν χορευτική ὀρχήστρα, τά κοτιγιόν, τίς σερπαντίνες. ‘Ο ‘Αθηναῖος θέλει κάθε ‘Αποκρηά νά γλεντήσει. Καί ιδιαίτερα μέσα στο περιβάλλον του. Νά λοιπόν γιατί έχουν τόσο πολύ επκρατήσει οι σωματειακές χορευτικές συγκεντρώσεις. ‘Αλλά υπάρχουν φυσικά και οι μ.γ.λοι άθηναικοί χοροί, πού

μολοντί προέρχονται από παλιές φλανθρωπικές οργανώσεις, έχουν πλέον καθιερωθῇ σάν άπαραίτητο στοιχείο τής άθηναικής ‘Αποκρηάς. Καί ποιός δέν χάρηκε τὸ «Μπάλ ντέ Τέτ» τού ‘Εθνικοῦ Συμβουλίου τών ‘Ελληνιδων, τὸν «Βυθὸ τής θαλάσσης» τής χοροεσπερίδος τής Χριστιανικής ‘Ενώσεως Νεανίδων και τήν ελληνική ατμόσφαιρα τού χοροῦ τού Λυκείου τών ‘Ελληνιδων. ‘Αλλά σύντομα θά τελειώση και τ’ άποκρηάτικο ξεφάντωμα και ή ‘Αθήνα μας θά δαναγυρίση ήσυχα-ήσυχα στην άπλή κοσμική τής ρουτίνα! ■■■

Ο κ. Ξ. ΖΟΛΩΤΑΣ υποδέχεται στη δεξίωσή του τὸ ζεύγος Μάικ Τόντ. Δεξιά ο κ. Β. Μιχαηλίδης, ὁ ὁποῖος αντιπροσώπευε τὸν Μάικ Τόντ στην ‘Ελλάδα γιὰ τήν ταινία του «Ο γύρος τού κόσμου».

Ο κ. ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ, ὁ κ. Γεώργιος Σκούρας, ὁ κ. Μποδοσάκης και ὁ διοικητῇ τής Τραπεζής

τῇς ‘Ελλάδος κ. Ξενοφών Ζολώτας σ’ ένα φιλικὸ στιγμιότυπο κατά τήν δεξίωση τής «Μ. Βρετανίας»

ΕΚΛΕΚΤΕΙΣ ΚΑΙ ΚΟΜΦΕΣ ‘Αθηναῖες παρευρέθησαν στη μεγάλη δεξίωση τού κ. Ζολώτα. Στη φωταγραφία διακρίνονται οι κυρίες Γαροφαλίδη, Πατρωνικόλα, Τσαλδάρη, Λεβίδη και Μαζαράκη.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΚΡΙΣΕΙΣ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

‘Η «Τρισεύγενη» και τὰ δύο νέα ἔργα τοῦ «Ἀκροπόλ»

Αρχίζουν οἱ ἀλλαγές προγραμμάτων στὶς Ἀθηναϊκὲς σκηνές. Τὸ «Ἐθνικόν», καὶ τὸ «Ἀκροπόλ», ἀνέβασαν ἡδὴ ἔργα καὶ ἐτοιμάζονται νὰ παρουσιάσουν νέα τὸ «Ρέξ», καὶ ἡ «Διδανὴ» καθὼς ἐπὶ τῆς «Ἰντεράλ» ὅπου ἡ Κατερίνα θὰ ἀνεβάσῃ στὶς 26 Φεβρουαρίου τὴν «Λαίδη Μπέττυ» τοῦ Μώμ. Ἀς δοῦμε, λοιπόν, τί εἶναι τὰ ἔργα ποὺ ἔχουν ἀνεβεῖ.

Τὸ «ΜΠΟΥΡΙΝΙ», ποὺ διαβάσατε, κ. Ἀνδρέα Λάμψα (Ἀλεξάνδρεια), σὲ γαλλικὸ καλλιτεχνικὸ περιοδικό, εἶναι ἐρασιτεχνικὸς φιλοτεχνικὸς ὁμιλος ποὺ ὑπάρχει στὴν Μυτιλήνη. Ἐκεῖ ἰδρυσθὲν τὸ 1941, καὶ ἐπὶ κεφαλῇ του εἶναι ὁ κ. Ἀλ. Πεσματζόγλου. Ἡ προβολὴ του στὸ ἐξωτερικὸ ἔγινε μὲ τὴν εὐκαιρίαν ποὺ τὸν περασμένον Σεπτέμβριο ὁ θεατρικὸς αὐτὸς ὁμιλος ἔλαβε μέρος στὸ πρῶτο διεθνὲς φεστιβάλ ἐρασιτεχνικοῦ θεάτρου, ποὺ ὀργανώθηκε στὸ Μονακό. Ἐπαίξε ἐκεῖ τὸν «Βουρκόλακ» τοῦ Ἀργύρη Ἐφταλιώτη καὶ ἐγνώρισε, κατὰ διατίτση τῶν ξένων, ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία. Μάλιστα, χάρις στὸ «Μπουρινί», καὶ αὐτὴ τὴν ἐμφάνισή του, ἡ Ἑλλάς ἔγινε δεκτὴ στὴ «Διεθνή Ἑνωσὴ Ἑρασιτεχνικοῦ Θεάτρου».

Τὸ ΘΕΑΤΡΟ τοῦ Ἐθνικοῦ Κήπου, δις Δημήτρη Ἀρετῆ (Πειραιεύς), δὲν θὰ τὸ ἔχη ἐξέτος ὁ Νίκος Χατζίσκος, ποὺ περιοδεῖναι τώρα μὲ τὸν θίασό του στὴ Δυτ. Μακεδονία. Ἡ Ἐπιτροπὴ Κήπων καὶ Δενδρостоιχιῶν, στὴ δημοπρασία ποὺ ἔγινε πρὸ μηνός, κατεκύρωσε τελικὰ τὸ πρῶτο αὐτὸ ἀθηναϊκὸ κηποθέατρο στὸν Κωστή Λειβαδέα. Ὁ Χατζίσκος, ἐπειδὴ —ὅπως υποστηρίζει— εἶχε προτείνει καλύτερους οἰκονομικοὺς ὁρους, κατέρυγε στὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖο προσδιώρισε ὅτι τὰ ἐκδικαστῇ τὴ διαφορά στὶς 20 Μαΐου. Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Λειβαδέας —ὁ ὁποῖος θὰ διατηρήσῃ καὶ τὸν ὁμιλο τῆς ἀρχαίας τραγωδίας— ἐτοιμάζει τὸν θίασό του, ὁ ὁποῖος θὰ παίξῃ τὴν θερινὴν σαζὶν στὸν Ἐθνικὸ Κήπο. Σημειῶνω, μὲ αὐτὴ τὴν εὐκαιρία, ὅτι τὰ τρία χρόνια ποὺ λειτουργεῖ τὸ «Ὁμιλος Ἀρχαίας Τραγωδίας», ἔχουν συνολικὰ παρακολουθήσει τὶς παραστάσεις του περὶ τῆς 120 χιλιάδες θεαταί.

Ὁ ΘΕΟΦΑΝΙΔΗΣ, κ. Ἐλσα Παπαδάτου (Ἀθῆναι), εἶναι ὁ συνθέτης τῆς μουσικῆς κωμωδίας «Καζανόβας μὲ τὸ ζόρι», ποὺ ἀνεβάξει αὐτὲς τὶς ἡμέρες τὸ μουσικὸ συγκρότημα τῆς «Διδανῆς». Ὁ ἴδιος ἔχει κάνει τὴν διασκευή καὶ τοῦ κειμένου, ἡ μουσικὴ, ὅμως, αὐτὴ κωμωδία δὲν εἶναι καινούργια καὶ πολὺ σωστὰ σημειῶνεται ὅτι ἔχετε ξανακούσει αὐτὸ τὸν τίτλο. Τὸ ἔργο ἔχει ξαναπαίχῃ, καὶ μάλιστα, μὲ πολὺ ἐπιτυχία. Σκεῖνα ἀπὸ ἕνα ἔργο πρὸς ἔργον ἀνέβασε στὰ 1923 ἡ Μαρίκα Κοτοπούλη, ἔχοντας τότε στὸν θίασό της τοὺς Λογοθετίδην καὶ Ἀργυρόπουλο μαζί. Ἐκεί μὲ μουσικὴ κωμωδία πρωτοπαίχθηκε στὰ 1944 στὸν «Ἀπόλλων» μὲ Κοκκίνην καὶ Φιλίππιδην.

«ΚΟΡΗΟΙ», κ. Ἀργυρῶ Θεοφάνους (Κόρινθος), ποὺ εἶδατε σὲ κάποιο εὐθυμογράφημα νὰ ἐπὶνομάζωνται ὠρισμένοι ἐπιθεωρησογράφοι, εἶναι ἕνας καλλιτεχνικὸς —νὰ πούμε— ἰδιωματισμός. «Κορηοί» ἀποκαλοῦνται στὴν ἐπαγγελματικὴν θεατρικὴν γλῶσσαν οἱ νέοι κυρίως εὐθυμογράφοι, ποὺ γράφουν ἐπιθεωρησιακὰ προγράμματα ἢ σατιρικὰ νοῦμερα γιὰ βαριετὲ καὶ συνοικιακὰ ἢ ἐπαρχιακὰ θέατρα. Καὶ τοὺς λένε «κορηοὺς» διότι ἐμφανίζονται μόνον τὸ καλοκαίρι...

Γιὰ τὴν «Τρισεύγενη» τοῦ Παλαμά, ποὺ ἀνέβασε τὴν περασμένη ἐβδομάδα τὸ «Ἐθνικὸ Θέατρο», ὁ Γρηγόριος Ξενόπουλος ἔχει γράψῃ κατὰ τὸ ἐπιγραμματικόν: Ἡ «Τρισεύγενη» εἶναι δράμα... ἀπὸ τὴν ἀνάποδον. Δηλαδή, ὅσα ἐπρεπε νὰ γίνωνται εἰς τὴν σκηνὴ συμβαίνουν εἰς τὰ παρασκήνια καὶ τ' ἀφηγούνται στοὺς θεατὰς οἱ ἡθοποιοί. Καὶ ὅσα, πάλι, ἐπρεπε νὰ συμβαίνουν στὰ παρασκήνια καὶ νὰ τὰ μαθαίνωμε μὲ δυὸ λόγια, αὐτὰ ἀκριβῶς ἐκτυλίσσονται ἐπὶ σκηνῆς. Θὰ προσέδωσιν καὶ κατὰ ἀκμὴν: Οἱ ἀφηγήσεις ποὺ ἀκούονται εἶναι ἀτελείωτες. Οἱ μακρότατοι διάλογοι, συνδυσμένοι μὲ τὴν ἔλλειψιν ζωῆς καὶ γοργὴς δράσεως καὶ μὲ τὴν μετατόπισιν τῶν δραματικῶν καταστάσεων εἰς ὅσα ὑποθετικὰ ἐκτυλίσσονται ἐκτὸς τῆς σκηνῆς, συνθέτουν τὰ κύρια μειονεκτήματα τοῦ ποιητικοῦ αὐτοῦ ἔργου. Ὅμως, ἐδῶ καὶ 22 χρόνια ὅταν πρωτοπαίχθηκε, στὶς 19 Νοεμβρίου 1935, ἡ «Τρισεύγενη» στὸ «Βασιλικὸ Θέατρο», διαπιστώθηκε συγχρόνως καὶ κατὰ ἄλλο πολὺ σημαντικόν: Ἡμπορεῖ ἡ δημιουργία τοῦ Κωστή Παλαμά νὰ περικλεῖται ἀρκετὴ ἀντιθεατρικότητα, ἐν τούτοις, δὲν εἶναι καὶ μὴ σκηνικὴ ἀποτυχία. Ἀντιθέτως εἰς ἀντιστάθμισμα αἰσθημα καὶ λυρισμο. Ἐχει ψυχὴ καὶ εἶναι —ὅπως ἔχει γράψῃ ὁ Φώτος Πολίτης— ἕνα ποιήμα, ὑπόδειγμα ὀχι βέβαια γιὰ τὴν σκηνικὴ μορφή του, ἀλλὰ γιὰ τὴν ποιητικὴ ἀλήθειαν τῆς ἐμπνεύσεως, γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο πρέπει νὰ ἐργάζεται ὁ ἀληθινὸς ποιητής. Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πιστοποιήθηκε καὶ στὴν τωρινὴ ἀναβίωση τῆς «Τρισεύγενης».

Σκηνοθεσία καὶ ἡθοποιοί

Καὶ πιστοποιήθηκε, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ παράστασις, ἔτσι ὅπως τὴν ἐμοντάρισεν ὁ σκηνοθέτης Κωστής Μιχαηλίδης, δὲν ὑπεγράμμισε δημιουργικὰ τὴν πλευρὰ τῶν ἀρετῶν τοῦ ἔργου. Ὑπάρχει κατὰ τὸ ψυχρὸ στὴν ὅλη παρουσίαν του. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, λείπει ἡ ἀτμόσφαιρα, λείπει τὸ κλίμα ποὺ χρειαζότανε, λείπει ἀκριβῶς ἡ ψυχὴ ποὺ χαρακτηρίζει τὴν ποιητικὴν δημιουργία τοῦ Παλαμά. Καὶ λείπει ἀκόμη ἡ σωστὴ ἐρμηνεία ὠρισμένων ρόλων. Πρῶτα-πρῶτα ἡ κεντρικὴ ἡρωίδα. Ἡ Ἄννα Συνοδινὸν ἔδωσε πολὺ ἡρωϊκὸ τόνο, ἐντόνον ρητορικὸν χρῶμα καὶ ὑπερμετρητὴ ἐξωτερικὴ «λεβεντιά» στὴν διαγραφὴ της. Γι' αὐτὸ ἡ Τρισεύγενὴ της εἶναι καλὴ μονάχα ὠρισμένης στιγμῆς, κυρίως δὲ στὴν τρίτη πράξη. Παράλληλα ὁ Ἀλέκος Δεληγιάννης, ὁ ὁποῖος ἔπαιξε τὸν Πέτρο Φλώρη, ἀτύχησε ἀφάνταστα. Ψεύτικος καὶ στεγνός, ἀψυχος, ρητορικὸς, μονοκόμματος ὑπεγράμμισε τὶς κακὲς καὶ ὀχι τὶς καλὰς σκηνὰς τοῦ ἔργου. Ἐντελὸς ἀσημαντὴ κατόπιν ἦταν ἡ Κικὴ Ρέππα, ποὺ ἔπαιξε ἄτονα καὶ ἀχρωμα τὴν Ποθούλα, καὶ πῶς οὐσιαστικὸς τὸν ρόλο ποὺ ποιητικὸς κείμενον. Ὁ Νίκος Παπακωνσταντίνου ἐπίσης δὲν ἔκαμε πολὺ αἰσθητὸ τὸν Καραλή, οὔτε ἡ Νέλλη Μαρσέλλου τὴν μητρίαν. Προσδετικῶς, πολὺ καλὴ ἦταν ἡ ἀπόδοσις τοῦ Ἀποστολίδου καὶ τοῦ Βαφιά στὸν ρόλο τοῦ πατέρα καὶ τοῦ ἀγροφύλακα, καὶ τῆς Ἀθανασίας Μουστακὰ καὶ τῆς Ἑλένης Ζαφειρίου στὰ μέρη τῆς Κυρὰ Καλῆς καὶ τῆς Ἀλτάνας. Πρέπει κατόπιν νὰ πούμε ὅτι ἀκριβῶς μέσα στὸ πνεῦμα τοῦ ποιητοῦ βρισκότανε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἔως τὸ τέλος ὁ Γιώργος Γληνός, ὁ ὁποῖος ζωγράφισε παραστατικὰ καὶ στὴ σωστὴ γραμμὴ τὸν

βιολιτζή Νίκαρο. Ὁ διακεκριμένος πρωταγωνιστὴς καὶ μαζὺ ὁ Στέλιος Βόκοδισ —ποὺ ὑπεδύθη ἀδρά, πειστικὰ καὶ χαρακτηριστικὰ τὸν Πάνο Τράτα— ἦταν οἱ καλύτεροι τῆς παραστάσεως. Μιάς παραστάσεως, ποὺ ἔάν δὲν εἶναι στὸν τόνο ποὺ ἐπρεπε, μὰς ἔδωσε, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὴν εὐκαιρίαν νὰ ξαναζήσουμε ἕνα ποιητικὸ ἔργο, ποὺ μ' ὅλα τὰ θεατρικὰ ἐλαττώματά του, εἶναι σὰν κείμενον ἀπὸ τὰ πῶς ἀξιόλογα τῆς νεοελληνικῆς δραματικῆς παραγωγῆς. Καὶ γι' αὐτὸ ἔκαμε πολὺ καλὰ ἡ διεύθυνσις τοῦ «Ἐθνικοῦ Θεάτρου» ποὺ μὰς τὸ ξαναθύμισε.

Τὰ νέα ἔργα τοῦ «Ἀκροπόλ».

Εκτὸς, ὅμως, ἀπὸ τὴν πρεμιέρα τῆς «Τρισεύγενης» εἶχαμε τὴν περασμένην ἐβδομάδα ἀλλαγὴς ἔργων καὶ στοὺς δυὸ θιάσους τοῦ «Ἀκροπόλ». Τὸ τμήμα πρὸς ἀνέβασε τὸ «Ρομάντσο μιάς

ἰστορίας» τοῦ Σπύρου Μελάς φωτογραφούμενος εἰς τὸ Μάρμπουργκ μὲ τὴν πρωταγωνίστρια —τοῦ ἐκεί κρατικὸν θεάτρον Λίλα φον Μπλίσσινγκ. Ὁ Μελάς ἐπῆγε καὶ ἔμεινε λίγες ἡμέρες εἰς τὴν Γερμανίαν μὲ τὴν εὐκαιρίαν ποὺ στὸ θεάτρον τοῦ Μάρμπουργκ μὲ τὴν εὐκαιρίαν ποὺ παίχθηκε ἐκεῖ, μὲ ἐπιτυχία ἡ γνωστὴ κωμωδία τοῦ «Ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ σκύλος».

καμαριέρας» καὶ τὸ μουσικὸ τὴν ἐπιθεώρησιν «Ἐδῶ Ἀθῆναι». Ἡ καινούργια κωμωδία τῶν κυρίων Σακελλάριου καὶ Γιαννακόπουλου δὲν εἶναι οὐσιαστικὰ κωμωδία καὶ δὲν εἶναι καὶ ἐντελὴς... καινούργια. Πρόκειται γιὰ ἕνα εὐθυμο σκηνικὸ παίγνιδι, ποὺ οἱ δυὸ δημιουργοὶ τοῦ ἔχουν καὶ ἄλλοτε χρησιμοποίησι τὸν καμδᾶ του. Μία φορὰ —ἀκούω, γιὰτὶ ὁμολογῶ ὅτι προσωπικῶς δὲν τὸ θυμοῦμαι— σ' ἕνα ἔργο, ποὺ ἔδωσαν στὸ «Ρέξ» καὶ εἶπε τὸν τίτλο «Φλαίρ ντ' ἀμούρ» (τὸ συνώδευε μουσικὴ Καπνίσση καὶ ἔπαιξε καὶ ἡ Ἄννα Καλουτᾶ) καὶ μὴ δευτέρῃ φορὰ στὸ «Ριάλτο». Στὸ θεάτρο αὐτὸ τῆς Κυψέλης, τὸ ἔργο μὲ τὴν παρεμφερὴ βάση ἐλέγετο «Τέσσερις καρδιὲς κτυποῦν» (μουσικὴ Ντ' Ἀντζελίς) καὶ ὁ ἀξέχαστος Κοκκίνης μαζὺ μὲ τὸν Νίκο Κωνσταντινίδην ὑπεδύοντο τοὺς δυὸ βασικοὺς ἀνδρικοὺς ρόλους. Ὁ παπ καὶ ἔάν ἔχη τὸ πρᾶγμα, τὸ «Ρομάντσο μιάς καμαριέρας» εἶναι ἕνα εὐθυμο καὶ διασκεδαστικὸ ἔργακι. Παρὰ πάντων στὴν δευτέρῃ πράξιν τοῦ ὁ κόσμος γελάει πολὺ μὲ τὶς ἀλλεπάλληλες παρεξηγήσεις ποὺ συ.θίζουν τὴν πλοκή. Μία πλοκὴ ποὺ ξεκινᾷ ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι τὸ ὑπηρετικὸ προσωπικὸ μιάς πλούσιας οἰκογένειας κάποια μέρα ποὺ τ' ἀφεντικὰ ἔχουν πάει ἐκδρομὴ στὴν Αἴγινα ἀποφασίζει νὰ κἀν «μεγάλην ζωὴν». Ὁ σωφὲρ, ἡ μαγειρίσσα καὶ ἡ καμαριέρα ντύνονται τὰ ρούχα τῶν κυρίων τους καὶ πηγαίνουν σ' ἕνα κοσμικὸ κέντρο τῆς Γλυφάδας. Ἐκεῖ τραγουδοῦν ἕνας ντιζερ τῆς μόδας, ὁ ὁποῖος, ὅμως, λείπει. Κατὰ σύμπτωσιν τὸν ἔχουν πάρει τ' ἀφεντικὰ καὶ οἱ φίλοι τους στὴν Αἴγινα καὶ ἐκεῖ αὐτὸς φλερτάρει τὴν πλούσια κόρη τοῦ σπιτιοῦ. Στὴν Γλυφάδα πάλι, τὸ κέντρο ποὺ πᾶνε οἱ ὑπηρετές, βρίσκειται ἕνας εὐπορος νέος ὁ ὁποῖος γοητεύεται ἀπὸ τὴν καμαριέρα, ποὺ νομίζει ὅτι εἶναι κόρη τοῦ πλουσίου ἀφεντικοῦ της. Ἐπ' αὐτῇ σ' αὐτὴ τὴ βάση δημιουργοῦνται ἕνα σωρὸ ἐπεισόδια, ποὺ προσελκύουν τὸν θεατῆ. Ἐνα πραγματάκι, βέβαια, χωρὶς καμμιὰ ἀξίωσιν, ἀσήμαντο, ἀλλὰ εὐχάριστο. Πολὺ εὐχάριστο.

Καὶ καλοπαίγνιμον.

Ὁ Εὐθύμοι σκορπὶ ἀφθονο γέλιο παρουσιάζοντας τὸν σωφὲρ τοῦ ἐφοπλιστοῦ καὶ ὁ Ἀλέκος Ἀλεξανδράκης ὑποδύεται μὲ γοητευτικὴ ἀνεση τὸν εὐπορο νέο ποὺ ἐρωτεύεται τὴν νεαρὴν καμαριέρα, τὴν ὁποία ἐμφανίζει συμπαθητικὰ ἡ Ἀλίκη Γεωργιούλη. Ἡ Μαίρη Χρονοπούλου —γιὰ τὴν ὁποία ἔγινε πρὸ μηνῶν τόσος θόρυβος ἀπὸ τὸ σωματεῖο ἡθοποιῶν καὶ ποὺ τώρα ἀπέκτησε πλεόν, ὕστερα ἀπὸ εἰδικὰς ἐξετάσεις, κανονικὴ ἀδεία ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος ἡθοποιῶν— πιστοποιεῖ τὸ ταλέντο της καὶ στὴ δευτέρῃ αὐτὴ σκηνικὴ ἐμφάνισί της. Ἡ Νίτσα Τσαγανέα, ὁ Καζής, ὁ Δάνης καὶ ὁ Νίκος Φέρμης ολοκληρώνουν κατὰ ἱκανοποιητικὸν τρόπο τὴν ἐρμηνείαν, ποὺ σκηνοθετικῶς στηρίχθηκε σὲ διδασκαλίαν τοῦ Πέλου Κατσέλη.

Ἡ ἐπιθεώρησις «Ἐδῶ Ἀθῆναι»

Ἐάν, ὅμως, τὸ καινούργιο σκηνικὸ παίγνιδι τοῦ «Ἀκροπόλ» εἶναι ἕνα διασκεδαστικὸ «τίποτε» ἢ νὰ ἐπιθεωρήσῃ τοῦ δὲν λείει μεγάλα πρᾶγματα. Γιὰ νὰ εἴμαστε δίκαιοι θὰ πρέπει νὰ γίνῃ ἡ διασάφησις ὅτι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ «Ἐδῶ Ἀθῆναι» εἶναι συγκριτικῶς καλὺτερον ἀπ' τὰ «Νυχτολουλούδα» ποὺ προηγήθηκαν. Τὸ φινάλε, νὰ πούμε, ποὺ εἶπε τὸν τίτλο «Λαϊκὴ συναυλία στὸν ΟΗΕ», ἔχει περισσότερον μῦθος καὶ καλύτερη σάτιρα ἀπὸ τὸ προηγούμενον, καὶ τὸ σόλο τοῦ Αὐλωνίτη «Κυνικὸς φιλόσοφος» εἶναι καλόν. Ἀλλὰ τὰ περισσότερα ἀπὸ τ' ἄλλα νοῦμερα, ποὺ ἔχουν γράψῃ οἱ κ.κ. Γιαλαμάς, Θισβίος καὶ Πρετεντέρης, δὲν διακρίνονται γιὰ πρωτοτυπία καὶ δὲν ἔχουν ἐντο-

Ἀπὸ τίς δοκιμὰς τῆς γνωστῆς θεατρικῆς ἐπιτυχίας «Βαθεῖς» εἶναι οἱ ρίζες ποὺ ἀνεβάσει τὴν ἄλλη ἐβδομάδα ὁ Μάνος Κατράκης εἰς τὸ «Ρέξ». Μαζὺ μὲ τὸν δημιουργὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαϊκοῦ θεάτρου, ἡ Ἑλένη Χατζηπαγγύρη, σὲ μίαν σκηνὴν τοῦ ἔργου.

τὴν γνώριμην εὐθυμογραφικὴν σφραγίδα τους. Τὸ ντουέτο, νὰ πούμε, «Σημεῖα τῶν καιρῶν» (Μπέτη Μοσχονά - Γκιωνάκης) καὶ τὸ ντουέτο «Ὁ Ζαχαρίας κατεδαφίζεται» (Γκιωνάκης - Ρίζος) δὲν παρουσιάζουν ξεχωριστὰ ἐνδιαφέρον. Ἡ «Πινακοθήκη κυρίων» μὲ τὴν Σπεράντζα Βρανά —καὶ τὸ ἀνδρικό μπαλλέτο— ὁμολογῶ ὅτι δὲν κατάλαβα τί εἶναι, διότι ἀπλούστατα δὲν κατάρθασα νὰ ξεκαθαρίσω τὴν ἀκριβῆς... ἔλεγετο μπροστὰ στὸ μικρόφωνο. Τὸ σκέτος πάλι «Μπαρ ὁ τίμιος Τζῶν» μὲ τὸν διασκεδαστικώτατον πάντα Αὐλωνίτη, τὸν Ρίζο, τὸν Φέρμη καὶ τὴν Ἐφῆ Λίττα, προκαλεῖ εἶναι ἀλήθεια, γέλιο, ἀλλὰ ξεκινᾷ ἀπὸ δεδομένα ἀντιπαθητικά. Τὰ δυὸ σόλα τῆς Ρένας Ντόρ καὶ τῆς Γεωργίας Βασιλειάδου ἀποδίδουν κυρίως χάρι στὸ ἐξαιρετικὸν μῦθρον μὲ τὸ ὁποῖο ἐκτελούνται ἀπὸ τίς δυὸ δημοφιλεῖς καλλιτέχνιδες. Εἶναι, ἐξ ἄλλου, εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῶν τριῶν συγγραφέων τὸ γεγονός ὅτι ξεπερνῶν τὴν ἐντύπωσιν τῶν προηγουμένων ἔργων χωρὶς νὰ ἔχουν Ἀνεμογιάννη. Καὶ ὁ μὲν σκηνογράφος Στέλιος Δόξας παρουσιάζει 2-3 πρᾶγματα ἐξισορροπημένα, ὁ ἐνδυματολόγος, ὅμως, ποὺ χρησιμοποίησε, δημιουργεῖ μὲ τὴν ἐργασίαν του κάθε στιγμὴ νοσταλγίας τῶν περασμένων ἐπιθεωρησιακῶν θεαμάτων τοῦ ἴδιου θεάτρου. Ὁ Μανώλης Κασρινός, ἀντιθέτως, εἶναι πάλι δὲ δημιουργικὴ φόρμα. Ἡ σύνθεσίς του, ποὺ χορεύει ὁ ἴδιος μὲ τὴν Χρυσούλα Ζάκα, ἀνέχει στὶς ἐπιτυχημένες ἐμπνεύσεις του καὶ τὸ Βουκολικό» τοῦ δίνει τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν ἐξελισσόμενο συνεχῶς Σειληνὸ νὰ πραγματοποιήσῃ καινούργια ἐνδιαφέροντα ἐμφάνισιν. Ἡ Ἑλένη Προκοπίου, ὅμως, αὐτὴ τὴν φορὰ δὲν εἶναι στὸ στοιχεῖο της. Καὶ ἀπὸ φυσικὴ κατασκευὴ καὶ ἀπὸ κλασικὴ ἰδιοσυστάσις δὲν τῆς πάει αὐτὸ ποὺ χορεύει. Τέλος, ὁ Μουζάκης ἔχει γράψῃ καὶ στὸ «Ἐδῶ Ἀθῆναι» μπριόζα μουσικὴ, δυὸ δὲ ἀπὸ τὰ τρία τραγουδιὰ του, ποὺ ἀποδίδει μὲ τὴν γνωστὴν τῆς τέχνης ἡ Μπελίντα, ἀσφαλῶς θὰ λανσαρισθοῦν πολὺ γρήγορα. Ἀκόμη εἶναι ὠραία ἡ τριφωνία «Ἀθῆναια μου» (Λουίζα Μπατίστα, Ἐφῆ Λίττα καὶ Ἐλσα Ρίζου).

Τελειώσαμε, ἔτσι, μὲ τὰ νέα ἔργα τῆς περασμένης ἐβδομάδος. Ἀμεση πρεμιέρα θὰ ἔχουμε τώρα τὴν προσεχὴ Τρίτην, ποὺ ὁ Μάνος Κατράκης θὰ ξαναθυμίσῃ τὴν ὠραία δημιουργίαν τοῦ «Βαθεῖς» εἶναι οἱ ρίζες. Μία ἐπιτυχία τοῦ «Ἑλληνικοῦ Λαϊκοῦ Θεάτρου», γιὰ τὴν ὁποία τὰ προγνωστικὰ συμπίπτουν ὅτι θὰ πρέπει νὰ κἀν καὶ πάλι καριέρα.

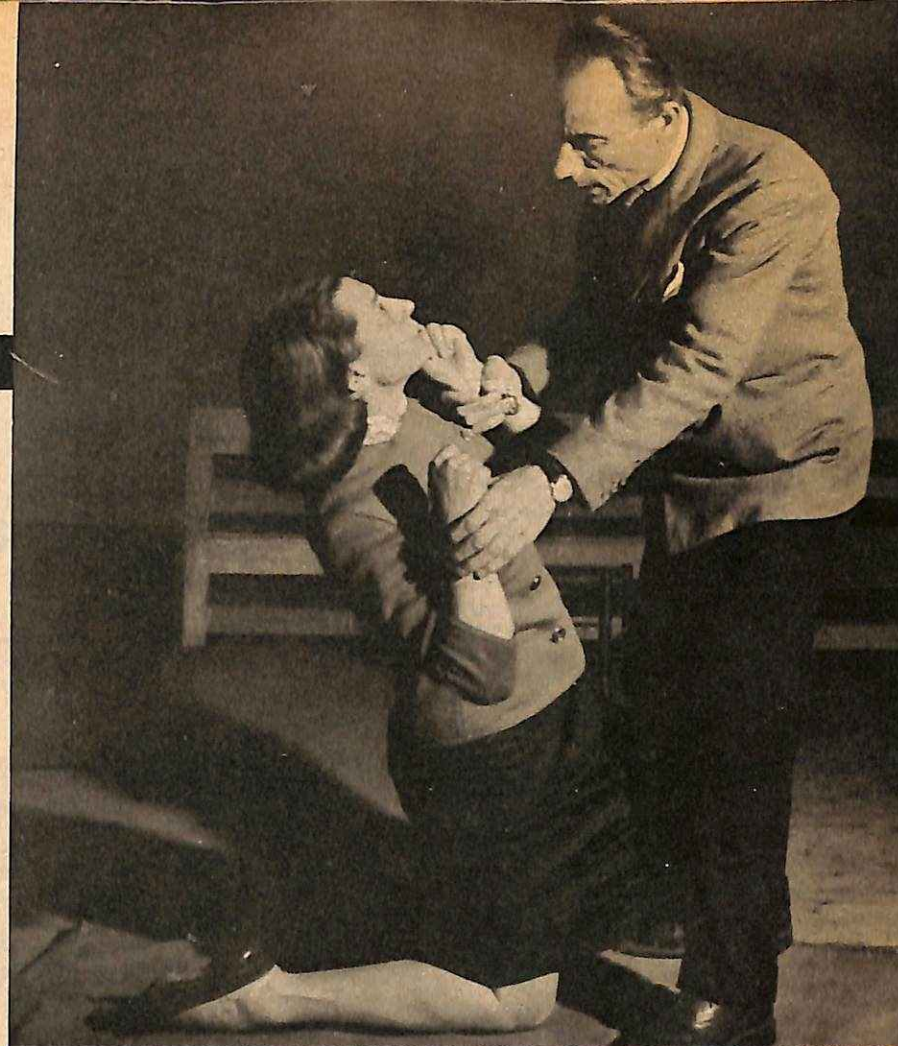
ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Ἡ «ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ» ἀνεβάξει —Παρασκευὴ 14 Φεβρουαρίου— τὸ «Τροβατόρε» τοῦ Βέρντι. Τὴν ὄπερα αὐτὴ θὰ διευθύνῃ ὁ υἱὸς τῶν Τόνης Καραλίδανος καὶ στὸν βασικὸ γυναικεῖο ρόλο θ' ἀκουσθῇ ἡ ὑψίφωνος Ρένα Κανάκη, θὰ τραγουδήσῃ δὲ καὶ ὁ ἴταλὸς τενόρος Ζαμπρούνο. Στὶς περὶ τῆς ὄπερας τοῦ ὁ ξένος λυρικός καλλιτέχνης ἔχει καὶ ἕνα προγράμμα, τὸ ὁποῖο πιστοποιεῖ ὅτι τὸν ἴδιο ρόλο στὴν ἴδια ὄπερα ἔχει τραγουδήσει στὸ παρελθόν πᾶσι στὴν Κάλλας καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διακεκριμένου μαέστρου Ἀντονίνο Βόττο, τοῦ μαέστρου, δηλαδὴ, ποὺ διηύθυνε καὶ στὴν μελοδραματικὴν βραδυὰ ποὺ ἔδωσαν τὸν Αὐγουστο ἡ δίστιμη Ἑλληνίδα ὑψίφωνος στὸ Ὡδεῖον Ἡρώδων τοῦ Ἀττικοῦ. Στὸ «Τροβατόρε» οἱ Ἀθηναῖοι φίλοι τῆς ὄπερας θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἰδοῦν καὶ μπαλλέτο. Τὸ σημειῶνουμε ἰδιαίτερον, διότι στὴν Ἱταλία μπαλλέτο σ' αὐτὴ τὴν ὄπερα δὲν ἐμφανίζεται. Ὁ Βέρντι τὸ πρόσθεσε ὅταν τὸ ἔργο παίχθηκε στὴν Γαλλία. Καὶ ἔγινε παράδοσις τὸ «Τροβατόρε» στὸ Παρίσι νὰ ἔχη μπαλλέτο. Ὅπως θὰ ἔχη τώρα καὶ στὴν ἀθηναϊκὴ παρουσίᾳ του.

Ἡ ΚΑΛΛΑΣ, μὴ πὺ τὴν θυμηθῆκαμε, θοιάμβευσε πάλιν στὴν «Μετροπόλιταν». Προηγούμενος, πρὶν 15 ἡμέρες, ἀποθεώθηκε στὸ Σικάγο. Καὶ ἐπληρώθηκε ἐκεῖ —γράφτηκε σ' ὅλο τὸν ἀμερικανικὸ τύπο— δέκα χιλιάδες δολλάρια γιὰ μίαν συναυλία. Αὐτὸς εἶς ἀπάντησιν ἐκείνων ποὺ ὅρκισαν ὅτι οἱ 4.500, ποὺ πῆρε στὴν Ἑλλάδα, ἦταν ἀστερονομικὸ ποσόν. Ἔστω καὶ γιὰ ἕνα ἀστὲρι τέττας ὀλκῆς καὶ τέττας σκηνικῆς λάμψεως.

Τὸ «ΑΚΡΟΠΟΛ» ἐφαρμόζει στὴν νέα του ἐπιθεώρησιν μιὰ ἰδιорρυθμίαν. Σὲ κάποιο ἀπὸ τὰ ντουέτα τοῦ «Ἐδῶ Ἀθῆναι», ἡ Μπέτη Μοσχονά δγαίνει στὴν σκηνὴ κρατώντας φωτογραφικὴ μηχανή. Παίρνει, λοιπόν, μὲ «φλάς» 2-3 φωτογραφίες θεατῶν, ποὺ εἶναι στὴν πλατεία. Οἱ φωτογραφίες αὐτὲς ἐμφανίζονται γρήγορα-γρήγορα καὶ τὴν ὥρα ποὺ τελειώνει ἡ παράστασις δίδονται σ' ἐκείνους ποὺ ἔχουν φωτογραφηθῇ, ποὺ δοκιμάζουν ἔτσι εὐχάριστον ἐκπλήξι, γιὰτὶ κανεὶς ἀπὸ τὸ κοινὸ δὲν φαντάζεται ὅτι ἡ φωτογράφησις θὰ ἦταν ἀληθινή.

ΕΛΙΝΟΡ ΤΣΕΒΙΟΤ

(Συνέχεια από σελ. 27)

αλήθεια, δεν ξέρω τί να πω! Είναι αλήθεια πως της άφησε όλη του την περιουσία;

—Ο Καρλάϊον έγεννε πάλι ναι.

—Είσαι παράξενος άνθρωπος, Καρλάϊον, εί-
πε ο Μπέντλινγκτον κουνώντας το κεφάλι του. 'Α-
δύνατο να σέ καταλάβει κανείς.

—'Αν σκεφθίτε πως δεν είχα ποτέ την πα-
ραμικρή επιθυμία να κληρονομήσω το Χάινουνς,
θα ήρθε πως δεν υπάρχει τίποτε το άκατανόητο
στην πράξη μου.

—Τί να σου πω, Καρλάϊον. 'Ομολογώ πως
σε άδίκησα, είπε ο Μπέντλινγκτον αναστενάζον-
τας. Αυτός ο θάνατος μ' έχει αναστατώσει, δεν
ξέρω τί λέω...

—Είμαι πολύ φυσικό, άποκρίθηκε ο Καρλάϊ-
ον. Θα θέλετε, φαντάζομαι, να μείνετε μόνος. 'Ε-
πιτρέψτε μου να σας οδηγήσω στο δωμάτιό σας.
Το δείπνο είναι μετά μία ώρα.

—Πολύ εύγενικό εκ μέρους σου. 'Ομολογώ
πως λίγη ανάπαυση θα μου κάνει καλό, είπε ο
Μπέντλινγκτον.

Σηκώθηκε βογγώντας και προχώρησε με δη-
μα άργό προς την πόρτα. 'Ο Καρλάϊον τον ά-
κούουσε.

—'Ο Τζών έμεινε μόνος στο σαλόνι περιμένον-
τας με κάποια νευρικήτητα να γυρίσει ο άδελφός
του. Μόλις τον είδε, είπε:

—Μά την αλήθεια, Νέντ, δε σε καταλαβαίνω
άρες-άρες. 'Ηταν ανάγκη να του κάνης ένα τόσο
φανερό ύπαινηγμό γι' αυτό που ύποψιάζεσαι;

—'Ηθελα να δώ πώς θα τόπαιρνε. 'Αλλά δε
μπορώ να πω πως έμαθα και μεγάλα πράγματα.

—'Εχω την εντύπωση πως τον τρόμαξες.

—Δεν πειράζει. 'Αν δεν έχη καμιά ύποψια,
είναι σά να μη του είπα τίποτε. 'Αν πάλι, όπως
νομίζω, έχει κάποιο λόγο να ύποψιάζεται πως ο
γιός του, ο Φράνσις Τσέβιουτ, πάει να σκαρώση
μια βρωμοδουλειά, ελπίζω τα λόγια μου να τον
αναγκάσουν να πάρη την ύπόθεσή στα χέρια
του.

—Πιστεύεις πως έμαθε το θάνατο του Μάικλ
άπ' τον ύπνέρητό του;

—'Ο Καρλάϊον ανασήκωσε τους ώμους.

—Δεν άποκλείεται. 'Αλλά μάλλον όχι.

—Καλά, και τί σου έλεγε τόσην ώρα έπάνω;
'Αργησες να κατεβής.

—Με ζάλισε με τις άναμνήσεις του. Θα ήθε-
λε, είπε, να του έπιστρέψω τά γράμματά του στο
θείο Λάιονελ. 'Επειδή όμως δε βρήκα κανένα
γράμμα του άνάμεσα στα χαρτιά του Μάικλ, φυ-
σικά δεν μπορούσα να του ίκανοποιήσω την επι-
θυμία του.

—Νέντ, σου φάνηκε πως προσπαθούσε ν' ά-
νακαλύψη άν βρήκες την έκθεση του Ουέλλινγκτον;

—'Αγαπητέ μου Τζών, μπορεί ο Μπέντλινγκτον
να είναι άνόητος, αλλά άσφαλώς, ύστερ' από τό-
σα χρόνια στο έπιτελείο, έχει μάθει να κρύβη τις
σκέψεις του.

—Δεν του έκανες βέβαια λόγο για την περι-
πέτεια του Νίκυ;

—Γιατί όχι; Του είπα πως ή κ. Τσέβιουτ
συγχίτηκε τρομερά προχτές τη νύχτα, γιατί
μπήκε ένας κλέφτης στο σπίτι.

—Και τί βρήκε να πη σ' αυτό;

—Ρώτησε άν κλάπηκαν τίποτε πράγματα άξι-
ας. Του είπα όχι, δεν προσέξαμε να έλειπε τί-
ποτε.

—Θάθελα νάξερα τί λογαριάζει να κάνη τώ-
ρα! είπε ο Τζών.

—Θα γυρίση αύριο το πρωί στο Λονδίνο, άλ-
λά θα ξανάρθη λέει για την κηδεία, άποκρίθηκε
ο Καρλάϊον και πρόσθεσε σε λίγο: Τη νύχτα της
κηδείας θα μείνη στο Χάινουνς.

—Θεέ μου! Νέντ, αρχίζω να πιστεύω πως
έχεις δίκιο!

—'Αλλά εγώ αρχίζω να πιστεύω πως είχα
κάνει λάθος, άποκρίθηκε ο Καρλάϊον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12ο

Την άλλη μέρα το πρωί, ο Λόρδος Μπέντλιγ-
κτον έφυγε για το Λονδίνο και κατά τις δέκα ο
Καρλάϊον με τον Τζών ξεκίνησαν για το Χάινουνς
να πάρουν τον Νίκυ να πάνε όλοι μαζί στον ά-
νακριτή. Βρήκαν τον νεαρό έντελώς καλά, αλλά
κάπως μουδιασμένο. Χαμογέλασε μ' εύγνωμοσύ-
νη στον Τζών και τον εύχαρίστησε που είχε έρθει
άπ' το Λονδίνο μόνο και μόνο για να του παρα-
σταθή στην άνάκριση. 'Ο Τζών έσφιξε έγκράδια
το χέρι της 'Ελινορ και ύποκλίθηκε μπροστά στη
μίσ Μπέκελς. 'Αφού μάταια περίμενε να της πη
ο Καρλάϊον κάτι για το μαύρο φόρεμά της με τά
μαύρα κορδελλάκια, ή 'Ελινορ του είπε με ύφος
είρωνικό:

—'Ελπίζω να προσέξατε πως ντύθηκα σά
χήρα! Δε λέτε τίποτε;

—Είστε πολύ γοητευτική, κυρία μου, άποκρί-
θηκε ο Καρλάϊον.

—'Η 'Ελινορ τά έχασε.

—'Ω, όχι, όχι! Δέν ήθελα να με συγχαρήτε
για την έμφάνισή μου, αλλά για την ύπακοή μου!

Μιά εύθυμη λάμψη πέρασε άπ' τά μάτια του
Καρλάϊον, ώστόσο άποκρίθηκε πολύ σοβαρά:

—'Ερχνάτε πως έχω τρείς άδελφές. Μου έχουν
μάθει να μη κάνω τέτιες γκάφες.

—'Η 'Ελινορ γέλασε.

—'Ομολογώ πως μου κακοφάνηκε να μην ά-
κούσω ούτε ένα μπράβο, άφου, όπως δλέπετε
άκολουθώ τόσο πειθήνια τις έντολές σας! Χτές
δέχτηκα την έπίσκεψή του Λόρδου Μπέντλινγκτον
ντυμένη στην μαύρα. Θα τον είδατε, ύποθέτω.

Σας είπε πως λογαριάζει να μείνη μία νύχτα έ-
δώ, μετά την κηδεία;

—Ναι, μου τό είπε και όμολογώ πως αυτό
είναι πολύ δυσάρεστο. Πιστέμτε με, δεν τό φαν-
ταζόμουν πως θα είχατε να ύποστήτε αυτή την
ταλαιπωρία, όταν σας παρακάλεσα να έγκατα-
σταθήτε στο Χάινουνς.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 121

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΣ. 2. ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ. 3. ΡΑΣΠΟΥΤΙΝ — ΜΑ. 4. ΑΣΚΙ — ΜΟΡΑΒΙΑ. 5. ΟΑ' (71) — ΑΙ- ΑΣ — ΤΡ. (τάφρω) 6. ΠΙΛΣΕΝ — ΛΑ. 7. ΟΡΝ — ΑΘΗΝΑ·Ι·Σ. 8. ΝΤΙΚ — ΟΔΩ. 9. ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ. 10. ΙΝΟΥΣ — ΛΙΒΡΑΝ. 11. ΑΤΙΜΩΡΗΣΙΑΝ. 12. ΝΟ — ΑΝ — ΣΙ- ΑΜ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΠΑΡΑΣΠΟΝΔΙΑΝ. 2. ΕΝΑΣ — ΤΡΙ — ΝΤΟ. 3. ΡΑΣΚΟΛΝΙΚΟΙ. 4. ΙΠΠΙΑΣ — ΚΑΥΜΑ. 5. ΠΑΟ — ΕΑ — Ι- ΣΩΝ. 6. ΕΡΥΜΑΘΟΣ. 7. ΤΑΤΟ·Ι' — ΔΗ- ΛΑΔΗ. 8. ΕΓΙΡΑ — ΝΩΡΙΣ. 9. ΙΩΝΑΣ — ΙΒΙΣ. 10. ΓΑ — ΛΙΠΑΡΑΙ. 11. ΣΗΜΙΤΑΣ — ΝΑΝΑ. 12. ΣΑΑΡ — ΜΗΝ.

ΖΙΓΚ — ΖΑΓΚ ΑΡ. 121

—'Ο ειδικός συνεργάτης επέτυχε με τον
συνδυασμόν των λέξεων ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑ-
ΝΟΥΣ — ΠΙ — ΚΟΡΑΙ — ΕΙ ένα σύνολον 42
βασμών.

Δι' άλλους δυνατούς συνδυασμούς συνι-
στώμεν:

ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ — ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ — Ε- ΠΙΝΟΗΣΙΣ — ΚΙΡΣΟΥΣ — ΣΚΟΥΠΑΣ —
ΒΑΛΕΡΙΟΝ — ΛΙΕΓΗΣ — ΙΣΡΑΗΛ —
ΓΡΟΥΝΑ — ΕΠΙΒΟΛΕΙΣ — ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ —
ΚΥΠΡΟΝ — ΠΕΛΛΗΣ — ΣΚΥΡΙΟΣ —
ΙΣΑΥΡΟΣ — ΒΟΝΝΗΣ κ.λ.π.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 121

1. 'Η μικρούλα έχει στά μαλλιά της πιό
κοντή κοιτίδα. 2. Το παπούτσι της μικρού-
λας, που καλύπτεται στην πτυχή του φουστα-
νιού της κυρίας, φαίνεται δόλοκληρο. 3. Της
κυρίας φαίνεται το ντεκολτέ. 4. 'Ο γιακάς
της καμπαρτίνας του κυρίου διαφέρει. 5.
Στην παλάμη του κυρίου διαφέρουν τά δά-
κτυλα. 6. Το φύλλο της έξωθύρας είναι στε-
νώτερο στην δεξιά πλευρά, ώστε το μαύρο
φόντο να είναι μεγαλύτερο. 7. Το χαλί της
θύρας είναι κοντότερο προς τά δεξιά. 8. Στον
άριθμό του σπιτιού 57 το Γ έγινε Ε.

(Συνέχεια από σελ. 35)

γεροδεμένος, με λεπτή μέση. Είχε μακρυνά χέρια,
αλλά χαλακρηστικά και πυκνά φρύδια και τά
μαύρα σκοτεινά μάτια του, που εύκολα μπορούσαν
να γίνουν θυμωμένα, παρατήρησαν τον έπισκέπτη
με περιέργεια, αλλά χωρίς καμιά φιλικότητα.

—Λέγομαι Κλαίην. Είμαι φίλος της Σύνθια
Ρέντον και θάθελα να μιλήσω μαζί σας.

—Περάστε, έκανε ο Μπίλλ Χέντρομ παραμε-
ρίζοντας. 'Εχω άκουστά για σας.

—'Ο Κλαίην μπήκε στο διαμέρισμα. 'Τπήρχαν έ-
να γραφείο στη μέση του δωματίου, μία γραφο-
μηχανή πάνω στο γραφείο, μερικά δακτυλογρα-
φημένα χειρόγραφα, μία άνοιχτή πρωινή έφημε-
ρίδα, ιγμένη πλάι σε μία καρέκλα. Λίγο πιο πέ-
ρα ύπήρχαν μία πίνα, ένα τασάκι και σπέρτα. Το
παλτό του Χέντρομ ήταν βαλμένο στη ράχη μιάς
καρέκλας, μπροστά στο γραφείο. Τά μακρυνά μα-
νίκια, που κρέμονταν, θίμψαν πόσο μεγάλη ήταν
τά μπράτσα του κατόχου των.

—'Ο Χέντρομ γύρισε μία καρέκλα με το πόδι
του.

—Καθήστε, ελτε.

—'Ο Κλαίην κάθησε. 'Ο Χέντρομ τον κοίταξε
ένα- δυο λεπτά, έπειτα μάζεψε την πίνα, τη γέ-
μισε καπνό, την έφερε στο στόμα του, ανάβοντάς
την και έσάλωσε στην πολυθρόνα του αναπαυτικά.

—Τί θέλετε;

—'Επειδή είμαι φίλος της Σύνθια, θάθελα
να βοηθήσω τον 'Εντουαρντ Χάρολντ.

—Είλικρινά σας λέω, ελτε ο Χέντρομ, πως
δέν βλέπω τη λογική σχέση άνάμεσα στα δυο αυ-
τά πράγματα.

—Γιατί;

—'Επειδή εστέ φίλος της Σύνθια, θέλετε να
βοηθήσετε τον 'Εντουαρντ. 'Η μία είναι γυναίκα,
ο άλλος είναι άντρας... Θα μπορούσε να συμβάι-
νη έντελώς το αντίθετο, ξέρετε...

—Θέλετε να πητε πως, εξ αιτίας της φιλίας
μου με την Σύνθια, δέν θάπρεπε να θέλω να βο-
ηθήσω τον 'Εντουαρντ;

—Ισως.

—Δέν συμβαίνει όμως αυτό.

—'Απλώς το άνέφερα, ελτε ο Χέντρομ, ρου-
φώντας τον καπνό της πίπας του.

—Γιά να πραγματοποιήσω εκείνο που θέλω, εί-
ναι ανάγκη νάρθω σ' έπαφή με τον 'Εντουαρντ
Χάρολντ.

—Τό ίδιο σκέπτεται κ' ή άστυνομία.

—Σήμερα το πρωί, ελτε ο Κλαίην, ο εισαγγε-
λεύς θα ζητήσει άπ' το 'Ανώτατο Δικαστήριο να
άπορρίψη την προσφυγή του 'Εντουαρντ Χάρολντ
με τη δικαιολογία ότι ο άνθρωπος αυτός είναι φυ-
γόδωκος.

—Και τί μ' αυτό;

—'Όταν άπορριφθή ή προσφυγή, θα χάση την
εύκαιρία ν' αναθεωρήση το 'Ανώτατο Δικαστήριο
την περίπτωσηή του.

—Δικαστήρια και δικηγόροι! Έκανε περιφρο-
νητικά ο Χέντρομ. Μου προξενούν άηδία!

ΤΣΑΪΝΑΤΑΟΥΝ

—Κ' όμως, έτσι συμβαίνει να είναι ρυθμισμέ-
νη ή ζωή μας, ελτε ο Κλαίην. 'Ετσι άπονέμεται
ή δικαιοσύνη.

—'Όταν λέτε δικαιοσύνη, ελτε πικρά ο Χέν-
τρομ, να βάζετε και εισαγωγικά.

—Σύμφωνοι, θα βάλω εισαγωγικά, αλλά πάν-
τως αυτός είναι ο τρόπος άπονομής της δικαιο-
σύνης στη χώρα μας.

—Δέν είναι ο μόνος τρόπος.

—Είναι ο μόνος άποτελεσματικός τρόπος.

—Δέν ήταν και τόσο άποτελεσματικός στην
περίπτωση του 'Εντ Χάρολντ.

—Δέν μπορεί να τό ξέρη, ελτε ο Κλαίην. Δέν
τον δοκίμασε. 'Εφυγε στη μέση της διαδικασίας.

—'Ελτε τώρα, δέν έχει παρά την άπόφαση ενός δικα-
στηρίου.

—Και μία καταδίκη εις θάνατον, μουμούρισε
ο Χέντρομ. Μην τό ξεχνάτε αυτό.

—Είδατε την έφημερίδα; ρώτησε άνυπόμονα
ο Κλαίην.

—Τί προσπαθείτε να κάνετε —πάτε να με πα-
γιδέψετε; ρώτησε ο Χέντρομ και γύρισε περιφρο-
νητικά προς την έφημερίδα που βρισκόταν στο
πάτωμα.

—'Ο Τζώρτζ Γκλόστερ δολοφονήθηκε χτές το
βράδυ.

—Ναι, τό ξέρω.

—Κ' όταν ή άστυνομία πήρε τά δακτυλικά ά-
ποτυπώματα που ύπήρχαν στο δωμάτιο όπου έγινε
ή δολοφονία, βρήκε τόσα άποτυπώματα του 'Εν-
τουαρντ Χάρολντ, ώστε το μόνο λογικό συμπέρα-
σμα είναι πως ο Χάρολντ χρησιμοποίησε αυτό τό
δωμάτιο ως κρυψώνα.

—Τά διάβασα όλ' αυτά.

—Φυσικά, ή άστυνομία άποδίδει κι αυτή τη
δολοφονία στον Χάρολντ.

—Βέβαια, ελτε ο Χέντρομ. Τον χτυπούν τώρα
που βρίσκεται σε μειονεκτική θέση... Θα του άπο-
δωσουν όλα τά έγκλήματα της πόλεως. 'Ω, ελπί-
ζω να είναι καλά στην ύγεια του και να χτυπηθή
μολύ τους όταν...

—Τό 'Ανώτατο Δικαστήριο δέν επηρεάζεται
άπ' όσα γράφουν οι έφημερίδες, ελτε ο Κλαίην,
αλλά πάντως... άνθρωποι είναι και τά μέλη του!

Νομίζω πως θάταν πολύ καλό άν οι έφημερίδες
δημοσίευαν σε καμμία δυο μέρες στοιχεία που να
δημιουργούσαν τουλάχιστον άμφιβολίες σχετικά
με τη θεωρία της άστυνομίας.

—Μπά, τό νομίζετε;

—Ναι. Νομίζω επίσης πως θάταν καλό να πα-
ραδοθώ ο 'Εντουαρντ στην άστυνομία πριν άπορ-
ριφθή ή προσφυγή του.

—Χμ, ώστε αυτός ήταν ο σκοπός σας, έκανε
ο Χέντρομ. Γι' αυτό ήρθατε εδώ!

—Αυτός είναι ο πραγματικός σκοπός της έπι-
σκέψέως μου, ελτε ο Κλαίην, κοιτάζοντάς τον στα
μάτια.

—'Εσείς δέν διατρέχετε κανένα κίνδυνο,
ελτε ο Χέντρομ, με τά μάτια ξαφνικά γεμάτα θυ-

μό. 'Ο λαϊμός σας στέκεται γερά στο κεφάλι σας!

Μπορείτε να συνοδεύετε την Σύνθια στα ρεστι-
ράν και στα θέατρα ενώ ο 'Εντ Χάρολντ είναι
αναγκασμένος να κρύβεται σαν κνηνημένο ζώο.

Τό καλύτερο που μπορεί να ελπίση είναι να του
δοθή ή εύκαιρία να χτυπηθή με την άστυνομία σε
κανένα έρημο, σκοτεινό μέρος! 'Ενώ έσείς...

—Προσπαθώ να βοηθήσω τον φίλο σας, ελτε
ο Κλαίην.

—Αυτό λέτε, αλλά...

—'Ο Κλαίην συνέχισε ύπομονητικά:

—Οι έφημερίδες δέν ν' έγγραφαν πως ή άστυνο-
μία ανακάλυψε και κάτι άλλο. 'Όταν έκανε έρευ-
να στον τόπο του έγκλήματος, βρήκε μία γυναι-
κεία τσάντα. 'Η τσάντα αυτή είχε μέσα την ταυ-
τότητα, την άδεια άυτοκινήτου, την κάρτα, τό κοι-
κινάδι και την πούντρα της Σύνθια Ρέντον, κα-
θώς και 2.000 δολάρια σε μετρητά.

Τά μάτια του Χέντρομ στένεψαν.

—Και πού τά βρήκαν όλ' αυτά;

—Μέσα στην άποθήκη.

—Χμ! έκανε ο Χέντρομ. 'Εσείς πρέπει να ξέ-
ρετε. 'Ησαστε κ' έσείς εκεί.

—Κ' ή Σύνθια ήταν εκεί, ελτε ο Κλαίην. Θά-
θελα να βρω κάτι που θα βοηθούσε τον Χάρολντ...

Νομίζω πως ύπάρχει ένα στοιχείο που θα
μπορούσε να τον βοηθήση.

—Σάν τί, δηλαδή;

—'Τπάρχει στην έφημερίδα ένα διάγραμμα
της άποθήκης όπου βρέθηκε τό σώμα.

—Ναι. Και λοιπόν;

—'Ενα παράθυρο, στη νότια πλευρά, ήταν ά-
νοιχτό. 'Η άστυνομία βρήκε ίχνη δημάτων κάτω
άπ' αυτό τό παράθυρο, όπου φαίνεται ότι κάποιος
είχε πηδήσει. 'Επειτα αυτό τό πρόσωπο έτρεξε
στο ύγρό χρώμα κι άφησε τις πατημασιές, που ή
άστυνομία τις έχασε στο πεζοδρόμιο, κάτω 50-60
πόδια πιο πέρα. Οι πατημασιές είχαν κατεύθυνση
άπ' την άποθήκη προς τό πεζοδρόμιο.

—Συστά.

—'Απ' την άλλη μεριά, ελτε ο Κλαίην, όταν
έφτασα έγώ στην άποθήκη, τό κτίριο ήταν σκο-
τεινό.

—Χμ, ώστε πήγατε, ελτε ο Χέντρομ. Εί-
ναι παράξενο πως έτυχε να βρεθίτε εκεί άκριδώς
εκείνη την ώρα!

—Είχα ραντεβού με τον Γκλόστερ.

—'Ετσι θα πητε, φυσικά...

—'Η Σύνθια Ρέντον ήταν μαζί μου. Δέν μπο-
ρούσα να δικαιολογήσω την παρουσία της, γι' αυ-
τό δέν είπα στους άστυνομικούς πως βρισκόταν έ-
κεί. Τώρα όμως βρήκαν την τσάντα της κι αυτό
περιπλέκει την κατάσταση.

—Θέλετε να πητε πως ή Σύνθια ήταν μαζί
σας όλη την ώρα;

—Ναι.

—Αυτό σας δίνει ένα άλλοθι, έ;

—'Αν ήθελα να τό χρησιμοποιήσω.

—Γιατί δέν τό χρησιμοποιείτε;

—Γιατί δέν είπα στους άστυνομικούς πως ή-
τον κι αυτή εκεί. 'Αν άλλαξα την ιστορία μου σ'
εντό τό σημείο τά πράγματα θα γίνονταν κάπως
δυσκόλα.

—Γιά ποιόν;

—Γιά μένα.

—Και για την Σύνθια;

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

UNITED ARTISTS

Δέν θα σας φθάση να τό δΐτε
μόνο μία φορά ή δύο....

ΟΝΤΡΕΥ
ΧΕΠΜΠΟΡΝ

ΓΚΑΡΥ
ΚΟΥΠΕΡ

ΜΟΡΙΣ
ΣΕΒΑΛΙΕ

ΑΡΙΑΝ

LOVE IN THE AFTERNOON

του ΚΛΟΝΤ ΑΝΕ

Η ΦΗΜΗ ΤΟΥ ΔΕΝ ΚΑΛΥΠΤΕΙ
ΟΥΤΕ ΤΟ 1/10 ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ ΤΟΥ!

Σημνοθεσία του διασημού
ΜΠΙΛΛΥ ΓΟΥΑΪΛΝΤΕΡ

10 ΜΑΡΤΙΟΥ ΠΑΛΛΑΣ * ΟΡΦΕΥΣ * ΕΛΛΗΝΙΣ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΘΡΥΛΟΣ ΤΟΥ 1958

ΣΑΓΙΟΝΑΡΑ

* SAYONARA *

Γιγνόμενο στην εξωτική Ιαπωνία

ΕΙΣΧΡΕΜΟΝ
ΤΕΧΝΙΡΑΜΑ

ΜΑΡΛΟΝ
ΜΠΡΑΝΤΟ

Μίϊκο ΤΑΚΑ

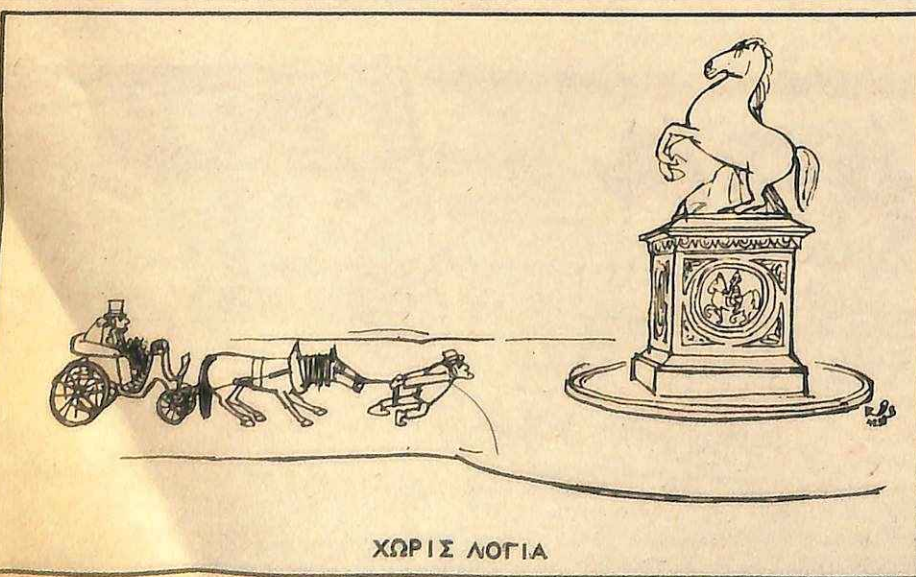
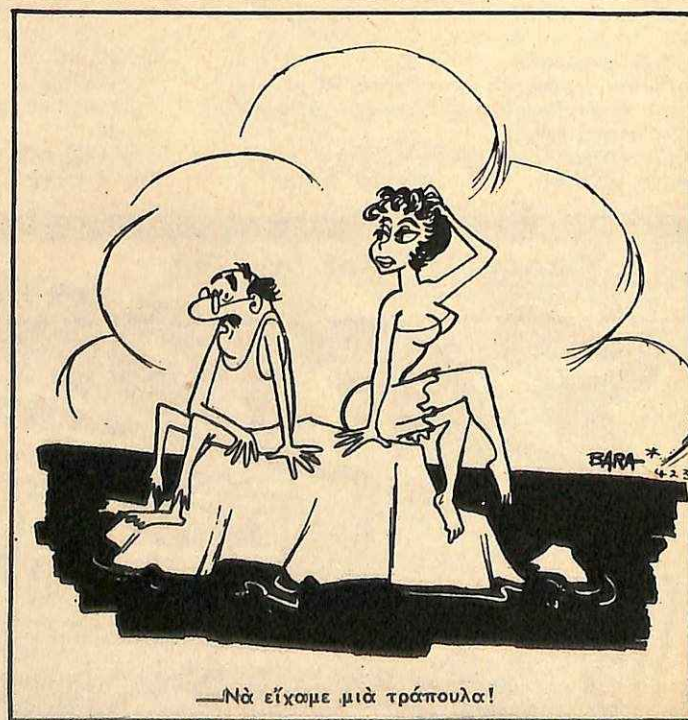
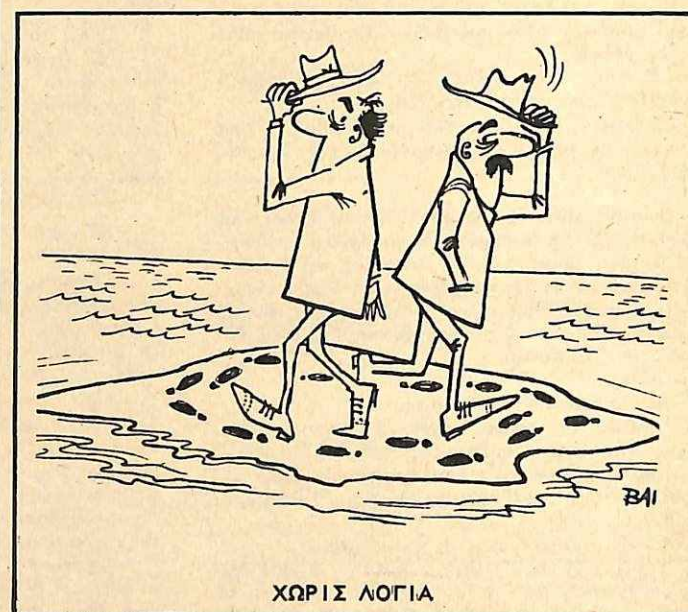
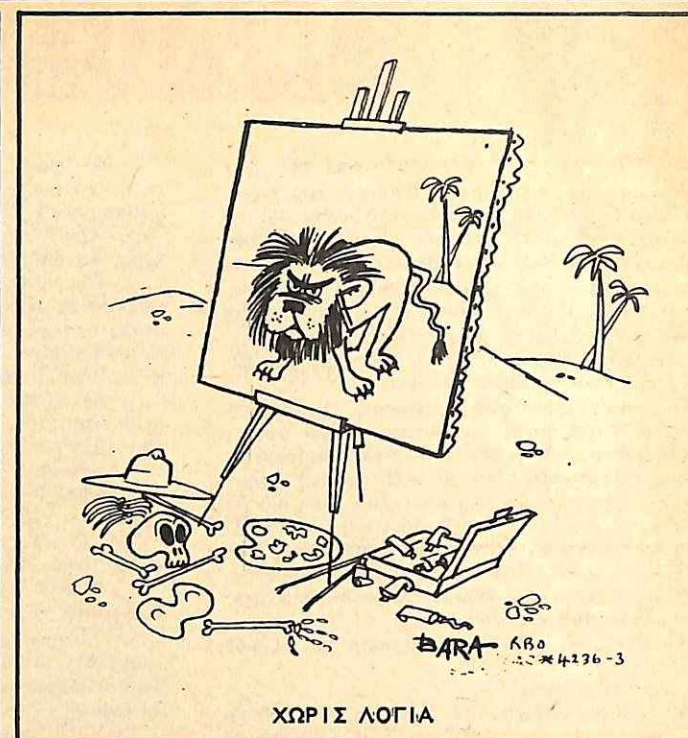
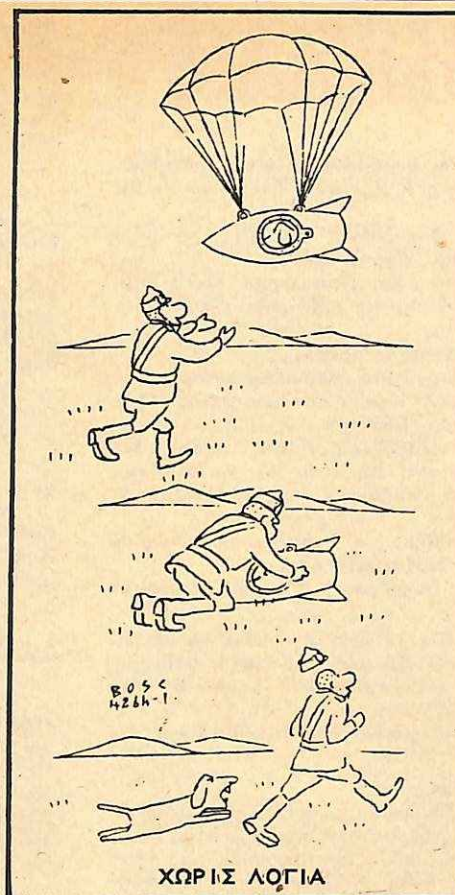
και τον ΡΙΚΑΡΝΤΟ ΜΟΝΤΑΛΜΠΑΝ

Μετέχουν τά κρατικά
Μπαλέτα του ΤΟΚΙΟ

ΣΤΟ ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ Ν.ΥΟΡΚΗΣ Η 5^Η ΕΒΔΟΜΑΣ / ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΣ
ΥΠΕΡΒΑΛΕ ΚΑΤΑ ΠΟΛΥ ΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΚΑΙ ΕΞΗΦΑΛΙΣΕ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ
ΡΕΚΟΡ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΙΑΣ 25 ΕΤΙΑΣ

3 ΜΑΡΤΙΟΥ ΠΑΛΛΑΣ * ΟΡΦΕΥΣ

Χιούμορ

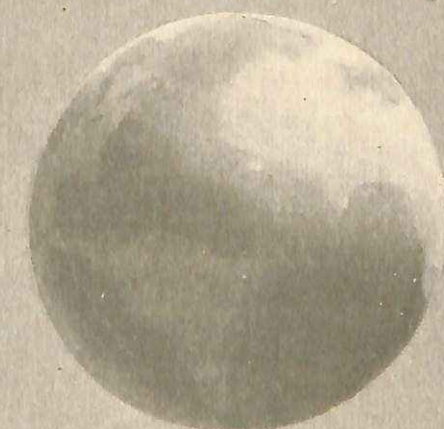

Ἡ Ἑκλογή, μέ τίς 144 σελίδες της, μορφώνει, διασκεδάζει, ξεκουράζει, ενημερώνει.

Ἡ Ἑκλογή διαβάζεται οπουδήποτε μέ εὐχαρίστησι καί ἐνδιαφέρον.

Τό σχῆμα της σᾶς ἐπιτρέπει νά τήν πέρνετε εὐκολα μαζί σας σέ ἐκδρομές καί ταξίδια.

Τό περιεχόμενό της εἶναι ἐπῆκαιρο καί πλούσιο.

ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ ΤΗΝ...

Ἑκλογὴ

Μη κοιτάζετε μαζί σας χρήματα!

— Κάμετε σὲ ὅποια-
δήποτε Τράπεζα καὶ
γιά τὸ μικρότερο πο-
σὸν ποὺ διαθέτετε μία
« ΚΑΤΑΘΕΣΙΝ ΟΨΕΩΣ »
ποὺ εἶναι καὶ τοκοφό-
ρος.

— Θὰ σᾶς ἐφοδιά-
σουν ἀμέσως μὲ ἓνα
ΣΤΕΛΕΧΟΣ ΕΠΙΤΑΓΩΝ.

— Κόβετε ΜΙΑ ΕΠΙ-
ΤΑΓΗ γιά τὸ ποσὸν
ποὺ θέλετε νὰ πληρώ-
σετε καὶ ἐξοφλεῖτε τὴν
ὕποχρέωσίν σας.

— Διευκολύνεσθε ἀ-
πολύτως στὶς συναλ-
λαγές σας καὶ στὶς πιὸ
μικρές καὶ γιά τὰ πιὸ
μικρότερα ποσά.

— Ἐπὶ πλέον ἐνισχύ-
ετε τὴν πίστιν σας, ἢ
ὅποια μὲ τὴν διαρκή
κίνησιν τοῦ λογαρια-
σμοῦ σας, σᾶς συνδέει
μὲ τὴν Τράπεζάν σας.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΠΑΡΑ ΤΡΑΠΕΖΑΙΣ ΟΨΕΩΣ